

የቅዱስ ራፑኤል ቤተ ክርስቲያን 125ኛ ዓመት
መታሰቢያ መጽሔት

ወርቃማ ዕውቀት ድንቅ ንግግር

በጥጋባቸው አድዋ ላይ ተዋግተው ድል ሆኑ።
እኔ ግን በድንቁርናቸው ብዛት የእነዚያን ሁሉ
ክርስቲያን ደግ በከንቱ መፍሰሱን እያየው ድል
አደረጉኋቸው ብዬ ደስ አይለኝም። አጤ ምኒልክ
ጣሊያንን ድል ባደረጉ በወሩ ለአውሮፓዊው
ዲፕሎማት ለሙሴ ሸፍኔ ከጻፉለት፡፡፡፡

ሙሉ ታሪኩን ዝክረ ምኒልክ ወጣይቱ ላይ ያንብቡ።

ዝክረ ምኒልክ ወጣይቱ

አፄ ምኒልክና ብልህዎ አቴኒ ጣይቱ

ንጉሠ ነገሥት አፄ ምኒልክ ይላል ኢንሳክራፒዲያ ብሪታኒካ «ዘመናዊቱንና ታላቋን በጠላት የማትደረር ለ-ዓላዊት ኢትዮጵያን የረጠፍ ሰው ናቸው» ስለ እምዬ ምኒልክ የአስተዳደር ብልህነት፣ ጀግንነት፣ ሥራ ወዳድነት፣ የአገር ፍቅርና እንዲሁም ለስልጣኔና ሰእድገት ስላላቸው ጉጉትና ቁርጠኝነት ብዙዎች የሀገር ውስጥና የውጭ ጸሐፍት በየማስታወሻዎቻቸው ዘግበውልን አልፈዋል፤ እነዚህ ጸሐፍት ጸፈው ካቆዩልን ጥቀቱን፡- አኝህን ሀገር ወዳድና ጀግና ንጉሥ ከብልጋ ባለቤቻቸው ከእቴጌ ጣይቱ ጋር በዚህ መጽሔት ልንዘክራቸው ወደድን።

ምኒልክና የክፋው ቀን ረሃብ

ምኒልክ ባላንጣዎቻቸውን ለማረጋጋትና አገሪቱን ለማደላደል በሚራወጡበትና በሚደክሙበት ጊዜ በኢትዮጵያ ከባድ ረሃብ ደረሰ። ይህ የረሃብ ዘመን ከ1880 ዓ.ም እስከ 1884 ዓ.ም ድረስ ለአምስት ዓመታት ያህል ቆየ። በነዚህ ዘመናት ይህ ረሃብ ሊደርስ የቻለው የክብት በሽታ ገብቶ ከብቱን ስለጤረሰው ነበር። በደረሰው የክብት ማለቅ ምክንያት ከዳር እስከዳር ያለው የእርሻ ተግባር ቆመ፤ በገበያም ላይ የእህል ዘር አልታይ አለ። ከረሃቡ በፊት በአንድ ማርትሬዛ ብር 20 ቁና ስንዴ ይገዛ የነበረው በረሃቡ ወቅት ሊያውም በድብቅ

በአንድ ማርትሬዛ ብር አንድ ቁና ስንዴ ይሸመት ጀመር። ረሃቡ ስለጠናም ሕዝቡ በብዛት ያልቅ ጀመር። ረሃቡ በመላ ኢትዮጵያ ውስጥ ስለሆነ የሕዝቡ እልቂትም በመላው ኢትዮጵያ ውስጥ ነበር።

ሕዝቡም፡- እህል ታሚል አሉ ሄደን እንያው፣ የማይተርፍ እንደሆነ እኛ እንቅደመው

እህል ከበለሰ ሄደ በንፋስ፣ ተከተለው በሬ እንዳይመለስ። እያለ ያለቅስ ጀመር።

በአፄ ምኒልክ ዘመን ስለደረሰው ረሃብ ብዙ የሀገር ውስጥና የውጭ አገር ጸሐፍት ስለረሃቡ አስከፊነት ያዩትንና

የታዘቡትን እንዲህ ገልፀውታል፡፡

በዘመኑ የውጭ ሃገር ሚሊዮናዊ የነበሩት አባ ሚካኤል ኦረጋዊ በፃፉት ደብዳቤ፡- በትግራይ በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች አልቀዋል፣ የገባው ረሃብ ከባድ በመሆኑ ድሆችም ሀብታሞችም በመሞት ላይ ናቸው...ልጆቼ /ተማሪዎቼ/ ከዱር ውስጥ ያገኙትን ፍሬ ሲለቅሙ ይውሉና ያገኙትን ቀቅለው ያቺን እንቅምሳለን። የሞተ አውራ ሲገኝ አንዳንድ ሰዎች ያን ሥጋ ይበሉና ይሞታሉ። ይህ ረሃብ ያደረሰውን ነገር በሙሉ ልፅፍልህ አልቻልም...» ብለዋል።

ፈረንሳይው ሐኪም ወርዝ በበኩሉ በግል ማስታወሻው ላይ ረሃቡን እንደሚከተለው ገልጾታል። «... በአገሪቱ ላይ ያሉ ከብቶች በሙሉ አልቀዋል፣ ለምሳሌ በቡልጋ ያሉ ከብቶች ያለቁት በ8 ቀን ውስጥ ነው። በዚያም ምኒልክ የነበሯቸው ከብቶች አንድም ሳይተርፉ ሁሉም ሞቱ። እንደሚነገረው ያለቁት የምኒልክ ከብቶች 250,000 ያህል ናቸው ይባላል።»

ኢትዮጵያዊው ኘርፌሰር አፈወርቅ ገ/ኢየሱስ በመጽሐፋቸው «...ሰው የጅብ ሥጋ መብላቱንና በአንዳንድ ጠቅላይ ግዛቶችም ሰው የሰው ሥጋ መብላቱን ጽፏል።» የምኒልክ ፀሐፊ ትዕዛዝ የነበሩት አለቃ ገ/ሥላሴም፡- «...ጥን ረሃብ ሆነ፣ የፈረሥ ሥጋ፣ የአህያ ሥጋ ተበላ። ሰው ሰውን በላው፣ በወሰም አንዲት ሴት ልጅዋን በላች፣ እንሳሮ በሚባል አገርም አንዲት ሴት ሰባት ሐፃናት በላች...» ብለዋል። ይህ ረሃብ እንደደረሰ አፄ ምኒልክ ማንም ሰው የላም ሥጋ እንዳይበላ ወይም እንዳያርድ በአዋጅ አስከለከለ። በቤተ መንግሥቱም ቢሆን አንድም የቀንድ ከብት እንዳይታረድ ተከለከለ። አብዛኛው የቤተ መንግሥት ግብርም በንፍር በእንጀራና በእህል ወጥ ብቻ ሆነ። ከቤተ መንግሥቱ ለሚጠጋው ረሃብተኛም ንፍር በብዙ ጋኖች ተቀቅሎ እያደረ በነጋታው ምኒልክ ራሳቸው ለሕዝብ በማደሉ ተግባር ይካሄዱ ጀመር።

ከረሃቡ መፅናት የተነሣ በእንሳሮ አንዲት ሴት ሰባት ሐፃናትን በላች የሚለው ወሬ ከምኒልክ ጆሮ ደረሠ። በአስቸኳይም ተይዞ እንድትመጣ አዘወ፣ መጥታ ከፊታቸው

ስትቀርቡ «እውነት የሰው ሥጋ በላሽን» ብለው ጠይቋት እሷም፡- «አዎን ጃንሆይ ቢርብኝ ሰባት ልጆችን ይገሮ በላሁ» አለቻቸው። እሳቸውም፡- «ከወዴት እየያዘሽ፣ እንዴትስ እያደረግሽ ገደልሽና በላሻቸው» ብለው ቢጠይቋት «ከሚሚውቱበት ቦታ እያነቅሁ እየያዘሁ ነው» በማለት መለሰችላቸው። በዚህ መልሷ ምኒልክ፡- «እንዴት አገሪጠፋ፣ ድሃዬ አለቀ ብለው ማልቀሳቸውን» ኘርፌሰር አፈወርቅ ጽፏል።

ከብት አልቆ የሚታረስበት መጥፋቱን ያዩት አፄ ምኒልክ የከብት ነገር ተፈፅሞ አልቋልና እግዜር ፊቱን አስኪመልስልን ድረሥ እኔም አብነት ለመሆን ብዬ በእጄ የምቆፍርበትን ደማ፣ የምቆርጥበት መጥረቢያ አዘጋጅቻለሁና እናንተም እንደእኔ ሁኑ እያሉ ለየመኳንንቱ ደብዳቤ ፅፈው፣ ለእያንዳንዱም አንዳንድ ትናንሽ ደማና መጥረቢያ ላኩላቸው፣ መጀመሪያ የተላኩላቸው የጉጃም ንጉሥ ተክለ ሃይማኖት፣ የወሰው ራስ ሚካኤልና የጉንደሩ የራስ ወሌነበሩ።

ምኒልክ ለአብነት እሆናለሁ ባሉት ቃል መሰረት መሬት ለመቆፈር የወጡት ለመታየት ብቻ አልነበረም። ኘርፌሰር አፈወርቅ ገ/ኢየሱስ እንደጻፉት አንድ ቀን ምኒልክ ከመኳንንታቸው ጋር የየካንዱር ሲመነጥሩ ጋሬጣና እሾህ እግራቸውን እየቀደደ ደም ብቻ አደረገው። በዚያ የነበሩ መኳንንትም ከምኒልክ እግር ብዙ ደም ሲፈስ አይተው ተደናገጡ። ወዲያውም በየሽማቸው የምኒልክን ደም ለመጥረግ ሲሻሙ ምኒልክ ተቆጥተው ተው አትንኩኝ ይልቅስ እኔ ለእናንተ ምሳሌ እንደሆንኩ፣ እናንተም ለበታቸቻችሁ ላለው ሰው አሳዩ፣ አስተምሩ ከዚያ ወዲያ ትርፋንና ጥቅምን ታይታላችሁ አሏቸው። ይህንን ካሏቸው በኋላ መኳንንቱ ሁሉ ደማና መጥረቢያውን እየያዙ ዱሩን መመንጠር ጀመሩ።

ምኒልክም ታታሪነትንና ሥራ አከባሪነትን በዘመኑ ለነበሩት ሕዝባቸውና መኳንንታቸው አስተማሩ። በዚህም ሁኔታ የረሃቡ ዘመን ተፈፅሞ የተደላና የጥጋብ ዘመን ተ

ጀመረ። ያ ክፉ የረሃብ ዘመን አልፎ ሰብል መታየት ሲጀምር ሕዝቡ፡-

እህል ዱር አደረ ብቻውንም ዋለ፣ ጠላት እንደሌላው ሰው እንዳልገደለ። እህል ዘሞቶ ገባ እኛም አየነው፣ አያሌ ሰው ቀረ ሳይገናኘው። እያለ ይቀኝ ጀመር።

ዛሬ ሃገራችን ኢትዮጵያ ረሃብ ሌላኛው መታወቂያዋ ከሆነ ሰነባብቷል፣ በተደጋጋሚ ረሃብ ያስከተለብን ሰቆቃ የብዙዎቻችንን አንገት አስደፍቷል፣ እናቶችንና ሀፃናትን እንባ አራጭቷል፣ አንዳንዶቹም ኢትዮጵያዊ ነን ለማለት እስኪያፍሩ ድረስ ረሃብ የደመቀና የረዥም ጊዜ ታሪካችን ላይ ጥቁር ጠባባ ጥሎብናል። ይሄን ለዘመናት እንደ መሻገር ተጣብቆብን ቁም ስቅል እያሳየን ያለውን ረሃብ ለማስወገድ ከልብ በንሰሐ ከእግዝአብሔር ታርቀን፣ ሰንፍናን ከእኛ በማራቅ ለሥራ በመትጋት የንጉሱን የአፄ ምኒልክን አሠራ ፍት ልንከተል ይገባናል። ቅድስት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን ከማንም በላይ ስለ ሥራ ክቡርነት በቃል ብቻ ሳይሆን በተግባርም አስተምራለች።

የቤተክርስቲያናችን መመሪያ የሆነው ቅዱስ መጽሐፍም፡- «ሲሰራ የማይወድ አይብላ» በማለት ይመክረናል። ስለዚህም የዛሬው ትውልድ የእድገት መሠረቱ ሥራ ነውና የሥራ ክቡርነትን ተገንዝቦ በድህነት ለምትማቅቅ ሃገራችን ተግባራዊ ሊሰራ ይገባዋል። ቤተ ክርስቲያናችንም ሰው ሁሉ ከእጁና ከላቡ ፍሬ ይብላ ዘንድ ታዘናለችና።

የውጫሌ ውል፣ የአድዋ ጦርነትና እቴጌ ጣይቱ

እቴጌ ጣይቱም፡-...በውጫሌ የተዋዋልንበት ወረቀትም ቢሆን ኢትዮጵያ በኢጣሊያ ውስጥ ታድራለች የሚል ቃል ታማርኛው አይገኝበትም እንዲህ ያለ ቃል ተጽፎበታል የምትል እንደሆነ ተሆነልህ አሳየን። በትላንትናውም ነገር የሆነ እንደሆነ አንተው ወይህ የአስራሰባተኛው አንቀፅ ክፍል ነገር አይነሳ ብትል ይኸው ተጣፈ። አሁን ለምን ነው መጠጠትህ ከመጀመሪያው እስከመጨረሻው ድረስ ጃንሆይ ከተናገሩት ሁሉ አንድም ቃል አልተዛባም፣ አል ተዛነፈም ብለው ተናገሩት።

አንቶኔሊም ውጫሌ የተዋዋ ልንበት ወረቀት በፈረንሳይ ቋንቋ የተ ጣፈው ይታይልኝ ብሎ አመለ ከተ። እቲጌ ጣይቱም እኛ የምና ውቀው በአ ማርኛ የተጣፈውን ነው እንጂ የፈ ረንጅኛ ቋንቋ አናውቅም፤ አንተ ግን የእኛን ቋንቋ ታውቃለህና በአማርኛ የተጣፈውን እየው አሉት። ከዚህ በጎ ላ ኮንት አንቶኔሊ ተናዶ ያን ትናንት የተጣፈውን ወረቀት ቀዳዶ ጥሎ ውሉን የኢጣሊያ መንግሥት በጦር ጋይል እንደሚያስከብር ተናገረ። ይህን የሰሙት እቲጌ ጣይቱም ስቀው የዛሬ ሣምንት አድርገው በዚህ የሚደ ነግጥልህ የለም ሂድ የፎክሮክስትን አ ድርግ እኛም የመጣውን እን መልሰዋለን። እግሩን ለጠጠር፤ ደ ረቱን ለጦር ሰጥቶ አገሩን የማያድን ሰው በዚህ የሌለ እንዳይመስልህ የገዛ ደሙን ገብሮ ለገዛ አገር መሞት ጌጥ ነው እንጂ ሞት አይባልም፤ አሁንም ሂድ አይምሽብህ የፎክሮክስትን በፈቀድህ ጊዜ አድርገው እኛም ከዚህ እንቆይሃለን አሉት።

ኢጣሊያዊ ፀሐፊ ሳሊምቢኒ በጻፈው ማስታወሻው አንቶኔሊ የውሉን ማሻሻያ ቀዳዶ በጣለው ጊዜ እቲጌ ጣይቱ፡- እኔ ሴት ነኝ ጦርነት አልወድም ግን እንዲህ መሳዩን ውል ከመቀበል ጦርነትን አመርጣለሁ ብለው መናገራቸውን በማስታወሻው አስፍሯል።

በውጫሌ ውል አንቀፅ 17 ምክንያት አፃ ምኒልክ ባለ መስ ማማታቸው ኢትዮጵያና ኢጣሊያ ወደ ጦርነት ገቡ። አፃ ምኒልክም ህዝባቸውን ለማዘመት ቀጥሎ የለውን ከተት አዋጅ አወጁ።

እግዚአብሔር በቸርነቱ አስካካ ሁን ጠላትን አጥፍቶ አገር አ ሰፍቶ አኖረኝ። እኔም እስከአሁን በእግዚአብሔር ቸርነት ገዛሁ እን ግዲህ ብሞትም ሞት የሁሉ ነውና ስለ እኔ ሞት አላዘንም፤ ደግሞ እግዚአብሔር አሳፍሮኝ አያውቅም እንግዲህም ያሣፍረኛል ብዬ አ ልጠራጠርም። አሁንም አገር የሚያጠፋ ሃይማኖት የሚለውጥ ጠላት እግዚአብሔር የወሰነልንን የባሕር በር አልፎ መጥቷልና እኔም ያገሬ ከብት ማለቁንና የሰውን መድከም አይቺ እስካሁን ዝም ብለው ደግሞ እያለፈ እንደፍልፈል መሬት ይቆፍር ጀመር።

አሁን ግን በእግዚአብሔር ረዳትነት አገሬን አሳለፌ አ ልሰጠውም ያገሬ ሰው ካሁን ቀደም

የበደልሁህ አይመስለኝም አንተም እስካሁን አላስቀየምሽኝም። ጉልበት ያለህ በጉልበትህ እርዳኝ። ጉልበት የሌለህ ሰልጅህ፤ ለምሽትህ፤ ለሃይማኖትህ ስትል በሐዘን እርዳኝ። ወስልተህ የቀረህ ግን ጋላ ትጣላኛለህ። አልተውህም ማርያምን ለዚህ አማላጅ የለኝም ዘመቻዬ በጥቅምት ነውና የሸዋ ሰው እስከ ጥቅምት አከሌታ ድረስ ወረራሉ ከትህ ላግኝህ።

አጤ ምኒልክ መኳንንቱን ሰብስበው አንፍራ። እኔ እንደሆንሁ መዝመቱን አልተውምና ስለ ኢ ጣሊያ ዘመናዊ መሣሪያና ገናናነት አትገነባኝ። ኃይል የእግዚአብሔር ነውና የእናት አ ገሬን ጠላት እጋጠማለሁ። ብትዘምትሙ ብትቀሩም ሬሳዬን ከጦር ሜዳ ፊልጉት በማለት ምኒልክ በባለቤታቸው የጦር ምህንድስና ምክር እና በእግዚአ ብሔር ኃይል ጠላታቸውን ድል አ ድርገው መላውን ነጭ ህዝብ ሁሉ የኃፍረት ካባ እንዲከናወን አደ ረገት፤ ድሉ ለጥቁር ህዝቦች የነፃነት ትግል ትልቅ ፋና ወጊ ሆነ።

«በጥጋባቸው አድዋ ላይ ተ ዋግተው ድል ሆነ። እኔ ግን በድንቁርናቸው ብዛት የእነዚያን ሁሉ ክርስቲያን ደም በከንቱ መፍሰሱን እያየሁ ድል አደረግገ ችው ብዬ ደስ አይለኝም» በማለት ምኒልክ ለአወርገዊው የዲኝ ሎማት ለሙሴ ሸፍኔ በመጋቢት 23 ቀን 1888 ዓ.ም በፃፉለት ደብዳቤያቸው ገልፀውለታል።

«ሃያሺህ ያህል ወታደሮች ያለበት የአውሮፓ ጦር በአፍሪካ ሰ ዎች ለመጀመሪያ ጊዜ ተሸነፈ። በእኔ እምነት መሰረት በዘመናችን ታሪክ ውስጥ እንደ አድዋ ያለ ጦርነት የለም በእልቂቱ 25,000 ሰ ዎች በአንድ ቀን ጀምበር የሞቱበትና የቆሰሉበት ነበር። ፖለቲካና ታሪክ አበቃ በአፍሪካ ውስጥ ታላቅ የተወላጁኝ ኃይል መነሳቱ ታወቀ። የአፍሪካ ጥቁር ሕዝቦች ታሪክ ተሰወጠ። ጥቁር ዓለም በአውሮፓውያን ላይ ሲያምፅና ሲያሸንፍ የመጀመሪያው መሆኑ ነው። አበሾች ጠቢባን ብልህና ጀግና ሕዝቦች መሆናቸው ከአራት ዘፈጥረት ጀምሮ ተ ዕጩላቸዋል። የእኛም ዓለም ገና ቶ ር እና አዲዱን በሚባሉ አማልክት ሲያመልክ በነበረበት ጊዜ አበሾች የክርስትናን ሃይማኖት የተቀበሉ

ሕዝቦች ናቸው። የነጮችን የቅኝ ግዛት መስፋፋትና ቅዠት፤ የኃያላንን አገሮች ፍላጎት አድዋ ዘጋው።»

በማለት በርክሌይ የተባለው አ ውሮፖዊ ፀሐፊ የኢ ትዮጵያዊያንን የእምነት ጥንካሬና ጀግንነት ስለአደዋ ውሎ በጻፈው ማስታወሻው ላይ አ ስፍርታል።

«የተተክለው ድንኳን ሲታይ ክብዛቱ የተነሳ አፍሪካ ኤርፖን ለመጠራረግ የተነሳች ይመስላል። የጦርነቱ እለት ኢትዮጵያዊያኑ ዳማቅ ቀለም ያለው ካባ ሰብሰው፤ ጠመንጃንና ጦር ይዘው፤ ጎራዶ ታጥቀው፤ የነብርያ ያንባሳ ቆዳ ሰብሰው አዝማሪዎቹ እያቅራፋና እየፎክሩ ቁሶች፤ ሴቶች፤ ልጆች ሳይቀሩ ፀሐይዎ ፈንጠቅ ስትል በተራራው ላይ በታዩ ጊዜ የኢ ጣሊያን ጦር አሸበሩት»...በማለት በርክሌይ የታዘበውን አስፍሯል።

ለአገራቸው ነፃነትና እድገት ሌ ት ተቀን ሲለፉ የነበሩት የአፃ ምኒልክ ሞት በተሰማ ጊዜ መላው የኢትዮጵያ ህዝብ ህፃን አዋቂ ሳይል እጅግ በሐ ዘን ተዋጠ። በሐዘን አንጉርጉሮውም እንዲህ ሲል «እምዬ» ለሚላቸው ገገው ሙሾ አወረደ።

ቀድሞ የምናየው የለመድነው ቀርቶ፤ አንግዳ ሞት አየሁ አባቲ ቤት ገብቶ። ምልክቱ ይህ ነው፤ የገገሥ ሞት ሐዘን፤ ጣይቲ ስተጨልም ጨረቃ ደም ስትሆን፤ እጅግ አዝኛለሁ አልቅሳብኝ አገሬ፤ የሁሉ አባት ሞቶ ተጎዳኝሁ ዛሬ። አጤ ምኒልክ ንጉሠ አባ ማቴዎስ ጳጳሱ ቃኘው መኮንን ራሱ ሄዱ ይላሉ ገሥግሡ አምብሃም አሸከር አልተራቸው ሁሉም ተከተሏቸው። ያ ዳኘው ምኒልክ ሁዳዱን አሰፍቶ፤ በየቦታው ተልሞ በየቦታው ተገቶ ሳይጨርስ አረፈ አዝመራውን ትቶ።

(ከባለቤታቸው ከእቲጌ ጣይቱና ከሕዝቡ የተገጠመ)

የእንጦጦ ራጉኤልን ታሪካዊ ቅርሶች ለማዳን ምእመናን ከፍተኛ ርብርብ እያደረጉ ነው

ከፍተኛ ጉዳት ከደረሰባቸው ጥንታዊ የብራና መጽሐፍት ጥቂት

የእንጦጦ የደብረ ኃይል ቅዱስ ራጉኤል የ125 ዓመት የዕድሜ ባለፀጋ ቤተክርስቲያን ነው። በነዚህ ረዥም ዓመታት ውስጥ ቤተክረስቲያኑ ያከማቸው ቅርሶች በረካታዎች ናቸው። የቀደሙት ነገሥታት ቅርሶቻቸውንና ውድዋጋ ያላቸውን ሀብቶቻቸውን ያስቀምጡ የነበረው በአብያተክርስቲያናት ውስጥ በመሆኑ፤ ይህም ጥንታዊ ቤተክርስቲያን የአፄ ዮሐንስ፣ የዳግማዊ አፄ ምኒልክ፣ የእቴጌ ጣይቱና በዘመኑ የነበሩ የታላላቅ መንፈሳውያን አባቶችና እናቶች የቅርስና የታሪክ ማገደር ሆኖ ኖሯል። ከእነዚህም ብርቅዬ ቅርሶች መካከል አያሌ ዘመናትን ያስቆጠሩ የብራና መጽሐፍት፣ አልባላት፣ ንዋየ ቅድሳት፣ መንፈሳዊ ስዕሎች፣ አፄ ዮሐንስ ወደ መተማይድ ይዘውት የዘመቱት ድንኳንና ልዩ ልዩ መንፈሳዊ አገልግሎት የሚካሄድባቸው ቁሳቁሶች ወዘተ... ይገኙባቸዋል።

የተጠቀሱት ቅርሶች በሥርዓት ተጠብቀው ባለ

መቀመጣቸውና እንደማንኛውም ተራ ንብረት በዕቃ ቤት ውስጥ ያለአንዳች እንክብካቤ ሲንገለጹ በመቆየታቸው ለከፍተኛ ብልሽትና ጉዳት ሊጋለጡ ችለዋል። ከእነዚህ እጅግ በጣም ከባድ ጉዳት ከደረሰባቸው ቅርሶች መካከል በተለይ ጥንታዊ የሆኑ የብራና መጽሐፍትና አልባላት ያሉበትን አደገኛ ሁኔታ የኢትዮጵያ ቴሌቪዥን ሶኪትዮጵያ ሕዝብ በማስተላለፍ ብዙዎች ቁጭታቸውን ሀዘናቸውን በእንባ ጭምር ሲገልጹ ቆይተዋል። በመሆኑም እነዚህን ቅርሶች ከውድመት ለማዳን በደብሩ አስተዳዳሪና በሰበካ ጉባዔ አባላት አስተባባሪነት ተቆርቋሪ፣ ሀገር ወዳድ ምዕመናን የተሰባሰቡበት አንድ የልማት ኮሚቴ በአስቸኳይ ተቋቁሞ ከሐምሌ ወር 1996 ዓ.ም ጀምሮ እነዚህ ብርቅዬ፣ ውድና የኢትዮጵያዊነታችን መገለጫ የሆኑት ቅርሶቻችን ቋሚ ሥፍራ አግኝተው ለገብተው ወይም የሚታዩበትን አንድ ዘመናዊ ሙዚየም ለማሰራት የእርዳታ ማለባሰብ እንቅስቃሴ ጀምሯል። በዚህም መሰረት በመንበረ ልኩል

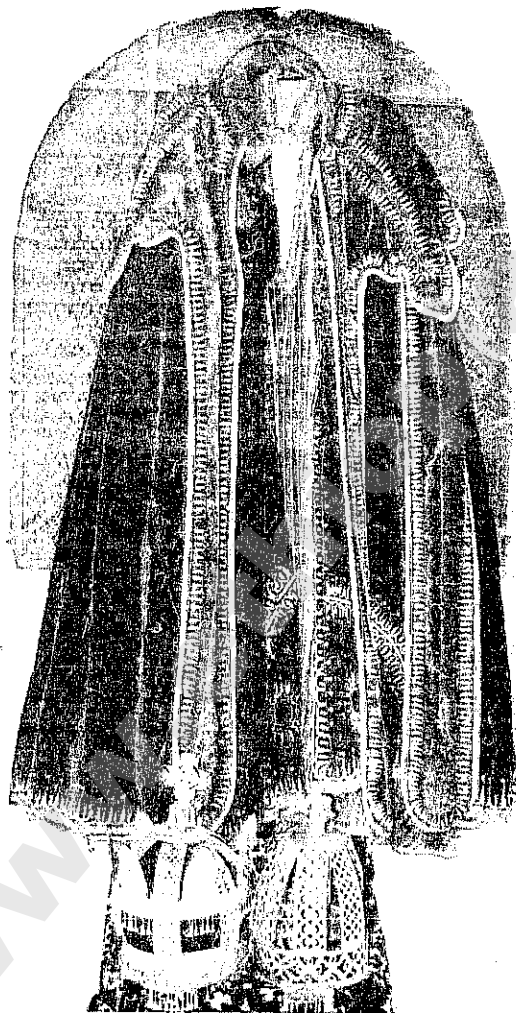
ቅዱስ ማርቆስ ቤተ ክርስቲያን ቅጥር ግቢ ውስጥ በተደረጉት በርካታ ሰብሰባዎች፣ ስለቅርሶቹ ሁኔታ በአጠቃላይም ስለእንጦጦ ቅዱስ ራጉኤል ቤተክርስቲያን ታሪካዊነትና ስላሉበት ችግሮች ገለጻና ውይይት በማካሄድ ለሀገራቸው ቅርሶችና ለቤተክርስቲያናቸው መጠበቅ አበክረው ከሚያስቡና ከሚቆረቆሩ ወገኖች ከብር 10,000 እስከ 1 ብር ድርስ ተበርክቷል፤ ለወደፊቱም የርዳታው አስባሰብ በዚህ መሠረት ይቀጥላል።

በቤተክርስቲያኑ ቅጥር ግቢ ውስጥ ሲሰራ የታሰበው ሙዚየም ደረጃውን የጠበቀ ከሆነው ታሪካዊነት ጋር አብሮ ሊሄድ በሚችል አካሄድ ንድፋ ተዘጋጅቶ ያለቀ ሲሆን ለግንባታ ሥራው ከአራት ሚሊዮን ብር በላይ (4,000,000 ብር) እንደሚጠይቅ ተገምቷል። የሙዚየሙ ንድፍ በነፃ የተዘጋጀው የቅርሶቹን ሁኔታ አይተው ከፍተኛ ሐዘን በተሰማቸውና የቦታውን ጥንታዊነትና ታሪካዊነት በሚያውቁ ጆርመናውያን የምህንድስና ባለሙያዎች ሲሆን፣ እነዚህ ታሪክ አፍቃሪ ባሕርያን የሀገራችን ዜጎች ሳይሆኑ በቅርሶቹ ላይ እያደረሰ ያለው ብልሽትና ውድመት አስቆጭቷቸው በበጎ ፈቃደኝነት በቤተክርስቲያኑ ቅጥር ግቢ ውስጥ ድንኳን ተክለው ጥናት በማድረግ ዲዛይኑን ያለምንም ክፍያ በራሳቸው ተነሳሽነት ማዘጋጀታቸው ችግሩ ምን ያህል አሳሳቢ እንደሆነና በቀዳሚነትም የቅርሶቹ ባለቤቶች የሆነውን ኢትዮጵያውያን ሁሉ ስሜት የሚነካና ለበጎ ሥራ የሚያነሳሳን እንደሆነ መገንዘብ አያዳግትም።

በዚህም መሠረት ለእነዚህ ቅርሶች መጠበቂያ የሚሆነውን ይህንን ሙዚየም ለማሰራትና ቤተክርስቲያኑም ኢትዮጵያ ሀገራችን ከምትከራባቸው ድንቅ ሥራዎች መካከል አንዱ በመ

የእንጦጦ ደብረ ኃይል ቅዱስ ራጉኤል ቤተ ክርስቲያን የልማት ኮሚቴ አባላት በከፊል

ጥንታዊ አልባሳትና አክሊሎች

ሥ ራ ማስፈፀሚያ የሚሆነውን ገቢ ቦተ ጠ ና ከ ራ ሁኔታ በማሰባሰብ ላይ ነው። የልማት ኮሚቴው ለደ ሠው እቅ ድ ተፈፃሚ ነት ከነደፋ ችው መርሀ ግብሮች መካከል የመጀ መሪያው በሀ ገር ውስጥና በውጭ ሀገር የቤተክርስቲያንን ታሪ ካዊነትና የቅርሶችን መጉዳት በተለያዩ የ መ ገ ና ኛ ዘ ዴ ዎ ች በ ማ ስ ተ ዋ

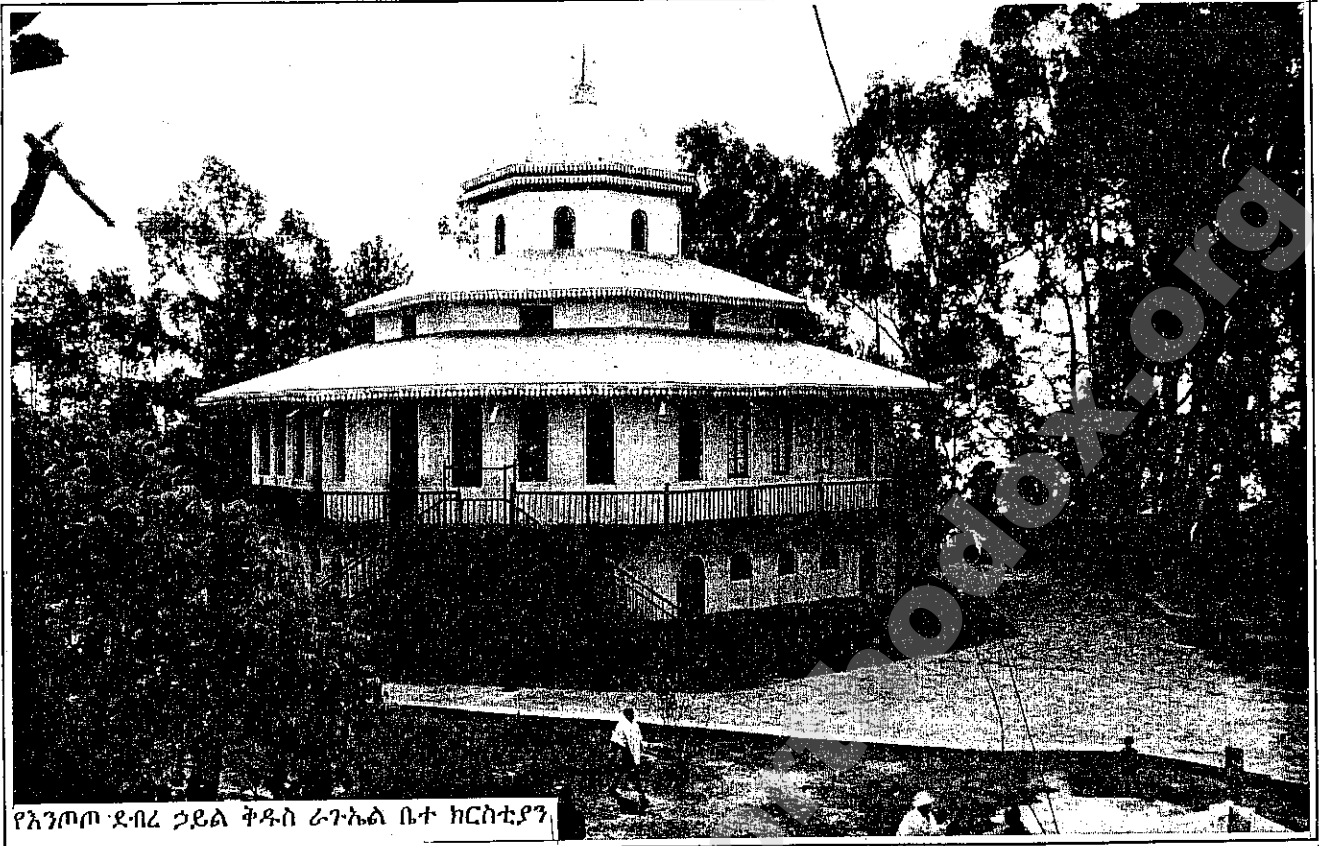
በአገቡ ዘንድ እንዲታወቅ ጥረት እያደረገ ከመ ሆኑም ሌላ በቤተ ክርስቲያኑ ቅጥር ግቢ ውስጥ በመከበር ላይ የሚገኘውን የቤተክርስቲያንን 125ኛ ዓመት በአል ምክንያት በማድረግ የእርዳታ ማሰባሰቢያ ልዩ ልዩ ፕሮግራሞችን እያካሄደ ነው። እነዚህና በሌሎችም በተከታታይ በሚካሄዱ መንፈሳዊ መርሀ ግብሮች አማካኝነት በሚገኘው ገቢ የሙዚየሙ ግንባታ ሥራ ይካሄዳል። ሙዚየሙ በሀገሪቱ ውስጥ አሉ ከሚባሉት ሙዚየሞች አንዱ ስለሚሆን ለዚሁ ዓላማ ግብ መምታት የእያንዳንዱን ኢትዮጵያዊ አስተዋጽኦና ርብርብ ይጠይቃል። ሃይማኖትን፣ ባህልን፣ ቅርስና ታሪክን በመጠበቅ ረገድ የኢትዮጵያ ህዝብ በየዘመናቱ የፈፀማቸው ተግባሮች የሚደነቁ ናቸው። በአሁኑ ወቅት አብያተ ክርስቲያናትን በማነጻ ለመጨው ትውልድ ቅርስ ሆነው የሚኖሩ ታላላቅ ስራዎች እያከናወነ ነው። ታሪክ፣ ቅርስና ሃይማኖት ተነጣጥለው የማይታዩ የትውልድ መታወቂያዎች እንደ መሆናቸው ምእመናኑን የቅዱስ ራጉኤልን ሙዚየም በመገንባት ለትውልድ መከራያ የሚሆን ሐውልት እንደሚያቆም ጥርጣሬ የለንም።

✱ ✱ ✱

ሆኑ ተንከባክቦ ለትውልድ ለማስተላለፍ እንዲቻል የልማት አስተባባሪ ኮሚቴው ልዩ ልዩ ንዑሳን ኮሚቴዎችን በሥራ በማዋቀር ለታቀደው

ወቅ ድጋፍ የሚገኝባቸውን አውታሮች መዘር ጋት ነው። ይህንንም እቅድ ተግባራዊ ለማድረግ በተለያዩ የዜና ማሰራጨዎች ችግሩ

የእንጦጦ ራጉኤል አመሠራረት ታሪክ

የእንጦጦ ደብረ ኃይል ቅዱስ ራጉኤል ቤተ ክርስቲያን

የእንጦጦ ደብረ ኃይል ቅዱስ ራጉኤል ቤተ ክርስቲያን ህንጻ መሠረቱ የተጣለበትና ሥራው ተጠናቆ ታቦቱ ወደ መቅደሱ የገባበትን ዓመተ ምህረት የተለያዩ የታሪክ ጸሐፊዎች የተለያዩ መረጃዎችን ጽፈዋል፤ በዐሐፌ ትዕዛዝ ገብረ ሥላሴ ረቂቁ ተጻፈ በተባለውና በእነ ሊቀ ሊቃውንት ኃይለ መስቀል ገበረመድህን ተሰባስቦና ተጠናቅሮ ለህትመት በበቃው "ታሪክ ዘመን ዘዳግማዊ ምኒሊክ" በተባለው መጽሐፍ ውስጥ የቤተ ክርስቲያኑ ህንጻ መሠረቱ የተጣለው በ1877 ዓ.ም ሲሆን ቤተ ክርስቲያኑ ተሠርቶ ታቦቱ ወደ መቅደሱ የገባው በ1882 ዓ.ም እንደነበር ተጠቅሷል።

አለቃ ዓይናሲም ገብረ ማርያም ዘራጉኤል የተባሉ ታሪክ ፀሐፊና ጋዜጠኛ በመጽሐፋቸው የሓዳስ ራጉኤል ቤተክርስቲያን በ1872 ዓ.ም መሠረቱ ተባርኮ ሥራው ተጠናቆ ታቦቱ ወደ መቅደሱ የገባው በ1877 ዓ.ም እንደነበር ጽፈዋል፤ የእኝሁ ፀሐፊ መረጃ በ1945 ዓ.ም በታተመው የቀን

መቁጠሪያና አጀንዳ ላይ ተረጋግጦ ተጽፏል።

በዚህ መረጃ መሠረት ቤተ ክርስቲያኑ መሠረቱ ከተጣለበት ጊዜ ጀምሮ 125 ዓመት እንደሆነው ያመለክታል። በእነዚህ ረጅም ዓመታት ውስጥ ቤተ ክርስቲያኑ የተጓዘበትን የታሪክ ሂደት ለማጠቃለያ በሁለት ክፍሎች የትይዥላል፤ እነዚህም ከ1872-1948 ዓ.ም የነበሩትን ዘመናትና ከ1948 እስከ አሁን ድረስ ያሉትን ዓመታት ያካትታል።

ከ1872 - 1948 ዓ.ም ድረስ የነበሩት ዘመናት በዚህ ቤተክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ወርቃማ ዘመን ተብለው ሊጠሩ የሚችሉ ሲሆን ከ1948 ወዲህ ያሉት ዓመታት የችግር፣ የጉስቁልና፣ የእርዛት በአጠቃላይም ቤተክርስቲያኑ የጥንት ማዕረጉንና ክብሩን ተገዢ ጨርቦ የተረሳበትና በድህነት አዘቅት ውስጥ የወደቀበት ዓመታት ናቸው።

የእንጦጦ ደብረ ኃይል ቅዱስ ራጉኤል ወርቃማ ዘመን ታሪክ ከአመሠራረቱ የሚጀምር

ሲሆን የህንጻ ግንባታው ሥራ በቤተ መንግሥቱ በተለይም በንጉሠ በአፄ ምኒሊክ ልዩ ትኩረት የተሰጠው በመሆኑ ከዚያን በፊት ታይቶ በማይታወቅ የሥነ-ህንጻ ጥበብ በውጭ ዓዋቂ መያዊ እገዛ የተሠራ መሆኑ ነው። ፀሐፊ ትዕዛዝ ገብረ ሥላሴ ይህንን በማረጋገጥ "ከዚህ ቀደም እንዲህ ያለ ማለፊያ ሥራ ተሠርቶ አላየንም" ሲሉ አድናቆታቸውን ገልጸዋል።

የቅዱስ ራጉኤል ቤተ ክርስቲያን ሲሰራ ድንጋዩ ለኖራ እንዲሰማማ አራት ማዕዘን እየሆነ እየተጠረበ ንጉሡም ራሳቸው እየጠረቡ እንጨቱ በሠረገላ ከመናገሻ እየመጣ ቅኔ ማህሌቱም፣ ቅድስቱም፣ መቅደሱም ስምንት ስምንት ማዕዘን ሆኖ ተሠራ። አፄ ምኒሊክ የእጅ ሥራ ዝንባሌ ስለነበራቸው በአብዛኛው ስራውን የሚመሩት እርሳቸው ነበሩ። ቤተክርስቲያኑ የሚሰራው በጥርብ ድንጋይ ስለነበረ ድንጋዩ በመንኲራኩር እየተጓዘ ሲቀርብ እየጠረቡ ለሠራተኞች የሚያሳዩት ራሳቸው አፄ ምኒሊክ እንደ ነበሩ የግንባታው ሥራ ታሪክ ያመለክታል።

ዳግማዊ አጼ ምኒሊክ በዘመነ መንግሥታቸው ለሀገሪቱ ሥልጣንና ዕድገት መሠረት የሆኑ የተለያዩ ተቋማትን በመገንባት ፋና ወጊ እንደ መሆናቸው ሁሉ ሕዝቡ ለሀይማኖቱ ጽኑና ፈሪህ እግዚአብሔር እንዲያድርጉት በርካታ ገዳማትንና አድባራትን ሠርተዋል። ከእነዚህም አብዛኛዎቹ በግራኝ መሀመድ ወረራ ወቅት የተቃጠሉና መልሰው የተገኙ ቡ ነበሩ። የቅዱስ ራጉኤል ቤተክርስቲያን ግን ከአበው በተነገራቸው ትንቢት መሠረት በእርሳቸው የተመሠረተ ቤተክርስቲያን ነው። ዳግማዊ አጼ ምኒሊክ ጠባቂያቸው ለሆነው ለእንጦራ ራጉኤል ቤተክርስቲያን ሥራ ልዩ ትኩረት መስጠታቸውን ከሚያመለክቱት አንዱ ህንጻው በልዩ የኪነ ህንጻ ጥበብ በጊዜያዊነት ሳይሆን ዘላቂ በሆነ አካሄድ እንዲሠራ ማድረጋቸው ነው።

በዘመናቸው በእንጦራ ተሠርተው የነበሩት አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ በጭቃ ግንብና በሣር ክዳን የተሠሩ ስለነበር ሁሉም ፈርሰው በንግሥት ነገሥታት ዘውዲቱ እንደ ገና መሠራታቸውን ደጃገማች ከበደ ተሰማ "የታሪክ ማስታወሻ" በተባለው መጽሐፋቸው ጽፈዋል። የእንጦራ ራጉኤል ቤተክርስቲያን ግን በጊዜ ሂደት አንዳንድ አነስተኛ ማሻሻያዎች ከመደረጋቸው በስተቀር እስከ ዛሬ ያለው ህንጻ የዳግማዊ ምኒሊክ ሥራ ነው።

የእንጦራ ቅዱስ ራጉኤል ቤተክርስቲያን ሥራ አዳዲስ ቴክኖሎጂዎች በሀገሪቱ ውስጥ እንዲለመዱ ፈር ቀዳጅ መሆኑንም አንዳንድ መረጃዎች ይጠቁማሉ። ቀድሞ በኢትዮጵያ ተለምዶ የነበረው የቤተክርስቲያን አሠራር ክብ ሲሆን በቅዱስ ራጉኤል ቤተክርስቲያ አሠራር ግን ስምንት ማዕዘን ሆኖ ፎቅ እንዲሆን መደረጉ ንጉሠ ጠባቂያቸው ለሆነው መልአክ ልዩ ነገር ለመሥራት እንዳሰቡ ያመለክታል። በቤተክርስቲያኑ የህንጻ ግንባታ ውስጥ ከሀገር ውስጥ ታዋቂ ግንባኞች ከአንኮበርና ከጉንደር እንዲመጡ አድርገዋል፤ እንዲሁም ከውጭ ሰዎች አንኮበር ከነበሩበት ጊዜ ጀምሮ ከምኒሊክ ቤተ መንግሥት ተለይቶ የሚያውቀውን የህንድ ተወላጅ ሀጂ ካዋስ ምርጥ ባለሙያ በመሆኑ በዚህ የህንጻ ሥራ ውስጥ ግንባር ቀደም ተሳታፊ አድርገውታል።

በ1877 ዓ.ም ወደ ኢትዮጵያ የመጡ ሦስት የስዊድን ጥበበኞች በዚሁ ቤተክርስቲያን የግንባታ ሥራ ውስጥ በማሳተፍ የአውሮፓን የህንጻ ግንባታ ቴክኖሎጂ እንዲያካፈሉ ተደርጓል። ምኒሊክ ሀጂ ካዋስን ወደ ኤደን በመላክ ከየመን ባለሙያዎችን እንዳያስመጣ በማድረግ በህንጻ ግንባታው ሥራ ተሳታፊ እንዲሆኑ አድርገዋል። ማየር የተባሉ የጀርመን ሚሲዮናዊ በተለይ በበሬ የሚላቡ መንኮራኩሮችን እንዲሠራላቸው በማድረግ ከአካባቢው ድንጋይና ከመናገሻ ግንድ ለማንጓዝ ተጠቅመውበታል፤ ዱብዩስ የተባለ ፈረንሳይ በመናገሻ የደንጋሪ አድርገው በመመደብ ግን ዱን በልክ በልኩ እያስቆረጠ በመላክ ሥራው እንዲፋጠንና ዘመናዊ አሠራር እንዲኖረውም አድርገዋል።

አቶ ሀብተ ወልድ ወልደ ሃና ዋና የብረት ቀጥቃጭና አንጥረኛ ነበሩ። እርሳቸው ምስማር ማጠፊያዎችንና መወርወሪያዎችን በማቅረብ የታወቁ ባለሙያ እንደነበሩ ብላቴን ጌታ ገሩይ በመጽሐፋቸው እኛህን ባለሙያ ስራቸው ከፋብሪካ የማይተናከስ ነው በማለት አድንቀዋቸዋል።

አጼ ምኒሊክ በዚህ ቤተክርስቲያን ሥራ ውስጥ ኢትዮጵያውያን ሙያ እንዲቀስሙ ከማስቻላቸውም ሌላ የተለያዩ የሀብረተሰብ ክፍሎችን በማደራጀት በቤተክርስቲያኑ ግንባታ ውስጥ እንዲሳተፉ አድርገዋል። በወቅቱ ከነበሩት የሥራ አደሪዎች መካከል የድንጋይ ፈላጭ ቡድን ነበር፤ ቡድኑ በዓመት ሁለት ወር በድንጋይ ፈላጭነት የሚሠራ ሲሆን በጉልበት ያደረገው ተሳትፎ በግብር መልክ ታሳቢ ይሆንለት ነበር። በቤተክርስቲያኑ ሥራ ገባሮች፣ እስረኞችና ሌሎችም በጉ ፈቃደኞች ተሳታፊ ሆነዋል።

ቤተ ክርስቲያኑን ለመሥራት ከመናገሻ የሚጓጓዘው ግን ድ እንጦራ እስከ ሚራገፍበት ድረስ ሦስት ቀናት ይፈጅ ነበር፤ አንዱን ግንድ ለመሸከም 12 ሰው ሲመደብ ሥራው አድካሚ በመሆኑ በየቦታው የግብር ቤት ተዘጋጅቶ እየተመገበ ያጓጉዝ ነበር። ከእነዚህም ግብር ቤቶች

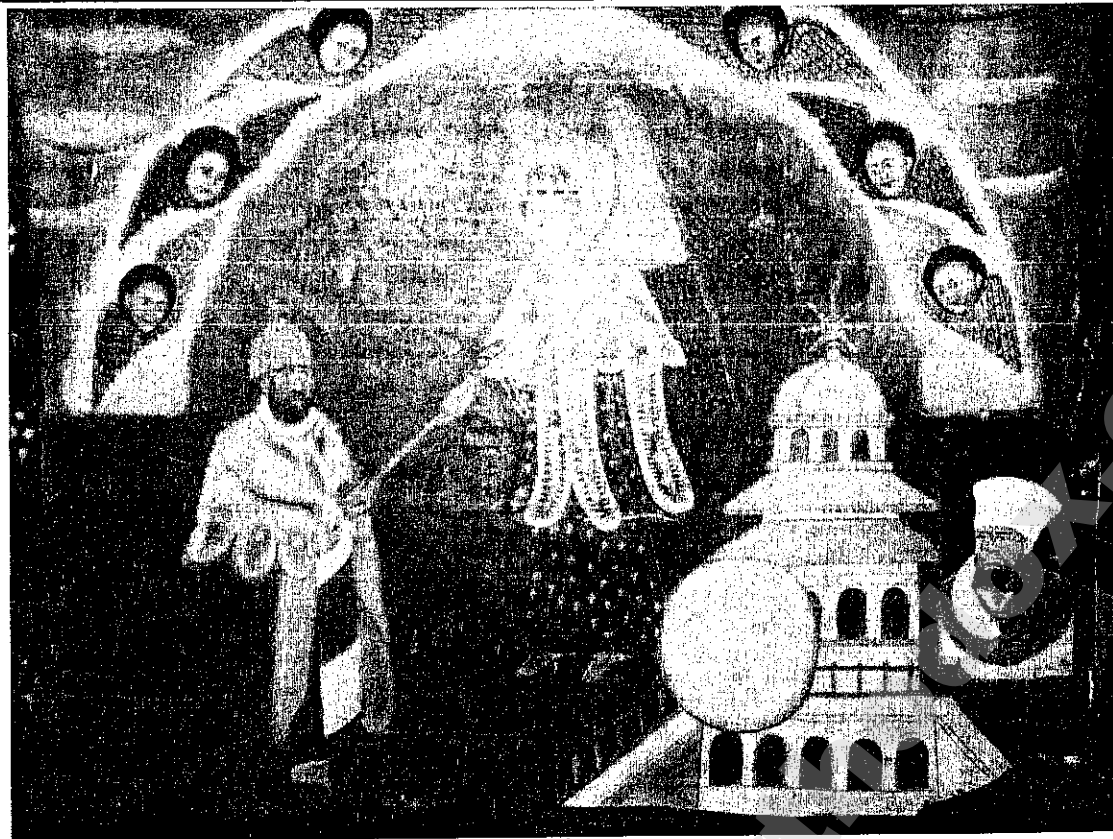
ዋንኛው ሥጋ ሜዳ ላይ የተሠራው ሲሆን በዚህ ሥፍራ ሠራተኛው ፍራዳ ተጥሎ እንደልብ እየበላ የደከመ ጉልበቱን የሚያበረታብት ነበር። ንጉሠ-ም እየተጓጓዙ ተሸካሚውን በማበረታታት ሥራው እንዲቃና ከፍተኛ አስተዋጾ ነበራቸው።

ቱርክ ባሻ ታምሬ የቤተክርስቲያኑ የግንባታ ሥራ የቅርብ ተቆጣጣሪና ለንጉሠ ሪፖርት አላራቢ ነበሩ። እኛህ ሰው በምኒሊክ ጦር ውስጥ የጅንሬልነት ማዕረግ የነበራቸው በጆግና ተዋጊነታቸው የታወቁ ስለነበሩ ቱርክ ባሻ የተባለውን ማዕረግ ያገኙትም በጦር መሪነታቸው ነበር፤ አዛዥ ወልደ ጊዮርጊስ ደግሞ የግንባኞች አለቃ ነበሩ።

የቤተክርስቲያኑ የጣሪያው ክዳን መጀመሪያ የመጣው ከግብጽ ነበር፤ በወቅቱ ይህ ክዳን "የኢየሩሳሌም ድንጋይ" እየተባለ ይጠራ የነበረ ሲሆን ይዘቱ የአስቤታትስ ሸክላ ነው። ጣሪያው በኋላ ወደ ቆርቆሮ ሲቀየር ከፈረንሳይ በመጣ ቆርቆሮ እንዲከደን ተደረገ፤ ይኸንንም ሥራ ተከታትለው እንዲያስፈጽሙ የተሾሙት ፊታውራሪ ኢብሳ ነበሩ። የቤተክርስቲያኑ ጣሪያ ለሦስተኛ ጊዜ በንግሥተ ነገስታት ዘውዲቱ ተሻሸሎ እንዲሰራ የተደረገ ሲሆን ዕድሞውንም በግሪክ ባለሙያ ያስገነቡት ግንባታ ሆኖቸው። በአጠቃላይ የቅዱስ ራጉኤል ቤተክርስቲያን ህንጻ ሥራ አዳዲስ ቴክኖሎጂ የታየበት፣ በርካታ ባለሙያዎች፣ የተሳተፉበት በብዙ ሺህ የሚቆጠር ህዝብ የተባበረበት የአጼ ሚኒሊክ የመጀመሪያው ትልቁ ሥራቸው ነበር።

የቤተክርስቲያኑን የውስጥ ግድግዳ ስዕሎች ከሳሉት ታዋቂ የጊዜው ሰዓሊያን መካከል አለቃ ዘዮሐንስ አንዱ ነበሩ። እርሳቸውም የመጡት ከማህደረ ማርያም ደብረታቦር ሲሆን በሙያቸው አጼ ዮሐንስንና አጼ ሚኒሊክን አገልግለዋል፤ ስዕል ቤት ኪዳነ ምህረትንም የሳሉ እርሳቸው ነበሩ።

ሌላው ታዋቂ ሰዓሊ አለቃ ሉቃስ ነበሩ። እርሳቸውም ከጉጃም የመጡ ሰዓሊ ሲሆኑ ከእንጦራ ራጉኤል ሌላ አድዋ ሥላሴን፣ አዲስ አለም ማርያምን፣ የካ ሚካኤልንና የደብረሲባናስን ገዳም ስዕሎች የሳሉ ናቸው።

ቅዱስ ራጉኤል ለዳግማዊ ምኒልክ በትረ መንግሥቱን ሲያስረክባቸው

አለቃ ሣህሉ በሰዓሊነት ተግባራዊ ክንብት መካከል አንዱ ነበሩ። አለቃ ሣህሉ የአለቃ ሉቃስ ልጅ ሲሆኑ እርሳቸው የአዲስ አበባን ተክለሃይማኖት ቤተክርስቲያንን ስዕሎች በመሳልም ተሳታፊ ነበሩ።

አለቃ ኤልያስና አለቃ መዝሙር ዘዳዊትም በስዕሉ ሥራ ላይ ተሳትፈዋል። ከአውሮፓ በስዕል ሙያ ሰልጣኑ የተመለሱት አፈወርቅ ገብረ ኢየሱስም ከሙያቸው ተራፋት አካፍለዋል። እነዚህ ባለሙያዎች በሰራተኛው የሥዕል ሥራዎች በወቅቱ በርካታ የውጪ ሰዎች ተደንቀዋል። ከነዚህም መካከል ሲካን ፓዌል ኮተንና ዶክተር መረብ የተባሉ የውጪ ተጓዥኞች ይገኙበታል።

ግሊቸን የተባለው ተጓዥ በ1890 ዓ.ም በምኒልክ ግብግብ በራጉኤል ንግስ ላይ መገኘቱን ገልጾ በዓሉ እጅግ በጣም ደማቅና ማራኪ ትዝታው ምንጊዜም የማይጠፋ እንደነበር ጽፏል። ፓውል ኮተን የተባለው ተጓዥ

ደግሞ "በአቢሲንያ ምድር እንዲህ ሳይነት ቤተክርስቲያን አልታየም ቁመቱና ግዝፈቱ አራት ፎቅ ያክላል"።

ምኒልክ መስከረም 1 እና ግንቦት 1 ቀን በዓለ ንግሱን ያክብሩ ነበር። አዲስ አበባ ከወረዳም በኋላ ታቦቱን ማንገሳቸውን አላቋረጡም ነበር። ታቦቱ ሲወጣና ዐ-ደት ሲያደርግ 12 ጊዜ መድፍ ይተኮሳል። የጠመንጃ ተኩሱ እጅግ የተጣጣፈ ነበር። ምኒልክ በከፍተኛ አጅብ በቤተክርስቲያኑ ይገኙለት የእንግሊዝ ዲፕሎማቶችም በበዓሉ ሥፍራ ላይ ይገኙ ነበር። 15000 ያህል ወታደሮች ይሰለፋሉ። ንጉሡ ከመቀመጫቸው ተነስተው ጠመንጃቸውን አንግተው 3 ጊዜ በዝግታ ቤተክርስቲያኑን ከታቦቱ ጋር ዑደት ሲያደርጉ የጠመንጃ ተኩሱ ይቀልጣል። የእንግሊዝ ንግስት ልጅ በወለዱ ዕለት የሚደረገውን ያህል የደመቀና የሞቀ በእጅግ ሐሴት የሚንጸባረቅበት መንገድ ሥርዓት እንደሆነ በዝርዝር ጽፏል።

ለመሆኑ አዲስ ምኒልክ ህንጻ ቤተክርስቲያኑን ካሰሩ በኋላ የቅዱስ

ራጉኤልን ጽላት ለማስገባት ለምን መረጡ የሚል ጥያቄ ሲነሳ ይችላል። በ15ኛው መቶ ክፍለ ዘመን መላ ኢትዮጵያ በግራኝ መሀመድ ወረራ በሚታመስበት ወቅት ንጉሡ አዲስ ልብን ድንግል በወረራው ሳቢያ ህዝባቸውና መንግሥታቸው በመናወጡ እርሳቸውም ከቦታ ወደ ቦታ ለመንከራተትና ለመስደድ ተገደው ነበር። በአብያተ ክርስቲያናትም ላይ ከፍተኛ ቃጠሉና ዘረፋ ተካሂደዋል። በዚህ ፈተናና ጭንቀት በመላ ሀገሪቱ ላይ ባጠላበት ወቅት ሊቀ መለአክት ቅዱስ ራጉኤል ለንጉሡ ለአዲስ ልብን ድንግል በራዕይ ተገልጾ "ልብን ድንግልን አንተ በስደት ትሞታለህ፣ ከልጆችህም ውስጥ ገ ይንገሥ፣ (ገላውዲዎስ ይነግሣል)፣ ፊ ይመውት (ፊቅጦር ይሞታል) ሚ፣ ይስይጥ (ሚናስ ይሸጣል) (ያ ይነበር) ያዕቆብ ይኖራል" እያለ በንጉሡና በልጆቻቸው ላይ የሚደርሰውን ትንቢት እንደነገራቸው ተክለ ጻዲቅ መኩሪያ "የግራኝ መሀመድ ወረራ

በሚለውል" መጽሐፋቸው ገልጸዋል። ይህ የትንቢት ቃል በተግባር ተተርጉሞ ከመታየቱም በላይ በክብረ ነገሥት ላይ ተጽፎ እንደተገኘው ምኒልክ በቀድሞ አባቶቻቸው ከተማ ላይ የቅዱስ ራጉኤልን ቤተ ክርስቲያን ቢያሠሩ ንጉሠ ነገሥት ተብለው ኢትዮጵያን አንድ አድርገው እንደሚያስተዳድሩ ለአጼ በተነገራቸው ቃል መሠረት ከ500 ዓመታት በኋላ እንጦጦን ፈልገውና አስፈልገው ለማግኘትና የራጉኤልን ቤተክርስቲያን ለማሠራት መነሻ ምክንያት ሊሆናቸው ችሏል።

አጼ ምኒልክ ይህንን ቤተ ክርስቲያን ልዩ የሁሉት ቤታቸው በማድረግ መንግሥታቸውንና ሕዝባቸውን እንዲጠብቅላቸውና ኢትዮጵያን ታላቅ የማድረግ ምኞታቸውን እንዲያሟካላቸው ሲማግኙት ኖረዋል፤ በመሆኑም ከዚህ ቤተ ክርስቲያን ሥራ በኋላ ሲነገር የነበረው ትንቢት ተፈጽሞ በ1882 ዓ.ም የኢትዮጵያ ንጉሠ ነገሥታት በመሆን የሀገሪቱን መሪነት ጨብጠው ኢትዮጵያን አንድ በማድረግ አብሪት የመጣባቸውን ጠላት ሁሉ በድል አድራጊነት መልሰው ሀገራቸውና ሕዝባቸው ሰጥቁር ሕዝቦች ሁሉ የነፃነት አርአያ እንዲሆን አድርገዋል።

ዳግማዊ አጼ ምኒልክ በዘመነ መንግሥታቸው ላከና ወኛቸው ታላላቅ ሥራዎች ሁሉ መሠረቱ የአባቶቻቸውን ቃልና ምክር እያዳመጡ መፈጸማቸው ነበር። በመሆኑም በዘመነ መንግሥታቸው ይህ ቤተክርስቲያን ከሀገጻው አሠራር ጀምሮ ቀደምት እንዲሆን በብርቱ ጥረዋል፤ ቤተክርስቲያኑ ታላላቅ የተማሩና የተመራመሩ ሊቃውንት መፍለቂያ እንዲሆን ትኩረት ሰጥተው በዚህ ደብር የታወቁ ሊቃውንትን እየመረጡ በተለያዩ አገልግሎት ትክለኛ አድርገዋቸዋል። ከእነዚህም ውስጥ የአጼ ቴዎድሮስን የዘመን ታሪክ የጻፈው አለቃ ወልደ ማርያም ዘምሁይ መንዝ ተገለጉ በደብተራነት ተተክለው የደብተራ

የመጀመሪያው ሊቀ ጠቡብት ለመሆን በቅተዋል። የአጼ ምኒልክ የመጀመሪያው የጽሀፊት ሚኒስትር የነበሩት ዐሐፌ ትዕዛዝ ገብረ ሥላሴ ወልደ አረጋይ፣ ብላቴን ጌታ ሀሩይ ወልደ ሥላሴና የመሳሰሉ ታላላቅ ምሁራንም የደብሩ የመጀመሪያዎቹ ትክለኞች ነበሩ።

ደብሩ የታወቁ ሊቃውንት መገኛ እንዲሆን ከመጀመሪያው ጠንካራ መሠረት የጣሉለት በመሆኑ እስከ አጼ ኃይለ ሥላሴ ዘመነ መንግሥት ድረስ ታላላቅ ምሁራንና አገርንና መንግሥትን በከፍተኛ ኃላፊነት በመምራት ግንባር ቀደም የሆኑ ትውልዶችን ለማፍራት አስችሏል። ከእነዚህም ታላላቅ ሰዎች መካከል ዐሐፌ ትዕዛዝ አክሊሉ ሀብተ ወልደ፣ ጠቅላይ ሚኒስትር የነበሩ አቶ አካለ ወርቅ ሀብተ ወልደና አቶ መኩንን ሀብተ ወልደ ሚኒስትሮች የነበሩ፣ ደጃዘማች ታክለ ወልደ ሀዋርያት፣ አምባሳደር ብርሃኑ ድንቁና ሌሎችንም መጥቀስ ይቻላል።

እንደ ዛሬው ሳይሆን እንጦጦ ራጉኤል ከራሱ ተርፎ ሃያ ሁለት የገጠር አብያተ ክርስቲያናት (ቅፈፎችን) በስሩ ያስተዳድር ነበር ከእነርሱም ለመጥቀስ ያህል ዳሉታ ሚካኤል፣ ፊንጫዋ ማርያም፣ ሂዲ ጊዮርጊስ፣ እንዶዴ ጊዮርጊስ፣ ጫንቆሌ ሚካኤል፣ በዲ ሥላሴ፣ ካዎ ጊዮርጊስ፣ ሴራ ሚካኤል፣ የቴፋሎ ሙና አገር ጊዮርጊስ፣ ላይ ጊዮርጊስ፣ የረር ሥላሴ፣ ቆቃ ገብረኤልና ሌሎችም ነበሩ።

እንጦጦ ራጉኤል ደብረ ኃይል የሚለውን ስያሜና የደብሩ አስተዳደሪ የማዕረግ ስም መልአክ ኃይል እንዲባል የዐደቀለትም በዳግማዊ አጼ ምኒልክ ነው። የቤተክርስቲያኑን ሀብት እንዲጠብቁ ገበዞች የሚሾሙትም በራሳቸው በንጉሠ ነገሥቱ ሲሆን የቤተክርስቲያኑ የመጀመሪያ ገበዝ ራስ መኩንን ነበሩ። ቀጥሎም የወሎው ራስ ሚካኤል ተሹመዋል።

ደብረ ኃይል እንጦጦ ቅዱስ ራጉኤል በዳግማዊ አጼ ምኒልክ የተሰጠው ክብርና ማዕረግ በዚህ ሁኔታ

ጀምሮ ያ ወርቃማ ዘመን ታሪክ፣ አባባውና ፍሬው ረግፎ የታሪክ ሐይቱ እያዘቀዘቀ የውድቀት አቅጣጫ ሊያዝ ችሏል።

ለታሪካዊ ጉዞው መሰናክል የፈጠረበትን ሁኔታ ወደኋላ መለስ ብለን ስንመረምር በ1927 ዓ.ም ጠላት ኢትዮጵያን በወረረበት ወቅት በነፃነቱ ዐንቶ የኖረው የኢትዮጵያ ሕዝብና መንግሥት ህልውና በከፍተኛ ፈተና ላይ በመውደቁ ነበር።

የግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ባለቤት እቴጌ መነን በወቅቱ የቤተክርስቲያኑ ገበዝ ነበሩ፤ ንጉሠ ነገሥቱ ጠላትን አሸንፈው በድል እንዲመለሱ ከማይጨው ዘመቻ በፊት ለቅዱስ ራጉኤል ተሣሉ። ድሉ እንደተጠበቀው ሳይንኝ ሲቀር ለስደት በሚዘጋጁበት ጊዜ እንደገና ተሣሉ፤ ቅዱስ ራጉኤል በድል ከስደት ከመለስክን ቤተ መቅደስን በዘመናዊ መልክ አሰራህሊሁ ብለው የስዕለቱን ወረቀት ከአባ ሃና ጋር በመሆን ወደ እንጦጦ ራጉኤል ከመጡ በኋላ ሁሉት አድርሰው ደብዳቤው በፖስታ እንደታሸገ በታቦቱ ስር እንዲቀመጥላቸው አደረጉ። በድል ሲመለሱ ወረቀቱን ራሳቸው እንደሚወስዱትና ጉዳዩ በምስጢር እንዲጠበቅ በወቅቱ ለነበሩት ካህን አስጠነቀቁ በእርግጥም እንዳሉት በ1933 ዓ.ም በድል ወደ ሀገራቸው ሲመለሱ ደብዳቤውን ጠይቀው ወስደዋል።

ጣልያን ኢትዮጵያን ወርሮ በቆየበት ወቅት ራጉኤል ብዙ ተዓምራትን አሳይቷል፤ ቤተ መቅደሱን ሊደፍሩ የሞከሩትን የጣልያን ወታደሮችና አለቆቻቸውን ዝናምና ደመና በሌለበት ሁኔታ በተደጋጋሚ መብረቅ እያወረደ ፈጅቶአቸዋል። የጣልያን ባንዲራ በመብረቅ እየተመታ በመቃጠሉ እንጦጦ ላይ ማውለብለቡን እንዲተው አስገድዷቸዋል። በዚህ መሠረት ጣልያኖች ጃንጥላ እየገዙ ለየአድባራቱ አበርክተዋል። ይህ ሁሉ ተዓምራት ከስለታቸው መስመር ጋር ስለተገጣጠመ እቴጌ መነን

የራጉኤልን ቤተክርስቲያን ህንጻ ለመሥራት ቆርጠው ተነሱ።

በዚህም መሠረት የመጀመሪያው እቅዳቸው ነገሩን የምን ሊክ ህንጻ አፍርሰው በምትኩ አዲስ ቤተክርስቲያን መሥራት ነበር። ሆኖም የምኒሊክ ቅርስ እንዳይፈርስ ተቃውሞ ስለተነሳባቸውና በምህንድ ስና ባለሙያዎች ጥናት የጥንቱን ቤተክርስቲያን ለማፍረስ ከባድ ወጪ እንደሚያስከትልባቸው ስለተነገራቸው አዲስ ቤተክርስቲያን በአዲስ አበባ ከተማ ለማሠራት ወሰኑ።

የቤተክርስቲያኑን ህንጻ ግንባታ ከማስጀመራቸው አስቀድሞ በእቴጌ መነን ስብሰባነት በእንጦሮ ራጉኤል ትልቅ ስብሰባ ተደረገ የስዕለቱ ደብዳቤ ለተሰብሰቧዎቹ ተነበበ። በስብሰባው ላይ እቴጌ ጣይቱ መነን ሃሳባቸውን ለውጠው ነገሩን ቤተ ክርስቲያን እንዲያድሱት በተሰብሰቧዎቹ ሲነገራቸውም ፈቃደኛ አልሆኑም። ስለዚህ ቤተክርስቲያኑ የሚሠራበትን ቦታ መምረጣቸውን ቀጠሉ፤ ቤተክርስቲያኑ አሁን የተሠራበትን ቦታ ከፊታውራሪ ሀብተ ጊዮርጊስ ወራሾች በስጦታ በማግኘታቸው በ1946 ዓ.ም በአበነ ባስልዮስ ተባርቶ በንጉሠ ነገሥቱ የመሠረት ድንጋይ ተጣለ።

በወቅቱ ፓትርያርክ የነበሩት አበነ ባስልዮስ በተቃዋሚዎች ብጥብጥ እንዳይነገ በመንበረ ፓትሪያርክ ልዩ ስብሰባ አድርገው ካህናቱን ለማግባባት ሞክሩ። በተቃውሞ አቃዎቻቸው የፀኑትን ከክህነት እንደሚያባርሩ አስጠነቀቁ። በዚህ ስብሰባ ላይ በከፍተኛ ስልጣን ላይ የነበሩ የደብሩ ታዋቂ ግለሰቦች ተሳታፊ ነበሩ። በታቦቱ መውረድ በተለይ የሱሉልታ አሮሞች ተቃውሞ ከፍተኛ ቢሆንም ተቃውሞውን በማርገብ ታቦቱ በ1948 ዓ.ም ወርዶ ንጉሠ ነገሥቱና እቴጌ መነን በተገኙበት አዲሱ ቤተክርስቲያን ተመርቆ ታቦቱ እንዲገባ ተደረገ።

ከጽላቱም ጋር መላ ካህናቱ፣ አልባላቱ፣ ዋና ዋና ቅርሶቹ ሁሉ

ተሟጠው እንዲጓዙ በመደረጉ በአያሌ ኢትዮጵያዊያን መስዋዕትነት የተሠራው ቤተክርስቲያን እርቃኑን ቀረ። ይህ ነባር ታሪክ ሲፈርስ ተባባሪ የነበሩ አባቶች እንደነበሩ ሁሉ ተቃዋሚችም ነበሩ ይህም የአባቶች ተቃውሞ መሠረት ያለው በመሆኑ ለኃይለ ሥላሴ መንግሥት እስከ መጨረሻው አልበጀውም ።

በቤተክርስቲያኑ ላይ በደረሰው መናጋት ከ1948 - 60 ዓ.ም አልፎ አልፎ ካልሆነ በስተቀር በመዘጋቱ የአካባቢው ነዋሪዎች ወልደው ክርስትና ለማስነሣት፣ የሞተ አስፈትተው ለመቅበር ወደ እንጦሮ ማርያም ለመሔድ የተገደዱበት ወቅት ነበር።

በ1960 ዓ.ም ባዕታ ለማርያም ገዳም የእጄ ምኒሊክ የሞት መታሰቢያቸው፣ እንጦሮ ራጉኤል የሀያውነት መታሰቢያቸው እንደሆነ ታሪክን በመጥቀስ በተደረገው ስምምነት መሠረት የባዕታ ለማርያም ገዳም ፈለገ ብርሃን የተሰኘ መንፈሳዊ ትምህርት ቤት በእንጦሮ ራጉኤል ቅጥር ግቢ በማቋቋም መምህራኑና ተማሪዎች ከትምህርታቸው በተጓዳኝ ቤተክርስቲያኑን እንዲያገለግሉ በመደረጉ ለ12 ዓመታት ሲከፈትና ሲዘጋ የቆየው ቤተክርስቲያን መደበኛ አገልግሎት እንዲያገኝ ተደረገ። ይህም ውጤት ሲገኝ የቻለው ታሪክና ቅርስ በመጥፋቱና ይህም ታላቅ የአምልኮ ቦታ በመዘጋቱ ከፍተኛ ቁጭት ባደረባቸው እንደ አቶ መዝራዕተ አብ ሠርጤ በመሳሰሉ አባቶች ከፍተኛ ተጋድሎ ነበር።

ደብረ ኃይል እንጦሮ ራጉኤል ከዚያም ወዲህ ጥቂት ተቆርቋሪ ምዕመናን በሚያደርጉለት ድጋፍ ህልውናው ሲጠበቅ ቻለ እንጂ ከደረሰበት የታሪክ ስብራት ግን ሙሉ በሙሉ ሊያገግም አልቻለም። ቤተክርስቲያኑ በቤተ ክህነትም ዘንድ ትኩረት በማጣቱ ከ1948-1992 ዓ.ም ድረስ ለ44 ዓመታት አስተዳዳሪ እንኳን አልነበረውም።

ስለሆነም ለረጅም ዓመታት ተመልካችና አስታዋሽ አጥቶ በብቸኝነት በሚካ ውስጥ ተረስቶ በመቆየቱ ምክንያት ከፍተኛ ጉዳት ደርሶበታል። ቤተክርስቲያኑ በታሪኩና በበረከት ቦታነቱ ቀደምት ቢሆንም ከ44 ዓመታት በላይ በደረሰበት ሰው ስራሽ በደል ለመታረዝና ለመግባቻል በውስጡ የሚገኙትም ትርፍራፊ ቅርሶች ለብልሽትና ለውድ መት ሊዳረጉ በቅተዋል። ረጅም ዕድሜ ለአዲስ አበባ ምዕመናን እንጂ ህንጻውም ቢሆን ፈርሶ ወና ሆኖ በቀረ ነበር። ነገር ግን ቅዱስ ራጉኤል በሚያውቀው ምስጢር የሚሠሩለትን ምዕመናን ከሩቅም ከቅርብም እያስነሳ ቤተክርስቲያኑ እንዳይፈርስ በገንዘባቸው በጉልበታቸውና በዕውቀታቸው ያልተቆጠበ ተጋድሎ አድርገዋል። ከእነዚህም ታላላቅ የዚህ ቤተ ክርስቲያን ባለውለታዎች መካከል አቶ ካሠኝ ምንልኬና በእርሳቸው አስተባባሪነት በቆርጠኝነት የተሠለፉትን የቀጩኔ ምዕመናን፣ አቶ ሳሙኤል ዐምደ መስቀል፣ አቶ አንዳ-አለም፣ ተክለ ሀይወትንና ሌሎችንም መጥቀስ ይቻላል።

የእንጦሮ ደብረ ኃይል ቅዱስ ራጉኤል ቤተክርስቲያን በቅርስነቱ የመላው ኢትዮጵያ ሕዝብ ሀብት ነው። ቤተክርስቲያኑ በአገር ቅርስነቱና በታሪክ ቦታነቱ ተመዝግቦ በበርካታ ቱሪስቶች ይጎብኛል። ይህም ለሀገሪቱ የወጭ ምንዛሪ በማፍራት ረገድ ያለውን ሚና ያመለክታል። በታሪክ ቦታነቱም የህንጻው አሠራር የኢትዮጵያ ሕዝብ ታሪክነት፣ ዐዋቂነትና ክሂሎት መግለጫ ሆኖ በግልጽ ይታያል። ስለሆነም ለቤት ክርስትያኑና ለቅርሶቹ መጠበቅ ለሚደረገው እንቅስቃሴ ሁሉም ኢትዮጵያዊ በኃላፊነት መንፈስ መተባበር ትውልዳዊ ግዴታው ነው ።

አንጦጦ /አንደጥና/

ኢትዮጵያን ከዳር እስከዳር ለማስተባበርና በየጊዜው በጦርነት ምክንያት ቋሚ ቦታ በማጣት ከቦታ ወደቦታ የሚዘዋወረውን ሕዝብ አንድ ለማድረግ በመጣር አጼ ቴዎድሮስ ቀጥሎም አጼ ዮሐንስና አጼ ምኒልክ የመጀመሪያዎቹ ተጠቃሽ መሪዎች ነበሩ። አገሪቱን አማክለው ለማስተዳደር ከክርስቶስ ልደት በፊትና በኋላ በኢትዮጵያ በርካታ ስታሪክ የታወቁ ከተሞች የተመሠረቱ ሲሆን ከእነዚህም ታዋቂ ከተሞች መካከል አንጦጦ /አንደጥና/ አንዱ ነበረች። በዚህም መሠረት የአንጦጦ ታሪክ አስከሬን 13ኛው ክፍለ ዘመን ድረስ እንደሚዘልቅ የታሪክ መረጃዎች ይጠቁማሉ።

በ1262 ዓ.ም የኢትዮጵያ ንጉሥ የነበሩት አጼ ይኩኖ አምላክ ዋና ከተማቸው ቤተ አማራ /መካነ ሥላሴ/ አድርገው ሀገሪቱን ሲያስተዳድሩ በመሀል ሀገር የሚገኘው አንደጥና ሁለተኛ ከተማቸው እንደነበር ገድለ ፊቅጦር ሰማዕቱ ላይ ተጠቅሷል።

ከዚያም አጼ ልብነ ድንገልና አጼ ዳዊት በ14ኛው ክፍለ ዘመን በአንደጥና ላይ ከተማቸውን በማድረግ አገር ሲመሩ እንደነበር ስለግራኝ ወረራ በተጻፉት የታሪክ መጻሕፍት ላይ ተመልክቷል።

አረብ ፋቂህ የተባለው የአረብ ታሪክ ፀሐፊ ስለግራኝ መሀመድ ወረራ በጻፈው መጽሐፍ ውስጥ ኢትዮጵያዊው ንጉሥ አጼ ልብነድንገል በግራኝ ወረራ ወቅት ጦርነቱን መቋቋም ተሰኝቶ ከቦታ ወደቦታ በስደት ሲሸሹ እንደጥና ላይ የተሠራው ትልቁ ቤተ መንግሥታቸው በአሣት ሲቃጠል ከርቀት አይተው አዘኑ በማለት የጻፈውን ማገር ኔራሲኒ በጣልያንኛ ቋንቋ ተርጉሞ ጽፎታል። ይህንን መረጃ መሠረት በማድረግ ታዋቂው ኢትዮጵያዊው የታሪክ ፀሐፊ ተክለጻዲቅ መኩሪያ

«የግራኝ አሀመድ ወረራ» በተባለው መጽሐፋቸው እንደጥና ስጦታ ሲጠራ የነበረው ከተማ የዛሬው አንጦጦ እንደሆነ አንዳንድ ጥናቶችን በማመሳከር ጽፈዋል።

ዳግማዊ አጼ ምኒልክ ከ500 ዓመታት በኋላ አንጦጦን በከተማነት እንዲመርጡና እንዲቆረቆሩ መነሻ የሆናቸውም ይኸው ታሪካዊ መሠረት ነው። ንጉሡ ይህንን ታሪክ ለማወቅ ያስቻላቸውም አንድ መነኩሴ ዝዋይ ከዳሴቷ ገብቶ ከተመለከተ በኋላ የነበሩትን መጻሕፍት ሁሉ ማውጣት ስላልቻለ ክብረ ነገሥት የተባለውን አንድ መጽሐፍ ይዞ እንደወጣ ፀሐፊ ትዕዛዝ ገብረ ሥላሴ «ታሪክ ዘዳግማዊ ምኒልክ» በተባለው መጽሐፋቸው ጠቅሰዋል። መነኩሴው ይዘት የወጣው መጽሐፍ የአጼ ልብነ ድንገል ታሪክ የተጻፈበት ሲሆን ይህንንም ምኒልክ አይተው በሊቃውንት ሲያስተረጉሙ የቅዱስ ራጉኤልንና የእግዝእትን ማርያምን አብያተ ክርስቲያናት በአንጦጦ ላይ ሠርተው አንጦጦን ዋና ከተማቸው ሲያደርጉ አገራቸውን በሰላም እንደሚያቀኑና ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ ተብለው ታላላቅ ታሪካዊ ድርጊቶችን እንደሚያከናውኑ ተገልጿል። በዚህ ም መሠረት የአባቶቻቸውን ከተማ አግኝተው በከተማነት መልሰው ለመቆየት ያደረጉት ድካም ቀላል እንዳልነበር ፀሐፊ ትዕዛዝ ገብረ ሥላሴ መስክረዋል። ቦታው በትክክል እስከሚታወቅም ድረስ በወጪው ጋራ በፋሪ መካከል ከፍ ያለ ለከተማ የሚመች ሥፍራን አይተው ተቀመጡ። በስተኋላም ደብረ ሊባኖስ ደርሰው ሲመለሱ ሱሉልታ ላይ ሆነው ጥንታዊው የአንጦጦ ከተማ ፍርስራሹ መገኘቱ ተነገርላቸው በዚያው ወደሥፍራው በመሄድ ሲመለከቱ ዳዋ በቅሱበት አውራ ሠልጥኖበት አገኙት። ምልክቱንም ካገኙ በኋላ እግዚአብሔር ፈቃዱ ሆኖ በእኛ ጊዜ ከገለጠው ከተማዋን መልሰን እንሠራታለን በማለት የአንጦጦን ከተማ እንደቆረቆሩ ፀሐፊ ትዕዛዝ ከላይ በተጠቀሰው

መጽሐፋቸው አስፍረዋል።

አንጦጦ በ1870 ዓ.ም መጀመሪያ ላይ እንደተቆረቆረች እድገቷ ተፋጥኖ እስከ 50,000 ያህል ሕዝብ ሠፍሮባት እንደነበር ይነገራል። በመጀመሪያ ከተማዋ ስትቆረቆር የድንኳን ከተማ የነበረች ስትሆን ኋላ ግን ለመሣፍንቱና ለመኳንንቱ ቋሚ የመሥፈሪያ ቦታ እየተደለደለ ጉጂ ቤቶች በየቦታው ተቀለሱ፤ በመሀልም የአጼ ምኒልክ ቤተ መንግሥት ግራና ቀኝ የቅድስት ማርያምና የቅዱስ ራጉኤል ቤተ ክርስቲያኖች ህንጻ ሥራ በቅደም ተከተል እንደተካሄደ ታሪኩ ያስረዳል።

አንጦጦን በከተማነት እንድትታጭ ያስቻላት ዋነኛው ምክንያት ከላይ የተጠቀሰው የታሪክ መሠረት ሲሆን ሌላው በመሀል ሀገር የምትገኝ አማካይና ከፍታዎም ለጦር ስትራቴጂ አመቺ ሆኖ በመገኘቷ ነበር። አጼ ምኒልክ አንጦጦ ላይ ከሠፈሩ በኋላ ዙሪያውን ምሽግ አስቆፍረው ነበር። ምሽጉ ማርያምና ራጉኤልን የሚያካትት ክብ ቅርጽ ያለው ነበር። ግሊቸን የተባለ አንድ የወጭ አገር ሰው እንደጻፈው የምሽጉ ጥልቀት 12 ጫማ ሲሆን ስፋቱ ደግሞ 18 ጫማ ነበር ይላል፤ ወደ አንጦጦ ከተማ ለመግባትም ሁለት በሮች ብቻ እንደነበሩ ጽፏል።

የራጉኤል ቤተ ክርስቲያን ከቤተ መንግሥቱ ጋር ተያይዞ በቅርበት እንዲሠራ ሲደረግ ዙሪያውን መሣፍንቱና መኳንንቱ እንዲኖሩበት ተደረገ። አቡነ ማቴዎስና ራስ መኩንን ከቤተ መንግሥቱና ከራጉኤል ቤተ ክርስቲያን በስተደቡብ ምዕራብ፣ ዳጃች መሸሻ ወርቁ፣ አፈንጉሥ ነሲቡ ራስ ገብና በስተሰሜን ምዕራብ፣ ራስ ሚካኤልና ራስ ተሰማ በስተደቡብ ምስራቅ፣ ጦረኛ ወልደየስ በስሜን ምስራቅ፣ ፀሐፊ ትዕዛዝ አለቃ ገብረ ሥላሴ ፈታውራሪ ሀብተ ገብርኤል፣ በስተምዕራብ፣ ዘበኛ

ሠፈር፣ ሥራ ቤት ሠፈር በምዕራብ፣ ካህናት በቤተ ክርስቲያን ዙሪያ የቅዱስ ኤልያስ ቤተ ክርስቲያን በምዕራብ፣ ሰሜን በር አካባቢ ባለው ከረብታ ላይ ሲተከል ቱርክ ባሻ ታምሩ ከቤተ ክርስቲያን አጠገብ እንዲሠፍሩ ከተደረጉት መካከል ጥቂቶቹ ናቸው።

እንጦጦ በዚህ መልክ ከተመሠረተች በኋላ ከተማዋ እንዳትሰፋና ወደፊት እንዳትራመድ ካገዷት ምክንያቶች መካከል አንዱ ውሃ በበቂ ሁኔታ አለመገኘቱ ሲሆን ለቤት ሥራ ደኑ በመመናመኑ ያስከተለው የማገደ ችግር ነው። እነዚህም ችግሮች ከተማዋን ከእንጦጦ ወደ ዛሬዋ አዲስ አበባ እንዲዘዋወር ምክንያት በመሆኑ በ1878 ዓ.ም አዲስ አበባ በከተማነት ተቆርቋራ ነዋሪው እየለቀቀ በአዲስ አበባ ውስጥ መስፈር ጀመረ፣ የእንጦጦም ከተማነት እየቀዘቀዘ የዛሬውን መልክ ሲይዝ ችሏል።

እንጦጦ በእግዚአብሔር ኃይልና መሪነት የተገኘች ቦታ በመሆኗ በኢትዮጵያ ዘመናዊ ታሪክ ውስጥ ልዩ ቦታ አላት። ዳግማዊ ምኒልክ እንጦጦ ላይ በመጀመሪያ በመሥራራቸው የኢትዮጵያ መዲና ብቻ ሳትሆን የአፍሪካ መዲና የሆነችው አዲስ አበባ ለመገኘት በቅታለች። እንጦጦ ማርያምና እንጦጦ ራጉኤል በዚህ ሥፍራ በመመስረታቸው ቦታው የቅርስና የታሪክ አምባ ለመሆን ችሏል። እንጦጦ በበቁ አባቶች ሰባኤና ጸሎት በብዙ ድካም የተገኘች ቦታ እንደመሆኗ ሀሙማን ከውስጧ በሚፈልቀው ፀበል ከደዌያቸው የሚፈወሰባት ሥፍራ ለመሆንም ችላለች።

ለዓመታት በፈዋሽነታቸው የታወቁት የእንጦጦ ማርያም የእንጦጦ ራጉኤልና የሸንቁሮ ሚካኤል ፀበሎች ዛሬ ከምንጊዜውም በላይ ገነው በተለያዩ ደዌዎች የተያዙ ወገኖችን በመፈወስ ላይ መሆናቸው አንድ ምስክር ነው። እንጦጦ በእነዚህ ፀበሎች ምክንያት ከአራቱም የኢትዮጵያ ማዕዘናትና ከውጭ አገሮችም ጭምር ከሀመማቸው ለመዳን በሚመጡ ሰዎች በመጥለቅለቁ ዛሬ የሕዝቡ ብዛት ከአስር እጥፍ በላይ ጨምሯል። የቤት ግንባታዎች ተስፋፍተው ከተማዋ

የማደግ አዝማሚያ እያሳዩት ነው።

እንጦጦ በታሪክ ሥፍራነቷ ብቻም ሳይሆን በሶሻሎ ኢኮኖሚ መስክም የራሷ አስተዋጽኦ አላት። እንጦጦ የጥበብ ምንጭ የሆኑ የአብዛኛዎቹ ሽማግሌዎች መኖሪያ ናት። ለሸማ ሥራ ባለሙያዎች የሚያገለግል የተቀነባበረ የዲዛይን ዝግጅት እንደፈረገ ሆኖ አጠራር ካታሉግ ባይኖርም ሽማግሌዎቹ ወይም የጥበብ ባለሙያዎቹ የሚያወጧቸው የጥበብ ዓይነቶች የተለያዩና እንደጊዜው ሁኔታ እየረቀቁና እያደጉ የሚሄዱ ናቸው። ይህም በመሆኑ እነዚህ የጥበብ ሥራዎች ተፈላጊነታቸው በሀገር ውስጥ ብቻ ሳይወሰን በውጭ አገሮች ዜጎችም ዘንድ እየተወደደና ወደ ባህር ማደም እየተጓዘ ነው።

በ1969 ዓ.ም የተጻፈ አንድ ጥናታዊ ጽሁፍ እንደሚያመለክተው በወቅቱ አርባ አምስት ዓይነት የተለያዩ የጥበብ ዓይነቶች እንደነበሩ ተጠቅሷል። ከእነዚህም መካከል ልሙጥ ጥበብ፣ ድርብ ጥበብ፣ ቁርጥ ጥበብ፣ ዝም ጥበብ፣ ባለመቀስ፣ ባለደረጃ፣ ጨረር፣ የመስከረም አበባ ባለንብ አበባ ቢቂላ፣ የፈረስ ኮቼ፣ ቁልቢ፣ ሙሉ ኒሻን፣ ዓይነቡ፣ ብርዋንጫ፣ ሦስት መደብ፣ ኢያሱ፣ ባለልብ ወዘተ ነበሩ። በወቅቱ የጥበቡ አሠራርና ተፈላጊነት የጉላ በመሆኑ አንድ ባለሙያ ከባለቤታቸው ጋር ኬንያ ናይሮቢ ላይ በተደረገው ታላቅ ኤግዚቢሽን ላይ አሠራሩን ለማሳየት ተሳታፊ ሆነዋል። ይኸው በአብዛኛው በእንጦጦ አካባቢ ባሉ ባለሙያ የጥበብ ሰዎች የሚሰራው የጥበብ ሥራ በተለያዩ አገሮች እየታየ አድናቆትን አትርፏል።

ከዚህም በላይ እንጦጦ የመስህብ ሥፍራ ናት፤ ከ 8000 ጫማ በላይ ከፍታ ያላት በመሆኑ ነፋሻማና በዙሪያው የሚገኘውን የመሬት አቀማመጥ ለመመልከትና ተፈጥሮን ለማድነቅ አመቺ ቦታ ነው። የአደስ አበባ ከተማን በስሜን፣ በምዕራብና በምስራቅ አጅቦት ለከተማው ደጀን ሆኖ ይታያል።

እንጦጦ የመዲናችንን የሌሊት ውበቷን ከጫፍ እስከጫፍ ለማየትና ለማድነቅ ምቹ የመመልከቻ ሥፍራ መሆኗን፣ በማየት በየዓመቱ የፈረንጆችን አዲስ ዓመት ተንተርሶ

የርችት ትዕይንት ለመመልከት በርካታ ቱሪስቶች ወደ እንጦጦ ይጉርፋሉ። ብዙ ጊዜ ቱሪስቶችና ወደ ሀገሪቱ የሚመጡ ታላላቅ እንግዶች እንጦጦን ይጉብኛሉ። እንጦጦ በተለይ በጸደይ ወራት / መስከረም፣ ጥቅምት ህዳር/ ልዩ የተፈጥሮ ድምቀት ይታይባታል። በየጋራው፣ በየሸንጎት ረሩ፣ በየሜዳው የሚያብጠው አይይ አበባ ከመስከና ከቡቃያው ልምላሜ ጋር ህብር ፈጥረው ከወፎች ዝማሬ ጋር በመዳመር ልብን ይሠርቃሉ።

መስከርም 1 ቀን በአዲስ ዓመት መባቻና መስከረም 21 ቀን በቅደም ተከተል የሚከበሩት የቅዱስ ራጉኤልና የእመቤታችን የእንጦጦ ማርያም በዓል ንግሶች ተፈጥሮን በማድነቅና መንፈሳዊ ህይወት በመላበስ ድርብ ድርብርብ ደስታን ማትረፍ የሚቻልባቸው መልካም አጋጣሚዎች ናቸው። እንጦጦ በክረምት ወራት ቅዝቃዜ ውና ብርዱ ጥቂት ቢያስፈራም እንደብሉቱ የምትከናኘው ጉም ደግሞ ልዩ ውበት አለው። በዙሪያዎም እንደመቀነት የታጠቀችው የአጼ ምኒልክ በረከት የሆነው የባህር ዛፍ ደን ከተፈጥሮ ዕጽዋቶች ጋር ተዳምሮ ለአብዛኛው የአዲስ አበባ ከተማ በማገደነትና ለቤት ግንባታ ከሚያበረክተው ኢኮኖሚያዊ ጠቀሜታው ሌላ ውበትና የነፋሻ ዓየር ምንጭ በመሆን የሚሰጠው ግልጋሎት ከፍተኛ ነው።

ይህ ሁሉ ውበትና ምቹ አቅማመጥ እምቅ ሀብት እያለ በእጅ ያለ ወርቅ እንዲሉ አንድም ኢንቪስተር አካባቢውን አለመቃኘቱ የሚያስገርም ነው። ባህር አቋርጠው የሚመጡ ቱሪስቶች ውሃ ጥማቸውን የሚቆርጡበት ንፁህ አየር እየተመገቡ ተመቻችተው የሚዝናኑበት ዓይን የሚገባና ደረጃውን የጠበቀ የማሪሬያ ሥፍራ ባለመኖሩ ሊገኝ የሚችለው ጥቅም እየባከነ ነው፤ ስለዚህ ጉዳዩ የሚመለከታቸው ሁሉ በብርቱ ሊያስቡበት ይገባል እንላለን።

እካማን ነበሩ ?

ጸሐፊ ትእዛዝ ገብረ ሥላሴ ውለታ በመዋል ጥሩ ስም አ ትርፋዋል።

ጸሐፊ ትእዛዝ ገብረ ሥላሴ

ጸሐፊ ትእዛዝ ገብረ ሥላሴ ወልደ አረጋይ በ1800 ዓ.ም በኢትዮጵያ ለመጀመሪያ ጊዜ የሚኒስትሮች ሹመት ሲሰጥ ሲቋቋም የጽሕፈት ሚኒስትር ሆነው

በዚህ ዘመን በመጋቢት ወር፣ ገብረ እድ ዘይብረ ጽዮን ተብለው ተጨማሪ ሹመትና ማዕረግ ተሰጥቷቸዋል። ጸሐፊ ትእዛዝ ገብረ ሥላሴ በጽሕፈት ሚኒስትር ሥልጣናቸው ለ40 ዓመታት ኢትዮጵያን እንዳገለገሉ የታሪክ ማህደር ያስረዳል።

ረገማይኛ ቋንቋ ጭምር የታተመ በመሆኑ በዓለም ታዋቂ እንዳይረጋቸው ይነገራል።

ጸሐፊ ትእዛዝ ገብረ ሥላሴ ወልደ አረጋይ ገጥሠ ነገሥታቸውንና ኢትዮጵያን ለረጅም ዘመናት ሲያገለግሉ ከጥሩ በኋላ ጥቅምት 27 ቀን 1905 ዓ.ም ከዚህ ዓለም በሞት ተለይተው በርእስ አድባራት እንጦጦ ደብር ኃይል ቅዱስ ራጉኤል ተቀበሩ። መካነ መቃብራቸው እስከ ዛሬ በመዘክርነቱ ይገኛል።

ደጃዝማች ታክለ ወልደ ሐዋርያት

ደጃዝማች ታክለ ወልደ ሐዋርያት ከድል በኋላ የመጀመሪያው የሸዋ ጠቅላይ ገዢ ነበሩ። ቀጥሎም የአዲስ አበባ ከተማ ከንቲባ፣ የአገር ግዛት ሚኒስትር፣ ምክትል ሚኒስትር በመሆን ሠርተዋል። ደጃዝማች ታክለ የእንጦጦ ራጉኤል ተወላጅና አገልጋይ ነበሩ። የሚያውቋቸው የዓይን ምስክሮች ደጃዝማች ካባቸውን ደር በው ቅኔ ማህሌት ሲቆሙ እንደአሞራ ከንፍ አውጥተው የሚበሩ ይመስሉ ነበር።

❖ ❖ ❖
አቶ ብርሃኑ ድንቄ አምባሳደር ብርሃኑ ድንቄ የታወቁት የእንጦጦ ደብር ኃይል ቅዱስ ራጉኤል ሊቅ፣ የአለቃ ድንቄ ልጅ ናቸው። ልጅየው አቶ

ጸሐፊ ትእዛዝ ገብረ ሥላሴ 1837 ዓ.ም በደብረ ብርሃን፣ ከአቶ ወልደ አረጋይና ከወይዘሮ ወለተ ጊዮርጊስ ተወለዱ። በአንኮበር ከተማ ከሚገኙት መምህራን ዘንድ የቤተ ክህነት ትምህርት፣ ዜማና ቅኔ በሚገባ ተማሩ።

ከብዙው ሥራቸው የማይዘነጋው በ1896 በግል ገንዘባቸው በንጉሥ ነገሥቱና በተለያዩ ሥዕላት በማስዋብ አጽፈው ያበረከቱት ድርሳነ ራጉኤል ምንጊዜም የማይረሳ ቅርስነቱን ይዞ ይገኛል። በተጨማሪም «ታሪክ ዘመን ዘዳግማዊ ምኒልክ» የተሰኘው የታሪክ ጽሑፋቸው በፈ

አለቃ ገብረ ሥላሴ በ1858 ዓ.ም ለወ/ሮ ባሬና ጸሐፊ ሆነው ሥራ ጀመሩ፤ ቀጥሎም በአለቃ ወልደ መድህን ስፍራ ተተክተው የንጉሥ ምኒልክ ጸሐፊ ትእዛዝ ሆኑ። በተጨማሪም የርዕሰ አድባራት እንጦጦ ደብር ኃይል ቅዱስ ራጉኤል ቤተ ክርስቲያን የመጀመሪያው አስተዳደሪ ሆነው ተሾመዋል። በዚያ ሹመት የንብረት መዕረግ እስከ ተሾሙበት ጊዜ ድረስ ቆይተዋል። በአስተዳደሪነት በነበሩበት ጊዜም፤ በነበረው የአስተዳደር ሥርዓት ከንጉሠ ነገሥቱ በማስፈቀድ ለሊቃውንቱ ርስት በማሰጠት የካህናቱን አስተዳደር መሠረት አሲዘዋል። ለደብሩም ታላቅ

አቶ ብርሃኑ ድንቄ ከአምራካን ገራዝዳንት ኬኔላ ጋር

ደጃዝማች ታክሰ ወልደ ሐዋርያት

ፀሐፊ ትእዛዝ አክሲሎ ሀብተ ወልደ ፀሐፊ ትእዛዝ አክሲሎ ሀብተ ወልደ ሌላው የእንጦጦ ራጉኤል ተወላጅ የነበሩ ሀገራቸውን በመጀመሪያ በውጭ ጉዳይ ምኒስ ትርጉት በማገልገል በዲፕሎማሲው መስክ የአትዮጵያን ጥቅም በማስጠበቅ በዓለም አቀፍ ደረጃ ችሎታቸውንና ብልህነታቸውን ያስመለከሩ ታዋቂ ዲፕሎማት ነበሩ።

ፀሐፊ ትእዛዝ አክሲሎ ሀብተ ወልደ በሥራ ብቃታቸውና ችሎታቸው በአጼ ኃይለ ሥላሴ ዘመን መንግሥት ጠቅላይ ምኒስትር በመሆን ሠርተዋል።

እንጦጦ ራጉኤል ኩትኩቶ ሰቀም ነገር ያበቃቸው ምሁራን እነዚህ ብቻ አልነበሩም። አፈንጉሥ

ብርሃኑ ድንቄ የአባታቸውን ፈለግ በመከተል የቤተ ክህነት ትምህርትን በሚገባ አጠናቀው የቅዱስ ራጉኤል ቤተ ክርስቲያን ሲያገለግሉ ቆይተዋል። አቶ ብርሃኑ ድንቄ በዘመናዊውም ትምህርት እንግሊዝኛ፣ፈረንሳይኛና ጣሊያንኛ ቋንቋዎች አሳምረው ይችሉ ነበር። በአስተዳደር ችሎታቸው ተመርጠው በአጼ ኃይለ ሥላሴ ዘመን መንግሥት በጽህፈት ምኒስቴር ዋና ዳይሬክተር በፖስታ፣ቴሌግራፍ፣ ቴሌፎን ሚኒስቴር ም/ሚኒስቴር፣ የአዲስ አበባ ከተማ ም/ከንቲባና ከዚያም በአሜሪካ የአትዮጵያ ን/ነ/መንግሥት ባለሙሉ ሥልጣን አምባሳደር በመሆን ሠርተዋል። አቶ ብርሃኑ ድንቄ ከፍተኛ የመንግሥት ባለሥልጣን ከሆኑም በጊላ ከእንጦጦ ራጉኤል ካህናት ጋር በመሆን ከመንፈሳዊ አገልግሎት የራቀቁት ጊዜ አልነበረም። በተለይም በተቀጾ ጸጌ በዓል ላይ በተደጋጋሚ በመገኘት ንቁና ተደናቂ ተሳታፊ ነበሩ።

ሥራ ከተዘዋወሩ በጊላ፣ የግንደና ኢንዱስትሪ ሚኒስቴር

ከግራ ወደቀኝ አቶ መኮንን ሀ/ወልደ፣ አቶ አክሲሎ ሀ/ወልደ፣ አቶ አካለ ወርቅ ሀ/ወልደ፣

ቀ ቀ ቀ
አቶ መኮንን ሀብተ ወልደ አቶ መኮንን ሀብተ ወልደ፣ አቶ አካለወርቅ ሀብተ ወልደ፣ ፀሐፊ ትእዛዝ አክሲሎ ሀብተ ወልደ፣ በዳግማዊ ምኒልክ ዘመን መንግሥት የራጉኤል የመጀመሪያው ትክለኛ የነበሩት የደብተራ ሀብተ ወልደ ልጆች ናቸው።
አቶ መኮንን ሀብተ ወልደ በድን፣በጸመ ድን፣ የታወቁ ሊቅ ነበሩ። አቶ መኮንን ዘመናዊ ትምህርት በመቅሰም ወደ መንግሥት ተቋም

የገንዘብ ሚኒስቴር፣ የአገር ግዛት ምኒስቴር በመሆን በአጼ ኃይለ ሥላሴ ዘመን መንግሥት ሠርተዋል። ሀገራቸውን እጅግ በጣም ይወዱ ስለነበር በወጣቱ ትወልድ ውስጥ የሀገር ወዳደነትን መንፈስ ለማስረጽ የሀገር ፍቅር ማህበርን አቋቋመዋል። እንዲሁም «ጥጥ ትክሉ ሸማ ፍተሉ» እያሉ የኢትዮጵያን ሕዝብ መቶ አንዲማር ይሰብኩ ነበር። ኢትዮጵያውያን በግንደ ሥራ ተሠማርተው በባሕዳን እጅ/የነበረውን የግንደ ሥራ እንዲቆጣጠሩ በማበረታት ውጤት ያስገኙ ከእንጦጦ ደብረ ኃይል ዕንቁዎች አንዱ ነበሩ።

ገብረ ክርስቶስ የታወቁ የፍትህ ነገሥት ተርጓሚ፣ብላታ ኪዳኔ መልክ ጸዴቅ አፈንጉሥ፣ ፊታውራሪ ሣህሉ ወልደ መድህን የከፍተኛው ፍርድ ቤት ጻፍ አለቃ ዓይናለም ገብረማርያም ደራሲና ጋዜጠኛ ይገኙባቸዋል። የእነዚህን ታላላቅ የሀገር ምሁራንና መሪዎችን ታሪክ ወደፊት በተከታታይ በስፋት አቅርቦን የምናስነብላችሁ ይሆናል።

ገፋይ

ከአንጦጦ ደብረ ኃይል ራጉኤል ጣፋጭ ፍሬዎች አንዱ

አጅጉ ረታ

የዛሬን አድርገውና፣ አንጦጦ ራጉኤል የገንዘብ ነገሥቱ መዲና በነበረበት ጊዜ ነጭ ፊት ደብረ ኃይል ራጉኤልን ያየ። እንዲህ እንደ አሁኑ ጭር ያለ ደብር ሳይሆን፣ በተለያዩ ሙያ የተካኑ ታላላቅ መምህራን የተሰባሰቡበት፣ መንፈሳዊው ትምህርት ከገባብ ቤት እስከ ትርጓሜ መጻሕፍት ደረጃ በደረጃ የሚሰጥበት፣ ብዙ ደቀ መዛ መርተ የወጡበት ታላቅ ደብር ነበር።

ደብረ ኃይል አንጦጦ ራጉኤል በትምህርት ወልደ፣ በጥሩ ሥነ ምግባር ኩትኩቶ ያሳደጋቸው ደቀ መዛ መርተ የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች ብቻ አልነበሩም። በዕውቀታቸው፣ በችሎታቸው ታጭተው፣ ተመርጠው በከፍተኛ የኃላፊነት ቦታ ተመድበው ሀገራቸውንና ወገናቸውን በቅንነት፣ በታማኝነት ያገለገሉ ታላላቅ ሰዎችም አፍርቶአል።

ከነዚህም አንዱ ክቡር ብላቴን ጌታ ጎሩይ ወልደ ሥላሴ ናቸው። ታላቅ ምሁር፣ ዲፕሎማት " የአማርኛ ሥነ ጽሑፍ አባት " የተባሉት ክቡር ብላቴን ጌታ ጎሩይ ወልደ ሥላሴ፣ እዚህ ደረጃ የደረሱት እንዲህ በቀላሉ አይደሉም፤ ብዙ የሕይወት ውጣ - ውረድ አልፈው ነው። ይህንንም በዚች አነስተኛ ጽሑፍ ላይ ባጭር በአጭሩ ብቻ ለማሳየት እሞክራለሁ።

ጎሩይ የሚለው ስም የወጣላቸው ግን ከቀን በኋላ ስለሆነ፣ ታሪካቸውን የምጀምረው ቀድሞ ከወጣላቸው ገብረ መስቀል ስሚለው ስማቸው በመነሣት ይሆናል።

ገብረ መስቀል በመርሐ ቤቱ ውስጥ፣ ደን አቦ በተባለ ሰበካ በ1871 ዓ.ም. ተወለደ። በ40 ቀኑ ሥርዓተ ጥምቀት ሲፈጸምለት ገብረ መስቀል ተባለ፤ በ7 ዓመቱ እዚያው እቀዬው፣ ከየጌታ ሥነ ጊዮርጊስ ዘንድ፣ ፊደል ቀጥሮ በ9 ዓመቱ ጻዊት ደግመው ፤ ውዳሴ ማርያም፣ መልክዓ ማርያም፣ መልክዓ ኢየሱስ በቃሉ አጠና።

እናቱ ወ/ሮ አመተ ማርያም ይባላሉ ፤ መንዜ ናቸው - ነገሥታቱ ባንድ በኩል የሚወለዱበት ጦል የማይሬ ወገን ። አባቱ ግን መርሐ ቤቱ እገሪት በተባለ ቦታ ይወለዱ እንጂ፣ የትውልድ አገራቸው ሳይንት ነው ወይም ሩቅ። አልተማሩም፤ ጨዋ ባላገር ናቸው። ገብረ መስቀልን የወለዱት 40 ዓመት ቆይተው ሚስት ካገቡ በኋላ በመሆኑ እንደ ብርቅ ልጅ ያዩታል።

ለክቡር ብላቴን ጌታ ጎሩይ ዕድል መቃናት ዋናው ምክንያት አባታ

ቸው አቶ ወልደ ሥላሴ በመሆናቸው፣ ይህንኑ እዚህ ላይ ሳልገልጸው ማለፍ አልፈደም።

የደን አቦ ደብር ዕልቅናው የወይዘሮ ባፈና ነው፣ ቀድሞ የገንዘብ ሚኒ ልክ ሚስት፣ ከእቴጌ ጣይቱ በፊት ። አቶ ወልደ ሥላሴ ምንም ትምህርት ባይኖራቸው በተፈጥሮ ብልጎ፣ ዐዋቂ፣ አርቆ አስተዋይና ጠንካራ ሰው መሆናቸውን ወይዘሮይቱ ስለሚያውቁ፣ ስንቱ የተማረ ካህን እያለ የሾሙ አቶ ወልደ ሥላሴን ነው።

አቶ ወልደ ሥላሴ የዋዜማውን ይሁን የዋናውን በዓል ድግሥ በሚያበሉ በሚያጠጡበት ጊዜ፣ ወደ ጎላ ዘገይተው ከመጡት ካህናት አንዱ የሆኑትን ደብተራ አውላቸውን አሳላፊዎች ያስቀመጡባቸው እተገኘው ቦታ ነው። ደብቱ እንዴት ብናቅ ነው ብለው ነገረዋል ፤ ጦፈዋል።

ታዲያ አቶ ወልደ ሥላሴ እየተዘዘሩ "በሉ እንጂ አባቶቼ ተጋበዙ" እያሉ አጠገባቸው ሲደርሱ፣ ደብተራው ቱግ ይሉና የስድብ መጻፍትን ያወርዱባቸዋል።

አቶ ወልደ ሥላሴ ግን መልስ አልሰጡባቸውም ፤ በስጭትና ንዴታቸውን በሆዳቸው ይዘው ወደ ውጭ ይወጣሉ። ከሁሉም ከሁሉም አቶ ወልደ ሥላሴን ከፋኛ ያቀሰላቸው፣ "ዳሩ አንተ ምን ታደርግ? ነገሩ የተበላሸው፣ ወ/ሮ ባፈና አንተን ደንቆርውን መሀይም ጎላሬ አድርገው የሾሙ ዕለት ነው" የሚለው ነገራቸው ነበር።

ከዚያ እንደወጡ ወደ ንግድ ዘረው ከገተራው ሥር ትክክ በማለት ይቀመጡና መሬቱን በእግራቸው ሲቆረቀሩ ወ/ሮ አመተ ማርያም ያገኙአቸዋል። ምን ነገር እንደገጠማቸው ሲጠይቁአቸውም፣ ደብተራ አውላቸው የሰደቡአቸውን ይነግሩአቸዋል። ሚስትም ቀበል ያደርጉና፣ "ታዲያ ለዚህ ምን

የበሳጫል ፤ ዛሬም ልጃችን ደርሶ ጻዊት ደግሞ የለ? ይበሉ ይነሡና እቤት እንግቤ በማለት ነገሩን" ያቃልሉታል። እውነትም ሰነ ቁጭታቸውን የሚወጡበት ልጅ እቤት አለና።

አቶ ወልደ ሥላሴ በልጅነታቸው ሳይማሩ በመቅረታቸው ቀድሞውኑ ቁጭቱ በሆዳቸው ሰላሳ ። አምላኬ ልጅ የሰጠኝ እንደሆነ፣ ለትምህርት ወደ ከተማ እስደዋለሁ እንጂ ፤ በባላገር አላኖረውም " የሚል ምኞት ነበራቸው። ገብረ መስቀልን እስካሁን እቤት ያቆዩት ትንሽ ከፍ ይበል፤

ሰውነቱም ይጥና፣ ብለው እንጂ ፤ ወትሮም ቢሆን እንዲህ ባጭሩ እንዲቀር የሚያስቡ ሰው አልነበሩም።

ስለዚህም ጊዜ ማጥፋት አልፈለጉም። የሚቀጥለውን ትምህርት ወደሚያገኝበት ቦታ ይዘውት ለመሄድ አለቡ፤ ወዲያው ደግሞ አንድ ነገር መጥቶ ከፊታቸው ድቅን አለ። ወዲህ እንደ ዐይናቸው ብሌን የሚሳሉት ወዲህም ተምሮ ነገ ትልቅ ሰው ይሆንልኛል ብለው የሚገኙ ጉለት አንድ ፍሬ ልጅ ሆኖ ይብሰውና ከትምህርቱ ቢዘናጋስ ብለው ፈሩ ፤ ጭርሱን ቢተውስ ብለውም ሠጉ። ወዲህም ይራብ ይጠማና ፤ ይታረዝ ይቸገርና፣ ይገዳብኛል ብለው ከፋኛ ተጨነቁ። ስለዚህ የቀረ ይቀራል እንጂ ልጅን ብቻውን አልሰቀውም በማለት አብረውት ለመሄድ ቀረጡ።

ከዚያም በገተራ ካለው አሁል የሚሸጠውን ሽጠው ለቤተ ሰቡ

የሚቀረውን አስቀርተው ስንቃቸውን ቋጥረው ፣ ትዳራቸውን፣ ቤት ገብ ረታቸውን አርግፍ አድርገው ትተው፣ ባለቤታቸውንና ታናናሽ አህቶቹን፣ ሁለቱን ሴት ልጆቻቸውን ተሰናብተው በጠፍ ጨረቃ ደን አቦን ለቀቁ። ከዚያም ወደ ሰላሌ አቀኑ። ገብ ረ መስቀልንም ወሰደው ከሰሬ መድኃኔዓለም ገዳም ትምህርት ቤት አስገቡት።

የ10 ዓመቱ ልጅ ገብረ መስቀልም እንደ ሁለተኛ ደረጃ የሚቆጠረውን የዜማ ትምህርቱን ቀጠለ። አቶ ወልደ ሥላሴም እዚያው ስሬ መድኃኔ ዓለም ተቀመጠ።

በዚያን ዘመን ምን በዚያን ዘመን ብቻ - ከዚያን በፊትም ሆነ በኋላ ፣ ያገር ቤቱን ትምህርት መማር የሚፈልግ ተማሪ ወደ ሌላ ቦታ ሄዶ ለመቀጠል ሲፈልግ ከአባት ከእናቱ ከብሉሎ ይሄዳል እንጂ ፣ ርቆ ሄዶ እንዲማር የብዙዎቹ ወላጆች ፍላጎት አይደለም። ጥቅሙ የገባው አንዳንድ ወላጅ ቢኖር እንኳን፣ ስንቁን እስይዘ ይሰደዋል ወይም በጣም የሚወደው ልጁ ከሆነም አድርሶት ይመለሳል ፤ አልፎ አልፎም እየሄደ ይጠይቀዋል እንጂ፣ ልጅ ይራብ ይጠማብኛል ፤ ይታረዝ ይቸገርብኛል ብሎ የሞቀ ቤት ገብረቱን ትቶ ስልጅ ትምህርት ቤት ገብረቱን ወጥቶ ከልጁ ጋር አብሮ የተቀመጠ ሰው ፣ ከኒህ አርቆ አተዋይ ደግ አባት በቀር ሌላ ሰው መኖሩ ከዚህ በፊት አልተሰማም ፤ የእርሳቸው የተለየ ነው።

አብዛኛው ባላገር ከልጁ የወደፊት ጥቅም ይልቅ የራሱን በማስቀደም፣ ባለ ከብቱ ከብቱን እንዲጠብቅለት ሌላ ሌላውም አጠገቡ ሆኖ የኑር ትግሉን እንዲካፈልለት ይፈልጋል እንጂ፣ ከአጠቡ ርቆ እንዲማር አይፈልግም።

ሌላው ደግሞ ልጅ የቀስ ትምህርት የተማረ እንደሆነ፣ ፈሪ ይሆን ብኛል በማለት ወደ ሌላ ቦታ ሄዶ መማሩን አይፈቅድም። ፈሪነቱን ለማሳየትም።

የተማሪ ወዳጅ ቢቀር ምናባቱ፣ ጎራዬው ሲመዘዝ ይላል በአዛኝቱ፤ እየተባለ ይዘፈንበታልና።

አንዳንድ ደግሞ እኔ አባቱ ቤት እንጅራው ሞልቶ ተርፎ፣ ልጄ በሰው ሀገር ሄዶ ለምኖ ሲባላ ? ለቋራሽ እንጅራ ብሎ ከውሻ ጋር ሲታገል ሲኖር ? ሲሆን ሲሆን የገንጠ፣ ሲታጣ ሲቀር የራሱ የደጃዝማች አሽከር ሆኖ ይኖራል እንጂ፣ ምን በወጣው ተማሪ ይሆናል እያለ የሚኩራራም አለ።

በእንተ ስማ ለማርያም ሲባል ከሀብታም ውሻ ጋር ያለውም ትግል አያድርስ ነው- መፈጠርን ያስጠላል። በዚህ የተመረረ ፣ የተከፋ ተማሪ ፡-

እናቱ ባየሻ ፣ አህቱ ባየሻ ፣ ለቀራሽ እንጅራ ሲያባርረኝ ውሻ ፤- አለ ይባላል።

እንግዲህ አቶ ወልደሥላሴ ይኼን ፣ ይኼን ችግር ቀደም አድርገው ስለሚያውቁት ልጃቸውን እንዲህ ያለው ነገር እንዲጠብቀው አልፈውም፤ ስለዚህም ለልጃቸው ትምህርት ሲሉ ብቻ ፣ በሰው ሀገር መከራ መቀበልን መረጡ። አሁን ይህን ማ አድርገውት ያውቃል? ትልቅ መስዋትነት ነው።

አቶ ወልደሥላሴ እንዲህ ያለውን መስዋትነት ባይከፍሉ ኖሮ፣ አሁን ማይሙት፣ ትንሹ ልጅ ገብረ መስቀል በዚያ ለጋ ዕድሜው፣ ከእናት-ከአባቱ ቤት ከብሉሎ ወጥቶ ያን ሁሉ ችግርና መከራ አልፎ ፣ እንደተመኘ ስት ትልቅ ሰው፣ የገንጠፍ ባለሟል ፣ ብላቴን ኒታ ፣ ሚኒስትር፣ አንቱ የተባለ ደራሲ ይሆን ነበር ? ጎሩይ የሚለው ስም በኢትዮጵያ የሥነ ጽሑፍ ሰማይ ላይ የአጥቢያ ከከብ ሆኖ ያበራ ነበር ? እንጂ አይመስለኝም ።

ቀለም የማይመልሰው ገብ ረ መስቀል የዜማ ትምህርቱን ያጣ ድፈው ጀመር። ዓይነ ሰውር መምህሩ የኔታ በሻህ ተከሥተ እስኪደነቁ ድረስ ፣ ሰላም ለኪ ብሎ የውዳሴ ማርያምን ዜማ በሁለት ወር ብቻ አቀጠፋት። ከዚያም አርባዕት፣ አርያም መስተጋብእ የተባለውን ለአንድ ዓመት ያህል በዜማ ጮሽ (ተማሪ)። ሁሉም የቃል ትምህርት ነው። ከየኔታ ገብ ረ ሥላሴም የቤተ ልሔሙን (የያሬድ) ጸመ ድን ዜማ እዚህ በአጭር ጊዜ ፈፀመ ።

ብልገና ከማንም ሰው ጋር በቀላሉ ተግባቢ የሆነው ገብ ረ መስቀል የእጅ ጽሕፈት ሙያ ለመማር ከፍ ያለ ጎንጎት ነበረው። እዚያው ተ/ቤት በትርፍ ጊዜው በገዛ ጥረቱ ጽሕፈት የተማረ ጋይሌ የሚባል ልጅ ስለ ነበር ፣ እርሱን ተጠግቶ ከጭላትና ከዕፅ ፋርስ ቀለም አዘጋጅቶ የበራ ብራሲ አሰናድቶ የእጅ ጽሕፈት ለመማር ጊዜ አልወሰደበትም ። አቶ ወልደ ሥላሴ ቀለም ተቀባይነቱን ብቻ ሳይሆን፣ ጽሕፈት ማወቁን በማየታቸው የሚሰማቸውን ደስታ መገመት አያዳግትም።

የስሬ መድኃኔ ዓለም ባለጉልት ወ/ሮ ፀሐየ ወርቅ ዳርጌ፣ የገብ ረ መስቀልን ብልገነት የአባቱንም መንፈስ ጠንካራነት በማየታቸው ለ ለት ጉርስና ላመት የሚሆን ቀለብና ደመወዝ እንዲሰጣቸው ስለፈቀዱ በዚህ በኩል ያለው ችግር ተቃለለ ፤ እንደ ተፈራው አልሆነም።

አባትና ልጅ በዚህ ሁኔታ ሁለት ዓመት ያህል እንደቆዩ፣ አቶ ወልደ ሥላሴ ፣ የዓለሙን ነገር ቀደም አድርገው ትተውታልና፣ በ53 ዓመታቸው ወደ ደብረ ሊባኖስ ወርደው ከመ ነኮሱ በኋላ ወዲያውኑ ወደ ልጃቸው ተመለሱ።

ልበ በሽተኛ ስለ ነበሩም በየጊዜው ለጠበቀ ወደ ደብረ ሊባኖስ ይመላለሱ ነበር ፤ በሽታው ሥር እየሰደደ በሙሄዱም፣ ለጸበል እንደሄዱ እዚያው ዐረፉና መርዶው ሰገብ

ረ መስቀል መጣለት።

ገብረ መስቀል ዕንባውን በአባቱ መቃብር ላይ ለማፍሰስና እርሙን ለማውጣት በሄደ ጊዜ፣ የአባ ወልደ ሥላሴን ኑዛዜ የተቀበሉት የደብረ ሊባኖስ ገዳም አስተዳዳሪ አባ ወልደ እቢብ የነገሩት ሌላ ነገር ሳይሆን፣ "ልጅ ትምህርትህን ሳትጨርስ ወደ ሀገርህ እንዳትመለስ ዐደራ ፣ ዐደራ" የሚል ነበር። ገብ ረ መስቀልም ይህን ዐደራ እስከ ሰለተ ሞቱ ጠብቆታል፤ የሙት ቃል ተፈጻሚ ነውና- ክቡር።

ገብረ መስቀል ከደብረ ሊባኖስ ተመልሶ ትምህርቱን በሚከታተልበት ጊዜ፣ የከብት ዕልቂት በሽታ በሀገሩ ስለገባ፣ ከወይዘሮ ፀሐየ ወርቅ የሚለጠው ቀለብ ተቋረጠ። ይህ ደግሞ ለ13 ዓመቱ ልጅ ትልቅ ፈተና ሆነ ። ሌላ አማራጭ የለውም ፤ ትምህርቱን ማቋረጥ ግድ ሆነበት። ያቺን ክፉ ቀን ለማሳለፍም ሲል ወደ ያያ ጉሰሌ ሄደ።

እዚያም የሰሞን መሬት ትክለኛ የሆነ አንድ ሰው ሆዱን ብቻ ችሎ በዲቁና ለማገልገል ተዋዋለው። ቀኒቱ ክፉ ቀን አይደለች? ገብረ መስቀል ለባለጉዳዮች እየጸፈም፣ ተቀርሳ በተሰጠው ትንሽ መሬት ላይ እየረሰም ኑሮው መሻሻል ሲጀምር፣ ፊታውራሪ በላይነህ የተባሉ ሰው አባ ብለው ወደ ሲሙ ወሰዱት።

እዚያም ብዙ አልቆየም፤ ሲሙ አጠገብ እንደቆየ ወደ ተባለ ቦታ ሄዶ ቀኛ ዝማች መቀረጭ ለተባሉ ሰው የኔታ አደረ (አሽከር ሆነ) ።

ከዕለታት አንድ ቀን፣ ቀኛ ዝማች አዲሱ አሽከራቸው ገብ ረ መስቀል ጽሕፈት ማወቁን ይሰማሉ። ከአስጠሩት በኋላም ደብዳቤ ለሰው እንዲጽፍላቸው ይጠይቁታል። በዚያ የልጅ ዕድሜው ፣ እንዲያ አላምሮ የጸፈውን ባይ ጊዜ፣ እጅግ ተደነቁ። "ስምህ ከዛሬ ጀምሮ የሆነው ፍሬ ነው ፤ ገብ ረ መስቀል አይደለም" ብለው አዲስ ስም አወጡለት።

ከዚያን ጊዜ አንገሥቶም ራት ምሳው ከቀኛዝማች ጋር ከአልፍኝ ሆነ፤ አከበሩት ፤ ከፍ ከፍ አደረጉት- በሙያው። መግባባቱ፣ ይበልጥ መቀራረብና መዋደዱም ሥር ሰደደ። ይልቁንም ይህ ልጅ ፣ በዕለት ሰንበትና በበዓላት ቀን ወደ ቤተ ክርስቲያን እየሄደ በዲቁና ያገለግል ነበርና ቀኛዝማች በዚህም ይበልጥ አደነቁት ፤ ወደዳት ።

የገንባ አባታቸው ግን የዚህን ልጅ ነገር አልወደዱለትም። ታዲያ አንድ ቀን ፣ "ልጅ እኮ ከአዋቂ ጋር አብሮ መሰብ መቅረብ የለበትም ፤ ምንም ቢወዱት መመገብ ያለበት ለብቻው ነው" ይሉአቸዋል።

ቀኛዝማች ቂሱን ክፉ ታዝበዋቸው፣ "ምነው እርስዎ በቀስና ፣ አሱ በዲቁና በአንድ መቅደስ ትቀድሱ የለ ?" ብለው ሲጠይቁቸው ፣ "አዎን" ይሉአቸዋል። "ይህ ከሆነ ታዲያ ከጌታ ማእድና ከእኔ ማእድ የማን ይበልጣል ?" ሲሉ እንደ ገና ይጠ

ይቋቋሉ። "እሱማ የጌታ ይበልጣል" ይላሉ ቀሱ። "እንግዲህ ይህን ካመኑና የሆነው ፍሬ ካለበት ማእድ አልተርብም ካሉ ሰብቻም ይሠራልም ታላ እንጂ፤ እሱማ ከእኔ አይለይም" ቀርጥ ያለ አጭር መልስ። እንዲያው እንዴት ያለ አስተዋይ ናረዋል?

በዚህ ጊዜም የዐድግ ጦርነት ዘመቻ ታወጀ። ቀኛዝማቸው የሆነው ፍሬን ለባለቤታቸው አደራ ብለው ለዘመቻው ሲነሡ፤ የሆነው ፍሬ እስከ አዋሽ ሸኝቶ፤ በቸር ይመልሰዎ በማለት ጉልበት ስም ተመሰሰ።

የሆነው ፍሬ የቅዳሴ ቤቱን በዓል ለማክበር ወደ በርጋ ቅዱስ ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን ይሄዳል። እዚያም ከአንጦር ራጉኤል ደብር በመጡት አራት ካህናት ዘማ እጅግ ይመሰገና ትምህርቱን በማቋረጡ ክፋኛ ተቀጠ።

ከክብረ በዓሉ መልስ፤ የሆነው ፍሬ ፈራ - ተባ እያለ፤ ወደ አንደኛው ጠጋ ብሎ፤ አብርክቶው ሄዶ ትምህርቱን እንዲቀጥል ይፈቅዱለት ዘንድ በተሰማሩ ትሕትናው ጠየቃቸው።

እነርሱም ጥቂት ከተነጋገሩ በኋላ፤ "ይሁን መሄዱን ሂዱ፤ ግና የአዲስ አበባን ብርድና ረሀብን ትችላላላችሁ?" አሉት። ረጋ ብሎ "ፈጥሮኝ የለ?" ነበር መልሱ-አጭር ። "ልጅ አንተ በላጥክኝ "አሉት በመልሱ የተገረመት መምህር ወልደ ጊዮርጊስ ።

በጉዞ ላይ ሳሉ፤ "የሆነው ፍሬ" የተባለበትን ምክንያት መምህር ሲጠይቁት፤ የድር ስሙ ገብረ መስቀል እንደ ነበረና ይኸኛውን ስም ያወጡለት ግን፤ ቀኛዝማቸው መቁረጫ መሆናቸውን ተናገረ። በዚህ ጊዜ መምህር ወልደ ጊዮርጊስ ቀበል ያደርጉና "እኔ ለትምህርት ወደ ጎንደር ስሄድ ስሜ ጎሩይ ነበር፤ አንተም እንግዲህ በል በዚህ ስም ተጠራበት" አሉት - በሰማቸው መልስ ተገርመዋልና። ጎሩይ ማለትም ምርጥ፤ የተመረጠ ማለት ነው። በዚህ ስም ዳዊትም ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም ተጠርተውበታል - በጌታ። ይህ ስም ከዚህ በኋላ አልተወጠም ፤ በክብር ላይ ክብርን፤ በማዕረግ ላይ ማዕረግን እየጨመረ፤ ከኢትዮጵያም አልፎ በሠለጠነው ዓለም ሁሉ መጠሪያ ስማቸው ሆነ።

ጎሩይ እንጦር ራጉኤል ከደረሱ በኋላ፤ ታህሣሥ 1 ቀን 1888 ዓ.ም. ልክ በ16 ዓመት ከ7 ወር ዕድሜ ያቸው «አክመረ» ብለው ጀምረው፤ ሌሎቹን ቀድመው በፃሃኛ ወራቸው "ይበል! ይበል!" ያለኝ ቅኔ ተቀኙ - ተደነቀላቸው። የቅኔ መምህራቸው የጌታ ሰውዬ ይባላሉ ፤ የጎጃም አገር ሰው ናቸው።

አንድ ደቀ መዝሙር ጥልቅ ምስጢር ያለበትን፤ ከባድ ምርምርና ጥናት የሚጠይቀውን የቅኔ ትምህርት

ከነአገባቡ ፈጽሞ ተመረቀ ማለት፤ የማስተራት ዲግሪውን ተቀበለ ማለት ነው።

ጎሩይ በዚህ አላባቱም። ከዚህ የሚቀጥለውን የመጻሕፍት ትርጓሜ ተያያይዞት። በዚህ ጊዜ መምህራቸው፤ ጎሩይ የሚሰውን ስም የሰጡት ሆኑ፤ የመጻሕፍተ ሐዲሳት ባለቤት (ሊቅ) የሆኑት የጌታ ወልደ ጊዮርጊስ ነበሩ። ጎሩይ በተለምዶ ተቀባ ይነታቸው ብቻ ሳይሆን፤ በጠባያቸውም ትሑትና ተግባሩ ስለ ሆኑ መምህራቸው እጅግ ወደዱአቸው። በሁለቱም መካከል ያለው ፍቅር በወላጅ አባትና ከአብራክ በተከፈለ ልጅ መካከል እንዳለው ያለ ፍቅር ነበር። አቶ ወልደ ሥላሴን የወሰደ ባቸው አምላክ፤ መምህር ወልደ ጊዮርጊስን ሌላ አባት አድርጎ ሰጣቸው ማለት ነው። ከሌሎች አብልጠው ይወዱአቸዋል፤ ከዚህም የተነሣ ማደሪያቸውም፤ ምግባቸውም ከመምህራቸው ጋር ሆነ። "ፈጥሮአቸው የለ?" - አልጣለቸውም።

የውዳሴ ማርያምን ትርጓሜ (በአንድምታው ማለት ነው) በ3 ወር ብቻ አጠናቀቁ - በቃል። አፍጥነው ታል። ከዚያም መጻሕፍተ ሐዲሳትን (ሆያ ሰባቱን ሁሉ) በአንድምታ ትርጓሜ፤ በ4 ዓመት ብቻ ዳር እስከ ዳር አጠነው። ይኼም ፈጥሮአል።

በአጠቃላይ የትርጓሜ መጻሕፍት (ብሉይ፤ ሐዲስ፤ መጻሕፍተ ሊቃውንት፤ መጻሕፍተ መካከላት) በኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሥርዓተ ትምህርት መሠረት የሚጠኑት፤ ዘራቸው (ገባቸው) ብቻ ሳይሆን ትርጓሜአቸውም፤ ሐተታቸውም ወዘተ ጭምር ሆኖ፤ ሁሉም የሚጠናው በቃል ነው። እንዲህ እንደ ዘመናዊው ትምህርት መጽሐፍ እያገላበጡ ማስታወሻ እየያዙ አይደለም - ነውር ነው። እያንዳንዳቸውን አጥንቶ ለመጨረስም፤ ቢያንስ ቢያንስ አምስት ስድስት ዓመት ይጻፋል - በትንሹ። ጎሩይ ይህን እንደ ፈጸሙ፤ ከገገ-ሠ ነገሥቱ ከዳግማዊ ምኒልክ ዘንድ ቀርበው ባለወርቀ ዘበ ቀሚስ ተሸልመዋል።

በዚህ ብቻ አላባቱም። ደግሞም እዚያው ከመምህር ወልደ ጊዮርጊስ ዘንድ መጻሕፍተ ሐዲሳትን ከሚቀጽሉ፤ ከብሉይ ትርጓሜ መምህራን ከአባ ገብረ ኢየሱስ፤ ከአባ ወልደ ማርያም፤ ከመምህር ጽጌ አንዳንድ ጉባኤ እየተማሩ መጻሕፍተ ብሉይትን፤ ወንበር ዘርግተው ለማስተማር ባያበቃቸውም እንኳ፤ ለራሳቸው ያህል አጥንተዋል።

ወደ እንጦር ማርያም እየተመለሱም፤ ከጎንደር ሊቅ ከመዝሙር ካሳ ከመጻሕፍተ ሊቃውንት ክፍል የሚመደቡትን፤ የፍትሐ ነገሥትንና የቀርሎስን ትርጓሜ በአጭር ጊዜ ውስጥ አጠናቀዋል።

ትጉሐና ታታሪው ጎሩይ እንጦር ራጉኤል ትምህርታቸውን በሚከ

ታተሉበት ጊዜ ሥራ አልፏቸው ፤ በዲቁና ያገለግላሉ ፤ ጸሐፊት በማወቃቸውም በወር አንዳንድ ብር እየተከፈላቸው ለስለት የሚገባውንና የሚወጣውን (ዘገባአና ዘወጽዓ) ይጽፉ ነበር። በዚያን ጊዜ አንድ ብር አንዲህ እንደ ዛሬው ቀላል ገንዘብ አልነበረም - ብዙ ሥራ ይሠራል፤ ከላይ ከታች አቡጃዲ ያሰብሳል።

በደብረ ኃይልም በመንበረ ፀሐይም የሚከታተሉትን ትምህርት እስከዚህ ካደረሱ በኋላ እዚያ በቆዩበት ጊዜ በወር 5 ብር (በኋላ በዚያ እስከ ሰባት ብር ደርሰው ነበር) እየተከፈላቸው በድብ ትርጉም አገልግለዋል። በዚህም ላይ ቀደም ሲል በየወሩ የሚሰፈርላቸው አንዳንድ ዳውሳ አህል አለ። ለየባለ ጉዳዩ እየጻፉም የሚያገኙት ገቢ ስላለ ችግር አልነበረባቸውም።

ጎሩይ የማይሞክሩት፤ ሞክረውም እዳር ሳያደርሱት የሚቀር አንድም ነገር የለም።

እዚያው እመምህራቸው የጌታ ወልደ ጊዮርጊስ ገቢ ግንባቻም፤ አናጢም፤ ማር ከዳንም ሆነው ሁለት ሦስት ሰው የምታዳብል ጎጆ ለራሳቸው ቀልሰዋል - ለጥምና ጊዜና ለግል ጸሎት ትሆነኝ ብለው ።

ጸሐፊ ትእዛዝ ገብረ ሥላሴ የገገ-ሠ ነገሥቱ ዋና ሰው ብቻ ሳይሆኑ፤ የታላቁ የእንጦር ራጉኤልም አለቃ ስለ ነበሩ፤ የጎሩይን ችሎታ፤ ንቃት ትጋታቸውን እንዲሁም የጠባያቸውን መልካምነት ተስታተሰው በሚገባ ለማወቅ በመቻላቸው፤ ነገ ትልቅ ቦታ የሚደርሱ ሰው መሆናቸውን በማወቅ በገገ-ሠ ነገሥቱ በዐጼ ሚኒልክም፤ በሌሎችም ታላላቅ መኪንንት ዘንድ እንዲታወቁላቸው ሞገስም አንዲያገኙ፤ የተቻላቸውን ሁሉ አድርገዋል። እዚህ ላይ አንድ ነገር ብጠቅስ ደስ ይለኛል።

የእንጦር ማርያም አለቃ መላክ ፀሐይ አፈ ወርቅ ለጉዳይ ከጸሐፊ ትእዛዝ ዘንድ ሲመጡ ጎሩይ እዚያው ነበሩ። ጸሐፊ ትእዛዝም መላክ ፀሐይን "ይህን ልጅ ታውቀላህ?" ብለው ሲጠይቃቸው "ያ በሐዲስ ትርጓሜ ችሎታው የሚወራለት ይህ ትንሽ ልጅ ነው እንዴ?" ሲሉ ይመልሱላቸዋል። በዚህ ጊዜ ጸሐፊ ትእዛዝ፤ "የምን ትንሽ ልጅ ትለዋለህ?"

ሰላም እብል ለጊዮርጊስ ቅዱሱ፤ ወጎሩይ አንተ እምንኸሱ።

በለው እንጂ" በማለት የልጅ አዋቂ፤ የትንሽ ትልቅ መሆናቸውን መጽሐፍ ጠቅሰው አፋቸውን አስይዘዋቸዋል።

ጎሩይ ዕድሜያቸው እየጨመረ ሲሄድ በትዳር መጠመድ ፈለጉ። ስለዚህም በ25 ዓመታቸው፤ የ16 ዓመትዋን ቆንጆ (ልጃ ረገድ) ወ/ሮ ሐመረ አሸቴን ግንቦት 17 ቀን 1895 ዓ.ም. በሕግ አገቡ። ሐመረ ማለትም፤ ጎሩይ በርጋ ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን በዚያቸው ከአደነቀ-አቸው የራጉኤል ካህናት አንዱ የሆኑት፤ የአቶ ማጎደ

ረ እህት ልጅ ናቸው ። ከሁለቱ ጋብ ቻም አራት ሴትና ሁለት ወንድ ልጆች ተገኝተዋል። ባለና ሚስት በሕይወት ሳሉ የልጅ ልጆች ለማየት ታደለዋል። የልጅ ልጆቻቸው እንዲሁም የልጅ ልጅ ልጆቻቸው ዛሬ በአዲስ አበባም በውጭም ይገኛሉ።

ምን ጊዜም ቢሆን፣ የዕውቀት ጥማታቸው የማይረካው ጎረይ፣ በዚህ በቤተ ክህነቱ ትምህርት ብቻ ተወስነው ለመቅረት አልፈለጉም ፤ ስለዚህም ከእንጦጦ ወደ ሰዊዲሽ ሚሺን ትምህርት ቤት በቀን በቀን እየተመላለሱ፣ ለስድስት ወር ያህል አንዳንድ ሰዓት እንደተማሩ፣ ነገረ - ሠሪዎች "ጎረይ ሊከተልክ ነው" ብለው ስላስወሩባቸው ፣ ከፋኛ አዝ ነው ትምህርቱን አቆሙ። ይሁን እንጂ ፣ በግል ማጥናቱን አልተውም-በራሳቸው ጥረት ቀጠለብት።

እንደ ገና ደግሞ ከአንዱ ግብፃዊ ተጠግተው ዐረቢኛ ለመማር ጀመሩ። አሁን ደም "ይኼ ሰው ሊሰልም ነው" የሚል ሐሜት ተናፈሰ ፤ ተወት።

ከዚህ በኋላ ደግሞ የከብት ሐኪሞች ለእርዳታ ከፈረንሳይ ሀገር ይመጡ። ታዲያ ትምህርት የሚወድ ሰው ይፈለግ ተባለና ተመርጠው በወር የዐሥር ብር ደመወዝ ተቆረጠ ላቸው ። ከእንጦጦ - ጉሳሌ በእግር መመላለስ ስር ነገር ስለ ሆነባቸው መኖሪያቸውን ወደ ጉሳሌ አዛውሩ። ከእነዚህም ፈረንጆች የፈረንሳይኛ ቋንቋ ተማሩ ፤ በሥራው ግን ስላልተደሰቱበት እነርሱ ከሄዱ በኋላ አልገፉበትም።

የአጅ ጽሕፈቱም ሙያ፣ የውጭ አገር ቋንቋ ለማወቅ በግል የሚያደርጉትም ጥረት ተደማምሮ፣ ከፈረንጆች ጋር ለሚደረግ ግንኙነት ሁሉ የጎረይ ተፈላጊነት እየጉላ መጣ። በ1903 ዓ.ም. በእንግሊዝ ንጉሥ ጆርጅ አምስተኛ የንግሥና በዓል ላይ ለመገኘት በራስ ካሳ ኃይሉ የሚመራ ቡድን እንዲሄድ ሲወሰን፣ ጎረይም በጸሐፊነት አብረው እንዲሄዱ ተደረገ።

ሱንዲን በበዓል ንግሡ ላይ ከተገኙ በኋላ፣ ኦክስፎርድ ዩኒቨርሲቲን፣ ፓሪስን ሮምን ፣ እስክንድርያን፣ ካይሮንና ኢየሩሳሌምን ለመጉብኘት ቻሉ። ይኼም ጉብኝነት በጊዜው የሠለጠነው ዓለም የደረሰበት ዕድገት እንዲያየ ስላሳቸው ፣ ሀገራቸው እዚህ ደረጃ የምትደርሰው መቼ ይሆን? የሚለው ሐሳብና ጭንቀት ፣ ዕድሜ ልካቸውን ዕረፍት ሲነሣቸው ኖሯል።

ከአውሮፓው ጉዞ እንደተመለሱም፣ ያን ጊዜ የንግድና የውጭ ጉዳይ ሚኒስትር በኋላም የልጅ ኢያሱ ጠቅላይ ሚኒስትር የሆኑት፣ ጠንካራው ሰው ቤተወደድ ጎይሳ ጊዮርጊስ፣ የጎረይን ብልገነትና ጠንቃቃነት፣ ትጋት ፣ ብርታትና ሥራ

ወዳድነት ቀደም አድርገው ያውቁ ስለነበር፣ በአዲስ መልክ ላቋቋሙት ለከንቲባው ጽ/ቤት አምስት የውጭ ሀገር ሰዎች ቀጥረው የዲፊክተርነቱ ቦታ የጎረይ ሆነ ፤ የወር ደመወዝ ዛቸውም ወደ ሀምሳ ብር ከፍ አለ። በኋላም የከንቲባነቱን ቦታ ተረከቡ ። በነገራችን ላይ፣ ፈረንጆች ሚዲካ ሊፖሊቲ ለሚሉት የከተማ አስተዳደር መ/ቤት "ማዘጋጃ ቤት" የሚለውን ስም የፈጠሩት ጎረይ መሆናቸውን ዛሬ ስንት ሰው ያውቃል? የከንቲባውን ጽ/ቤት በአዲስ መልክ ያደራጁት ፣ የከተማ ቦታ ካርታና ቀረጥን ወዘተ ለአዲስ አበባ ሕዝብ በመጀመሪያ ያስተዋወቁት ጎረይ መሆናቸውን ዛሬ ዛሬ የሚያውቅ ስንት ሰው አለ?

ዐልጋ ከተዛወረ በኋላ ፣ ጎረይ የዕድላቸው ኮከብ ይበልጥ የበራ ሆነ ። በተለያዩም ጊዜያት በመልክተኝነትም፣ ለሥራም ፣ ለሕክምናም፣ ለሌላ ሌላም ጉዳይ እየተላኩ ወደ አውሮፓም፣ ወደ አሜሪካም ፣ ወደ እስያ፣ (ሩቅም ሥራቀ) እስከ ጃፓን ድረስ በመርከብ ተገብተዋል። ከዚህም ጉዞአቸው ለሀገራቸው ዕድገትና ልማት የሚበጅ ከፍ ያለ ልምድ (ኤክስፐርት) እንዳገኙ ግልጽ ነው።

ታላቁ ሰው ጎረይ በ1914 ዓ.ም. ልክ በ44 ዓመታቸው ብላታ ተብለው በልዩ ለቆመው ፍርድ ቤት ዋና ጻፍ ሆኑ፣ ፍትሐ ነገሥቱን የተማሩት ስለሆነም ከመደባቸው ከመመስገን ጋር ጎላፊነታቸውን በሚገባ ሊወጡ ችለዋል።

በ1919 ዓ.ም. የልዑል አልጋ ወራሽ ራስ ተፈሪ ልዩ አማካሪ፣

በ1920 ዓ.ም. ብላቲን ጌታ ተብለው ፣ የውጭ ጉዳይ ሚኒስትር ዋና ዲሬክተር ሆኑ።

ዕውቀታቸው ፣ ችሎታቸው ተመዝና፣ ታማኝነታቸው ፣ ትጋት ብርታታቸው በሚገባ ታውቆ ለቦታው ብቁ ሰው ሆነው ስለተገኙ፣ ሁነኛ ሰው አጥተውለት፣ ራሳቸው ልዑል አልጋ ወራሽ ራስ ተፈሪ ደርበው ይዘውት የነበረውን የውጭ ጉዳይ ሚኒስትርነት በ1923 ዓ.ም. ተሾሙት።

ይህ ጊዜ ፋሺስት ኢጣልያ ኢትዮጵያን ለመውረር ውስጥ ውስጡን ዝግጅት የምታደርግበት ወቅት ስለሆነ፣ ውስብስብና ጥልፍልፍ የነበረውን የፖለቲካ ጨዋታ ከዋናው መድረክ አናት ላይ ሆነው እስከ ዕለተ ሞታቸው ድረስ በሚገባ ተጫውተውታል።

ከቡር ብላቲን ጌታ ጎረይ ወልደ ሥላሴ ከሥራ ውጭ ያለውን የዕረፍት ጊዜ አቸውን በመዝናንት የሚያሳልፉ ሰው አልነበሩም። መጻሕፍትን ያነባሉ ፤ ይመረምራሉ፤ ከታላላቁ ምሁራን ጋር ይነጋገራሉ፣ ይወያያሉ ፤ ለሀገርና ለወገን የሚጠቅሙ ጽሑፎችን ያዘጋጃሉ እንጂ ፣ እንዲሁ በከንቱ የምታልፍ የአንዲት ደቂቃ ጊዜ አልነበረችቸውም።

ከዚህ የተነሣም፣ አንብቦኝ ፣ አንብቦኝ በሚል በጥሩ አማርኛ ወደ 30 የሚጠጉ መጻሕፍት ደርሰዋል።

ክቡር ብላቲን ጌታ ጎረይ ዋናው ትምህርታቸው የቤተ ክህነት ስለሆነ፣ መጻሕፍቶቻቸው ብዙውን ጊዜ የሚያተኩሩት በሃይማኖትና በሥነ ምግባር ላይ ነው።

እንደ ማር እንደ ወተት የሚጣሩት ትምህርትምን እያጠባባሹ እየጋተች ያሳደጋቸውን የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ክፍት ላይ አንዳች ጉድፍ፣ አንዳች ብሻሻ ነገር እንዲያየባት አይፈልጉም ፤ ይወዱአታል፤ ይጨነቁታል። ከሕጎችም፣ ከሥርዓቶችም አንዲት ግ ጸጉር እንድትነሱ አይፈልጉም። ከዚህ የተነሣም ከቀን በኋላ ሠርጎ ገብቶ በቤተ ክርስቲያነቱ ውስጥ የተገሰራፋውን አጉል ልማድ ሁሉ ለማስቀረት ሲሰጡ "እዲስ ዓለም" የቅትና የደግ አድራጊዎች መኖሪያ" እና "የልብ ሐሳብ ፤ የብርሃኔና የጽዮን ሞገሳ ጋብቻ" የተሰኙ ሁለት መጻሕፍት ደርሰዋል።

እዲስ ዓለም በተባለው መጽሐፋቸው ላይ በፈጠሩአቸው ተቃራኒ ገጽ ባሕርያት በወቀና በመምራ ሰባ ጋዲስ አማካይነት መጠበቅ፣ መሆን፣ መደረግ ያለባቸውን መልካም ነገሮች፣ መቅረት ፣ መሻሻል ፣ መለወጥ ያለባቸውን "በለሕተት የገቡ ክፉ ልማዶች" በግልጽ አስቀምጠዋል ፤ በቁጥር ዐሥር ናቸው - እንደ ዐሠርቱ ቃላት ። ከነዚህም አንዱና ዋናው "ተዝካር በሚያስከር መጠጥ መውጣቱ ቀርቶ በገንዘብ ይሁን "የሚል ነው። ምክንያቱም በዚያን ጊዜ ከተዝካር ቤት ለከረው እየወጡ በየመን ገዱ ላይ ሲንገዳገዱ ያዩአቸው የውጭ አገር ሰዎች ፎቶ ግራፍ በማንሳት ወደ አገራቸው እየላኩ በሣቂያ፣ መሣላቂያ ማድረጋቸው ከሆነ ቱን የሚያዋርድ፣ ቤተ ክርስቲያኒቱን የሚያሰድብ መሆኑ ያስቆጫቸው፣ ያሳዝናቸው ነበርና ነው። በወቅቱ ግን ሰሚ አላገኘም ነበር። ይሁን እንጂ ምን ጊዜም የሐሳባቸው ደጋፊ የሆኑት ግርማዊ ቅዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ልጃቸው ልዕልት ዘነበ ወርቅ ባረፉ ጊዜ ፣ ምክንያት ስለ ተገኘ፣ ይህንኑ የክቡር ብላቲን ጌታ ጎረይ ሐሳብ ተቀባይነት እንዲያገኝ የሚደግፍ ዓዋቹ በሚያዝያ 1925 ዓ.ም. አውጥተዋል። ታዲያ ጥቅማችን ተነካ ከሚሉ ወገኖች፡-

ንጉሡ ተፈሪ ጳጳሱ ጎረይ፣ የሃይማኖት ነገር ቀርቶ የለም ወይ ፤

የሚለው ግጥም የተገጠመውና የተናፈሰው በዚህ ጊዜ ነበር። -ስም ለማጥፋት ብቻ ሲባል። ዛሬ ግን ይኸው ፣ ጥቅምና ጉዳቱ ታውቆ በምግብ በመጠጥ የሚወጣው ተዝካር በገንዘብ ተሰውጦ ሲሠራበት ይታያል። ያን ጊዜ እሳቸው አጥብቀው የከነኩአቸውን ሌሎች ሌሎች አንጉል ልማዶች ዛሬ ራስዎ ቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ መመሪያም በግልጽም እን

ዲሞክራሲ በማድረግ ላይ ትገኛለች - ጊዜው ደርሶ::

መጻሕፍቶቻቸውን በተለይ ጎህ ጽባ ሕንፃ ጥሩ ምንጭን ፣ ሀገረ ጃፓንን ፣ ወዳጅ ልቤን፣ ደስታና ክብርን በጥምና ያነበበ ሰው ፣ ክቡር ብላቴን ጌታ ገሩይ የራሳቸውን ሃይማኖት አጥባቂ የሌሎቹንም አካባቢ መሆናቸውን በተላላሉ ሊረዳ ይችላል:: ምናልባትም ንጉሠ ነገሥቱ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ "ሀገር የጋራ፣ ሃይማኖት የግል ነው" የሚለውን ሰፊ ያለ አመለካከት እንዲከተሉ የመከራ እርሳቸው ሳይሆኑ እንደማይቀሩ መገመት ይቻላል::

ክቡር ብላቴን ጌታ ገሩይ ወልደ ሥላሴ የጻፉት መጻሕፍት በሀገር ውስጥ ብቻ ሳይሆን፣ በዓለም ዙሪያም ከፍ ያለ ዝናን ስላተረፉላቸው፣ "ዲፔ ሞርጌንሌንደሼ ጊዜልሻፍት" የተባለ የጀርመን ድርጅት (Society) የአማርኛና የግእዝ ቋንቋ ሊቅነታቸውን በማረጋገጥ ጥቂት ፣ ግና ምርጥ ለሆኑት የዓለም ታላላቅ ሊቃውንት ብቻ የሚገባውን የምስክር ወረቀት ለኒህ ታላቅ ሰው ሰጥቶ ፣ የክብር አባሉ አድርጎአቸዋል:: ሥራዎቻቸውንና የዲሞክራሲ ችሎታቸውን በተመለከተ በየጊዜው ከተለያዩ መንግሥታት የተለያዩ ክፍተቶች ሊሻገሩ ተሰልመዋል::

ሥራዎቻቸው በሌላው ዓለም የቱን ያህል የሚወደዱ፣ የሚፈለጉ መሆናቸውን በድጋሚ ለማሳየትም ማገደረ ብርሃን፣ ሀገረ ጃፓን "የተባለው ባለ ትልቅ ጥራት መጽሐፍቸው ወደ ጃፓን ገኛ ቋንቋ መመለሱን በተጨማሪ እዚህ ላይ መጥቀሱ ተገቢ ይመስለኛል-በዚያ ጊዜ::

ያን ጊዜ ይህን ክብር ያስጠብቃቸው መጻሕፍቶቻቸው ዛሬም በውጭው ዓለም ሥራ አልፏቸው:: በሥነ ጽሑፍ ሊቃውንት ይጠናሉ፣ ይመረመራሉ ፤ ይፈተሻሉ ፤ በየጊዜውም በየታላላቁ ስብሰባና በድረክ ላይ ጥናታዊ ጽሑፎች ይቀርቡባቸዋል:: ወጣቱ ትውልዳችን ግን ስለክብር ብላቴን ጌታ ገሩይ ወልደ ሥላሴና ስለ ሥራዎቻቸው እስከዚህ ምን የሚያውቀው አለ ?

ለሀገራቸውና ለወገናቸው በፖለቲካውም መድረክ በዲሞክራሲውም መሰከ፣ በሥነ ጽሑፍም ዓለም ከፍ ያለ አገልግሎት ያበረከቱት እኒህ ታላቅ ሰው፣ ከዚህ ዓለም በሞት በተለየ ጊዜ ንጉሠ ነገሥቱ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ በሥርዓተ ቀብሩ ላይ::

ብልገነቱንና ትጋቱን ለመልካም ሥራ የሚያገለግሉ መሣሪያዎች ስላደረጋቸው፣ በመንግሥታችን ሥራ ለመመረጥና ወደ ታላቁም የውጭ ጉዳይ ሚኒስትርነት ማዕረግ ለመድረስ በቃ:: በየጊዜውም የጻፉት / ክፍተቶች ባሕርይውን የሚገልጹ መጻሕፍቶቹ ፣ ይልቁንም በቤተ ክህነትና በታሪክ ዕውቀት በዓለም ሊቃውንትም ዘንድ የታወቀና የተከበረ አደረጉት:: ለምታውቁት ሰው ከታሪኩ ከዚህ የበለጠ

ልንገራቸው የሚያስፈልግ አይመስለንም::

በአጭሩ ከጠባዩ ትልቅነት የሚሰማኝን ለመናገር ሳስብ፣ ጊዜውን ሁሉ ቁም ነገር በመሥራት ማሳለፍ፣ ከራሱ ይልቅ የተቸገሩትን ሰዎች ለመርዳት መጣሩ፣ እውነትንና ፍርድንም ማክበሩና በአገር ፍቅር መቃጠሉ ትዝ ይለኛል:: ከገልጋዬና ወዳጄ ገሩይ፣ በተቻለህ ስለ አገርህ ሥራህን ፈጽመህ በምትሰናበትበት ጊዜ፣ ታላቅ ነህ ሳልልህ ብቁ ሥራ መቻህ ቀድመውኝ ይናገራሉ::»

የግብ፣ ከጥልቅ የሰሜት ሕዋሳት ጉድጓድ ፈንቅሎ የወጣ እውነተኛ የምስክርነት ቃል ::

" ውብ በሆኑ ቃላት የተገለጸው ፣ ይህ ልብ የሚነካ ንግግር፣ ከታወቀው ከተደነቀው ከሊንክልን የጌትስበርግ ወርቅማ ንግግር በምን ያንላል ?

እንሆይ፣ እቲንም ልዑላን ልዕል ታት ልጆቻቸውም፣ ቀድመው ባረፉ ጊዜ እንደዚህ ንግግር አድርገዋል ፤ እነዚያ ንግግሮች ከዚህኛው ጋር ሲነጻጸሩ ግን ፣ ምንና ምን ??

ብቻ ማንም ይበል ማን ፣ ስለ ታላቁ ሰው ገሩይ ማንነት ከዚህ የሚበልጥ ምስክርነት ሊኖር አይችልም::

በታና ጊዜ አልፏቸው ስላለ ብቻ፣ እንግዲህ የተነሣሁበትን ጉዳይ እዚህ ላይ መግታቱ ተገቢ ይመስለኛል - እንዲሁ ባጭሩ:: ይሁን እንጂ፣ ከፍ ብዬ የጠቀስኩትን መሠረታዊ ቁም ነገር ግን እንዲሁ ዝም ብዬ ማለፍ አልፈልገም:: አምን አሁንም እዚህ ላይ እንደ ገና ልድገመውና ወጣቱ ትውልድ፣ ስለ እርሳቸውም ሆነ ስለ ሥራ ዎቻቸው ምን የሚያውቀው አለ ? - ታዲያ በቤተ ሰብ በኩልስ ምን የተደረገ፣ የታሰበ ነገር አለ? ለማሳወቅ::

ለሀገርና ለወገን፣ ይህን ያህል አገ

ልግሎት በቅንነት ላበረከቱት ለእኒህ ታላቅ ምሁር፣ ዲሞክራሲ ፣ "የአማርኛ ሥነ ጽሑፍ አባት" በመን ግሥትስ በኩል ምን ተደርጎአል ? ምንስ ታስቦአል ?

በብሔራዊ ቤተ መሣግብትና ቤተ መጻሕፍት የምትገኝ አንዲት የንባብ ክፍል ብቻ ለመታሰቢያነታቸው በእርግጥ በቂ ናት ? ለእኛ ለኢትዮጵያውያን ፣ እኒህ ስመ ጥር ደራሲና ሥራዎቻቸው አሁን ማይሙት ከፍቸካንና ከሥራዎቹ ያንላሉ ? በእርግጥ ፕሮፌሰር ገም የሥነ ጽሑፍ ሰው ነው - ታላቅ ! ይህን መካድ አይቻልም:: ኢትዮጵያዊ ደም ስላለው - በአንድ ወገን ቢሆንም አንኳ - ሥጋችን ነውና ፣ ስሙ በመጠራቱ ደስ ይለናል ፤ እናከብርዋለን ፤ እናደንቀዋለን - እኛም እንደሌሎቹ፣ እንደኛነታችንም::

ግና በሥራዎቹ ራሱ ታወቀ ፣ ሩስያን አስታወቀ አስተዋወቀ እንጂ ፣ በሥነ ጽሑፍም ሆነ በሌላ -አሁን ማይሙት - ከታላቁ ገሩይ የበለጠ ሰሊትዮጵያ የሠራው፣ ኢትዮጵያንና ሕዝብዋን የጠቀመ ምን ነገር አለ?

እውነት እውነትዋን ብቻ እንነጋገር ከተባለ - በምንም ይሁን በምን - ከፕሮፌሰር ከገሩይ ለእኛ ማይቀርባል? ማንስ ይበልጥብናል? ገሩይን አናውቃቸውም ? ወይስ ልናውቃቸው ፣ ልናሳውቃቸው ስንገጠል? ስንገጠል? ስንገጠል? ይህ እንዲሆን አልፈልገም::

አሁን፣ ይህን እንኳ፣ እዚህ ላይ ያነሣሁት፣ ለሌላ ሳይሆን - በዚህ አጋጣሚ እንዲሁ ለማሳሰብ ያህል ብቻ ነው - ቤተ ሰብንም፣ ጉዳዩ የሚመለከተውንም የመንግሥት አካል - ይበልጥ እንዲታሰብበት፣ ልዩ ትኩረትም እንዲሰጠው::

የአፄ ዳዊት ፍልፍል ዋሻ

ጥንታዊና ድንቅ የታሪክ ቅርሶች ካሏቸው ሀገሮች መካከል ኢትዮጵያ አንዷ በመሆን ትጠቀሳለች። በወሎ ላሊበላ የሚገኙና ከድንጋይ ተፈልፍለው የተሰሩ ውቅር አብያተ ክርስቲያናትና ገዳማት፣ ከአንድ ወጥ ድንጋይ የተቀረፁ የአክሱም ሐውልቶች፣ በጉንደር የሚገኙ ቤተ መንግሥቶች፣ በጣና ሐይቅ ደሴት የሚገኙ ጥንታዊ ገዳማት፣ በአክሱም የሃ ጥንታዊ የሙክራብ ህንፃ፣ በድንጋይ ላይ የተቀረፁ ዜና መዋዕሎች፣ የዋሻና የቤተክርስቲያን ውስጥ ስዕሎች እና የመሳሰሉት በታሪክ መረጃነታቸው ከምንጠቅሳቸው ብርቅ ቅርሶቻችን ጥቂቶቹ ናቸው። እነዚህ የቀደምት ታሪካችን ሁለተኛዋ ገጽታዎች አንጸባራቂ በመሆናቸው የማንነታችን መገለጫ ተደርገው ይወሰዳሉ።

በአርግጥ በኢትዮጵያና ከአትዮጵያ ውጭ የሚገኙ ቅርሶች በታሪክ ምስክርነታቸው የኢትዮጵያ ሕዝብ ሀብቶች ብቻም ሳይሆኑ የመላው የሰው ልጅ ቅርስም ትብላው በተባበሩት መንግሥታት የትምህርት የሳይንስና የባህል ድርጅት (ዩኔስኮ) ተመዝገበው ይገኛሉ። እነዚህ ጥንታዊ የሆኑ ሰው ሰራሽ ቅርሶች ተጠብቀው በመገኘታቸው የሚሰጡት አገልግሎት ከፍተኛ ነው። በቱሪስት መስህብነታቸውም ለሀገራችን ጠቃሚ ያለ የገቢ ምንጭ በማስገኘት ረገድም ጉልህ ሚና ይጫወታሉ። በዚህ መጽሐፍት ለጭስ አልባው የቱሪዝም እድገት የራሱ ድርሻ አለው ብለን ያመንበትን በአንጦጦ ደብረ ኃይል ቅዱስ ራጉኤል የሚገኘውንና ለዘመናት አስታዋሽ በማጣት ለባለቤቱ ባላድ የሆነውን የአፄ ዳዊትን ፍልፍል ዋሻ ልናስተዋውቃችሁ ወደናልና አብረን በምናብ ጉዞ እናድርግ።

ይህ ጥንታዊ ዋሻ ተፈልፍሎ የተሰራው በአፄ ዳዊት ዘመነ መንግሥት በ1375 ዓ.ም ገደማ ነው። በዘመኑ የኢትዮጵያ ንጉሥ ነገሥት የነበሩት አፄ ዳዊት የመናገሻ ከተማቸው አንጦጦ እንደነበረና ቤተ መንግሥታቸውንም በዚሁ ቦታ ላይ አስርተው ይኖሩ እንደነበር በታሪክ ተመዝግቧል። ንጉሡ ይህንኑ ዋሻ አሠርተውት የነበረው ለወርቅ ማስቀመጫ ግምጃ ቤትነት ነበር። በርካታ የታሪክ ምሁራንና የሥነ ቅርስ ተመራማሪዎች አንደጻፉትና በተጨማሪም አንደሚታየው የጥንት ኢትዮጵያውያን አለት ፈልፍለውና ተራራ በርቡረው በሚደገቅ ጥበብ፣ አብያተ ክርስቲያናትና ቤተ መንግሥቶችን

የመሥራት ባህላቸው የቆዩ እንደሆነ በመሥኩ ጥናት ያደረጉ ምሁራን ምሥክርነታቸውን ሰጥተዋል። የዚሁ ጥበብ ባለድርሻ የሆነው የአፄ ዳዊት ፍልፍል ዋሻ የቀድሞ አገልግሎቱ ግምጃ ቤት ቢሆንም በኋላ ግን ለቤተ መቅደስ አገልግሎት ውሎ ነበር።

አፄ ምኒልክ የአባቶቻቸውን ከተማ በመፈለግ ሲደክሙ ቆይተው በመጨረሻ ሱሉልታ ላይ ሆነው የአፄ ዳዊት ከተማ የነበረችውን አንጦጦ ፍራሹ መገኘቱ ሲነገራቸው ደስ ብሏቸው ወዲያውኑ ፈጥነው መጥተው አዩት ሲሉ ፀሐፊ ትዕዛዝ ገ/ሥላሴ፡- «ታሪክ ዘመን ዘዳግማዊ ምኒልክ» በተባለው መጽሐፋቸው ይገልጻሉ። ዳግማዊ አፄ ምኒልክ ወጥተው አካባቢውን ሲቃኙ በማያጠራጥር ምልክትነት ካገኙቸው መረጃዎች መካከል አንዱ ይህ የአፄ ዳዊት ዋሻ ነበር። ቦታው ከአምስት መቶ ዓመታት በኋላ የተገኘ በመሆኑ አራዊት ስልጥናቦት፣ ዳዋ ውጤትና ምንም ዓይነት እንቅስቃሴ እንዳልነበረበት ፀሐፊ ትዕዛዝ ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፋቸው ውስጥ አስፍረውታል።

ንጉሡ አፄ ምኒልክ የአባቶቻቸውን ሕያው የታሪክ ቅርስ አሻራ ባዩ ጊዜ እጅግ ተደሰቱ። የአፄ ዳዊት ከተማ የነበረውን እውነተኛውን የአንጦጦ ከተማ ካገኘው የአገዚአብሔር ቅዱስ ፈቃዱ ቢሆን ነው፣ በእኛ ጊዜ የገለጠው በማለት የቅዱስ ራጉኤልን ቤተ ክርስቲያን ህጸ ሥራ አስጀመሩ፣ የቤተ ክርስቲያኑም ሥራ አስከፊ ጠናቀቅ ድረስ የሲቀ መሳዕክት ቅዱስ ራጉኤል ጽላት በዚሁ ዋሻ ውስጥ እንዲቆይ ንጉሡ አፄ ምኒልክ መወሰናቸውን የፀሐፊ ትዕዛዝ ገ/ሥላሴ መጽሐፍ ያትታል። ይህ ፍልፍል ዋሻ ሦስት ክፍሎች ያሉት ሲሆን ቅኔ ማገላት፣ መቅደስና የቤቶች መቆሚያ ክፍሎች ናቸው። አንዳንድ ዋሻውን ለመገባብኝ ት የመጡ የውጭ ሀገር ጉብኝዎች በጥንታዊነቱ በአስደናቂነቱ በሀገራችን በተለይም በስሜኑ ክፍል ከሚገኙ ከአለት ተፈልፍለው ከተሰሩ አብያተ ክርስቲያናት መካከል አንዱ እንደሆነ ሲናገሩ አንዳንድ የምህንድስና ባለሙያዎች ደግሞ መጠነ-ና ውስብስብነቱ እነስተኛ ይሁን እንጂ በአዲስ አበባ ውስጥ በብቸኝነት መገኘቱ ምናልባትም የዚህ አይነቱ ጥበብ በአዲስ አበባ ከተማ ዙሪያ ሲገኝ እንደሚችልና ለወደፊት ለምርምርና ለጥናት በርካፋች እንደሚሆን አስተያየታቸውን ሰጥተዋል። ዋሻው ከ600 ዓመታት በላይ ታሪክ ያለው በመሆኑ በከፍተኛ

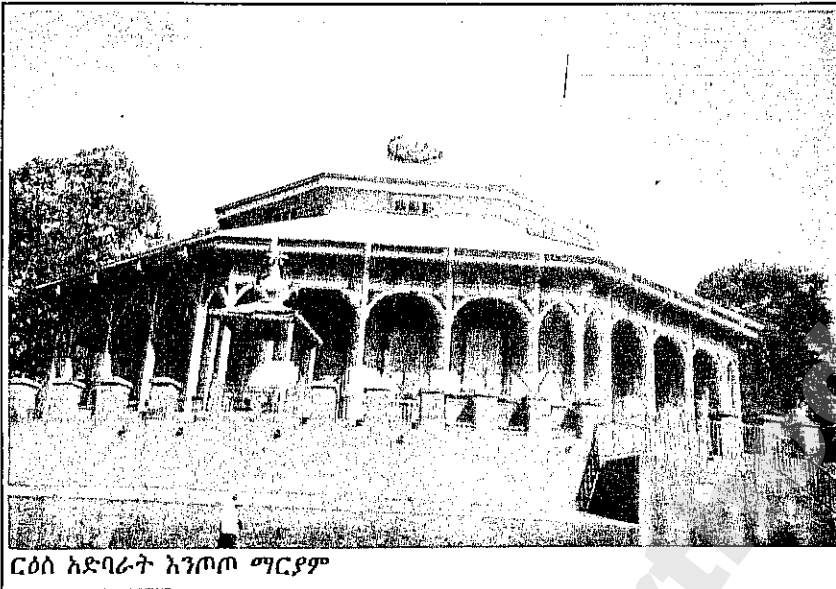
ጥንቃቄ በዓለም አቀፍ ቅርስነት መጠበቅ የሚገባውና ስታሪክ አጥኚዎችና ለቅርስ ተመራማሪዎች ክፍት በማድረግ ለአካባቢውና ለሀገሪቱ የቱሪዝም እድገት ከፍተኛ የሆነ ሚና ሊኖረው እንደሚችል ብዙዎች አስተያየታቸውን ይሰጣሉ። ምን ያህሉቻችን የከተማዋ ነዋሪዎች ይህን ዋሻ እንደምናውቅው ምስክርነት ለመስጠት ያዳግታል፣ ይህ ባለታሪክ ዋሻ ከቅርብ ዓመታት ወዲህ ውኃ እየሸሸረው ሊፈርስ ተቃርቦ እንደነበር የቅርብ ጊዜ ትዝታ ነው። በአካባቢው የነበሩ አንዳንድ ሰዎች ለቅርስ ግንዛቤ ካላቸው እውቀት አናሳ መሆኑ የተነሳ ይህ ጥንታዊ ዋሻ በአንድ ወቅትም የንፍር መቀቀያ ማድቤት ተደርጎ እንደነበር ተገንዘናል።

በ1993 ዓ.ም አባ ፈጠነ የተባሉ መናኝ መነኩሴ ወደ ደብሩ መጥተው በወቅቱ አጋጥሟቸው ከነበረው ህመም ከተፈወሱ በኋላ በሞት አፋፍ ላይ ይገኝ የነበረውን ይህንን ዋሻ ለመታደግ እንቅስቃሴ ጀመሩ። ምዕምናንን በማስተባበርና ዋሻውን እንዲገቡት በማድረግ በሰበሰቡት ገንዘብ የዋሻዋን አናት በአርማታ በማስደፈንና ወደዋሻው ውስጥ እየሰረገ ይገባ የነበረውን ውኃ በማስወገድ ይህን ጥንታዊ ዋሻ ከመፍረስ ለማዳን ቻሉ። በዚህም ዋሻው ጥንታዊ ቅርስነቱን ጠብቆ ለቱሪስቶችና ለጉብኝዎች ምቹ እንዲሆን የተቻለቸውን ጥረት በማድረግ ኃላፊነታቸውን ተወጥተዋል። እኚህ መነኩሴ የቅዱስ ራጉኤልን ጥንታዊ ስዕሎች ከወደቁበት በማስባሰብ ዋሻው ውስጥ በመለጠፍ የዋሻውን ውበትና ታሪካዊነት በማገላት ያደረጉት ጥረት ዋሻው በአካባቢው ባለው ቅዝቃዜና ርጥበት የተነሳ እየወረዘ በስዕሎቹ ላይ ጉዳት እያደረሰ በመሆኑ ባለሙያ ተገኝቶ መፍትሄ እስኪገኝለት ድረስ ዋሻውን በመንፈሳዊ ሥዕሎች የማስዋቡ ሥራ እንዲቋረጥ ተደርጓል።

ይህ ታሪካዊ ዋሻ በአዲስ አበባ ከተማችን አፍንጫ ሥር የሚገኝ በርካታ የውጭ ቱሪስቶች የሚገቡትን ድንቅ ሥፍራ በመሆኑ ለዚህ ጥንታዊ ቅርስ፣ በቤተክርስቲያኑ ለሚገኙ በርካታ ጥንታዊ፣ ታሪካዊና መንፈሳዊ ቅርሶቻችን ላይ እየደረሰ ላለው ብልሽት በተለይም የቅርስ አጠባበቅ እኩልነት መቆየት ድጋፍ፣ የመንግስትና የህዝብ ትኩረት ወሳኝ መሆኑን ለመግለጽ እንወዳለን። የሁላችን መመኪያና አለኝታ፣ ለሃገራችንም ከፍተኛ የገቢ ምንጭ ሊያስገኝ የሚችለውን የአባቶቻችንን ቅርስ ለበለጠ አደጋ ከመጋለጣቸው በፊት ቆም ብለን ልናስብ ይገባናል።

በታሪክ የገዛ ሂደት ውስጥ በአንድ ትውልድ ተጸንሰው ረጅሙን ጉዳና በአብሮነት የተጓዙ ጥቂቶች ናቸው። ለዚህ ተጨባጭ ምሳሌ አድርገን

መንትዮች

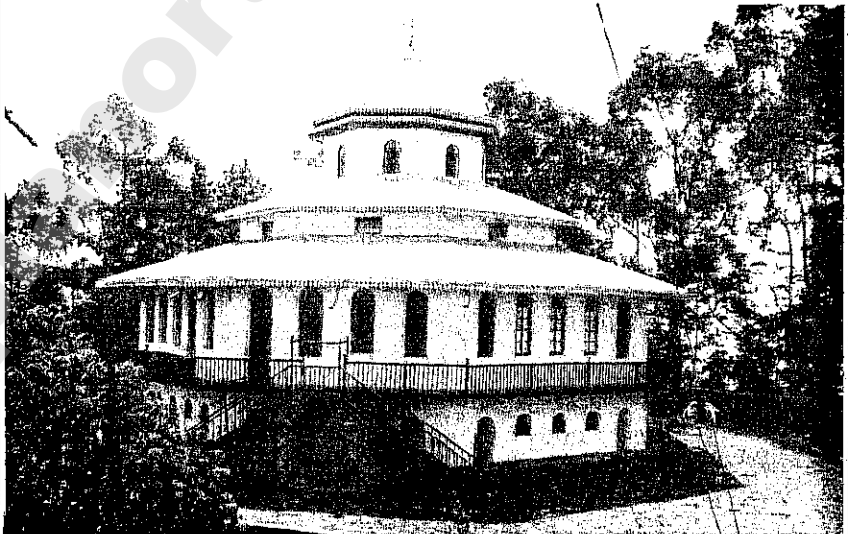
ርዕሰ አድባራት እንጦጦ ማርያም

ዲስ አበባ ሲያብብ የነበረው የተሟሟቀ ሁኔታ እየቀዘቀዘ አደቡ ሲቀል የተከሰተውን ችግር ሁሉ አብረው በመቋቋም አሳልፈውታል። ሁሉንም አብያተ ክርስቲያናት መንትዮች ያሰኛቸውም ከአንድ ትውልድ አብራካ መፈጠራቸው ብቻ ሳይሆን በየጊዜው የተከሰተውን የታሪክ ማዕበል ሁሉ ተቋቋመው በአንድነት መዝለቃቸው ጭምር ነው።

የሁለቱ አብያተ ክርስቲያናት መስራች ትውልዶች አድባራቱ የታሪክ ምስክር ሆነው ሰማቸውን እንዲያስጠሩ በጽኑ መሠረት ላይ ተከለውና ቅርሶቻቸውን ሁሉ አውርሰው አልፈዋል። ርዕሰ አድባራት እንጦጦ ማርያምን ከእንጦጦ ራጉኤል ልዩ የሚያደርጋት የቀድሞውን ትውልድ ታሪክ

የምናነሳቸው እንጦጦ የሀገራችን ማዕከላዊ ከተማ በነበረችበት በዳግማዊ አጼ ምኒልክ ዘመን መንግሥት ተሠርተው የነበሩት አብያተ ክርስቲያናት እንጦጦ ማርያምና እንጦጦ ራጉኤል ብቻ አልነበሩም። በዘመናት ሂደት ጉዞአቸውን ጨርሰው የከሰሙ፣ ወይም በተለያዩ ምክንያቶች ከነበሩበት ቦታ ለቀው በሌሎች ሥፍራዎች የተተከሉ ይገኙ ባቸዋል። አጼ ምኒልክ በእንጦጦ ላይ ከተከላቸው አብያተ ክርስቲያናት መካከል ቅዱስ ዑራኤል፣ ቅዱስ ኤልያስና ሌሎችም ነበሩ። የቅዱስ ዑራኤል ቤተ ክርስቲያን አርጅቶ በመፍረሱ ምክንያት በንግሥተ ነገሥታት ዘውዲቱ አሁን በሚገኝበት በአዲስ አበባ ከተማ ውስጥ እንዲሠራ ተደርጓል። የቅዱስ ኤልያስ ቤተ ክርስቲያን በተመሳሳይ ሁኔታ በመፍረሱና በወቅቱ ተከሰቶ በነበረው ረሀብ ካህናቱ በማለቃቸው ከቅዱስ ራጉኤል ጋር እንዲዳበል ተደረገ። እንጦጦ ማርያምና እንጦጦ ራጉኤል በዚያው ዘመን የተተከሉ ሲሆን የታሪክ ሂደታቸውን ሳይለቁ አብረው የተጓዙና የእንጦጦን የታሪክ ቦታነት ለማሳወቅ በህይወት አስረጁት አስካሄደው የሚገኙት እነርሱ ብቻ ናቸው።

አጼ ምኒልክና ባለቤታቸው አቴጌ ጣይቱ ሰምና ወርቅ ሆነው ሀገራችንን በመመካከር ሲመሩና ሲያስተዳድሩ እንደነበር በርካታ የታሪክ ምሁራን ጽፈዋል። ይልቁንም አቴጌ ጣይቱ በተፈጥሮ ብልህነታቸው በታላላቅ ታሪካዊ ክንዋኔዎች ውስጥ

ርዕሰ አድባራት እንጦጦ ራጉኤል

ጉልህ ሚና እንደነበራቸው ተረጋግጧል። እንጦጦ ማርያምና እንጦጦ ራጉኤልም በዘመኑ የነበረውን ታሪክ ለመመስከር በቋሚ ቅርስነት ለዚህ ትውልድ የደረሱ የምኒልክና የጣይቱ ማስታወሻዎች ናቸው።

ሁለቱ አብያተ ክርስቲያናት በጉውንና ክፋውን ዘመን እኩል በመታዘብ ጊዜ የሚወሰደውንና የሚያመጣውን ውጣውረድ አብረው እየተጋሩ በማለፍ መጓዛቸው ብቻ ሳይሆን ክብርና ምገሳቸው ገናና የነበረበት ወርቃማ ዘመን አልፎ እንጦጦ ከተማነቷ እየረገፈ በምትኩ አ

በህይወት እያንፀባረቀች መገኘቷ ነው። ቤተ ክርስቲያኒቷ የተረከበች ቸውን ታሪካዊ ቅርሶች ጠብቃ እንኳን ወገንን የውጪውን ሰው ጭምር የምትማርክ ሆና መገኘቷ መስራች ትውልድ በሕይወተ ሥጋ እንደገና ተነስቶ ቢያየት በድርጊቱ መደነቁና መኩራቱ አያጠያይቅም። ከዚህ አንጻር የእንጦጦ ራጉኤልን ሁኔታ ስንቃኝ በዚህ መጽሔት ውስጥ በተደጋጋሚ ባጋጠሙት ችግሮች ምክንያት ታሪኩ በመናጋቱና ቅርሶቹ በመበታተናቸው ምክንያት እነዚያን እጹብ ድንቅ ታሪክ ሠርተው ያለፉትን አባቶች ብቻ ሳይሆን የዚህንም ትውልድ ልብ በሀዘን መውጋቱ አይቀሬ ነው።

ዳግማዊ ሃይ ምኒልክ

ሰናጤን በዚህ ሁኔታ የተከሰተ ሰው ሠራሽ በደል እንደሆነ ለመገንዘብ አዳጋች አይደለም። ይህ ቤተ ክርስቲያን በነበረው ላይ እየተጨመረ ለት እንዲጓዝ ቢደረግ ኖሮ የተፈጠሩት ችግሮች ሁሉ ባልተከሰቱና ዛሬ ቤተ ክርስቲያኑን ለማቀናት የሚደረገው ድካም ሁሉ በቀረ ነበር። እንጦጦ ማርያምና እንጦጦ ራጉኤል በ ረጅሙ የአብርካት ጉዞአቸው ሂደት በርካታ አ ስደናቂና ስሜትን የሚነኩ ታሪካዊ ክንዋኔ ዎችን አስተናግደዋል። ታላላቅ በዓላትን በአንድነት ሲያከብሩ ኖረዋል። ዛሬም እያከበሩ ናቸው። ለዚህም ታሪካዊ መሠረት አለው። ይህንንም በተመለከተ ደግማዊ አጼ ምኒልክ ከጻፏቸው ደብዳቤዎች በአንዳኛው ላይ የተ ጠቀሰውን እንመልከት

ሌላው ሊጠቀስ የሚገባው ሁለቱ የአድባራት የቦታ ወሰን ሲካለሉ የተከሰተ ውን አስደናቂ ሁኔታ ነው። በማርያምና በራጉኤል መካከል ስላላው ቦታ ከህናቱ በወሰን ምክንያት ብዙ ጊዜ ይከራከሩ ነበር። በ1899 ዓ.ም በጥቅምት ወር ቦታው እንዲከለል ዳግማዊ ምኒልክ ስላዘዙ ሊጋ ባውና አጋፋሪው፣ አፈንጉሥና ሌሎችም መካከን በተገኙት ጉሰት ክፍ ባለ ሥርዓት እንደሚከተለው ሆ ተከለሱ።

«የሊቀ ጳጳሱ የአቡነ ማቴዎስ አርፎ ብርት ተይዞ ቀሣውስትና ዲያቆናት ልብስ ተ ክህና ሰብሰው መስቀል ተሸክመው ከሥፍራው ላይ ተገኙ። ሊጋባ ወልደ ገብርኤል በሽህና አጋፋሪ መርዕድ ማርያም የቦታውን ወሰን እየረገጡና ምልክት

ዛሬ በዕድገት የተራመዱ ሀገሮችን የተፋጠነ ልማትና ሥልጣኔ ሂደት ስንቃኝ መሠረቱ ለቀደመው ታሪካቸው የሰጡት ከፍተኛ ተኩረት እንደሆነ መገንዘብ ከባድ አይደለም። «ሮማ በአንድ ቀን አልተገነባችም» እንዲሉ የዘመኑ ድንቅ የሥልጣኔ ውጤት የአንድ ትውልድ ሥራ ሳይሆን የአያሌ ተከታታይ ትውልዶች ብርቱ ጥረት ድምር መሆኑን ያሳያል። የቀደመ ታሪኩን እየጣለና እያፈረሰ አዲስ ታሪክ ብቻ በመገንባት ከፍተኛው የሥልጣኔ እርከን ላይ የተቆናጠጠ ሕዝብ ወይም ሀገር የለም።

ወደራሳችን ታሪክ መለስ ብለን ስንቃኝ ደግሞ አንዳንድ ተጻራሪ የሆኑ ሁኔታዎችን እናስተውላለን፤ ቅርሶቻችንን ራሳችን እየሠረቅንና ወደባዕዳን እጅ እያሻገርን ቅርስ አልባ እየሆንን መሄዳችን አንዱ አሳሳቢ ችግራችን ነው። ሌላው ጉጂ ወጤቱን ሰናጤን የታሪክ መሠረታችንን እየናድንና እያጠፋን አዲስ ታሪክ ለማቆም መቻላችን ለታሪክ ወቀሳና ከሰላ እየዳረገን መሆኑን በቅጡ አ ለማስተዋላችን ነው። በዚህ አኳያ

አቡነ ማቴዎስ

አለቃ ገብረሐና የመጀመሪያው የእንጦጦ ራጉኤል የአቋቋም መምህር

አለቃ ገብረሐና በጉንደር ክፍለ ሀገር፣ በደብረ ታቦር፣ አውራጃ፣ ከጣና ሐይቅ በስተምሥራቅ በምትገኝ በፎገራ ወረዳ፣ ልዩ ስሟ የናባጋ ጊዮርጊስ በምትባል ቦታ ከአባታቸው ከአቶ ደስታ ተገኘና ከእናታቸው ከወ/ሮ መልካሜ ይልማ በ1814 ዓ.ም በጎዳር ወር ተወለዱ።

ዕድሜያቸው ለትምህርት እንደደረሰም በአቅራቢያቸው በሚገኘው የናባጋ ጊዮርጊስ ቤተክርስቲያን ትምህርት ቤት ገብተው ፊደል ክፍጠናና ዳዊት ከደገሙ በኋላ በዚህም ቤት ጥቂት ጊዜ ቆይተው ጉጃም ክፍለ ሀገር በመሄድ የቅኔ ትምህርታቸውን አጠናቀቁ። ከቅኔ ቤት እንደተመረቁ ጉንደር ተመልሰው በመምህራቸው መምህር ወልደ አብ ወልደ ማርያም አማካኝነት ሙሉ ጽዋተ ዜማንና ከመምህራቸው ከባህታዊ ገብረ አምላክ አቋቋምን ተማሩ። አለቃ ገብረሐና ከመምህር አካለወልደ ጋር አብረው የተማሩ ሲሆን መምህራቸው ወልደ አብ ወልደማርያም "ገብረሐና ይህን ቀል ድህን ተው፣ አንተ ትልቅ ሰው ነህ፣ ብዙ ተምረህል" እያሉ ደጋግመው ቢመክሯቸው አልሰማ ስላሏቸው አንተ በቀልድህ ተጠራ" እንዳሏቸው መምህር አካለወልደን ግን በጸም በጸሎትም የታወቁ ስለ ነ በኋላ "ሰምህ በየቤተክርስቲያኑ ስጠራ ይኖራል" ብለው እንደመረቋቸውና አሁንም በ የቤተክርስቲያኑ ስማቸው ስመጠራት ላይ እንዳለ ካህናቱ ይናገራሉ።

አለቃ ገብረሐና በአጠቃላይ ድጋን ቅኔን የመጸሐፍት ትርጓሜን ማለትም አራቱን ጉባኤ መጽሐፈ መነኮሳት፣ መጽሐፈ ሊቃውንት፣ መጽሐፈ ብሉያትና መጽሐፈ ሐዲሳ ትን ተማሩ። በመምህሮቻቸው ትምህርት ብቻም ሳይወስኑ አቋቋምን፣ ዝማሜን፣ ጸናጽል አጣጣልንና እንዲሁም ሴላውን በራሳቸው ጥረት ራሳቸውን እያስተማሩ ተወዳዳሪ የሌላቸው ሊቅ ሆኑ።

ቀደም ባለው ዘመን የነ ገሥታቱ ካልሆነ የምሁራንና የታዋቂ ሰዎች ታሪክ መጻፍ ያልተለመደ ነበርና ስለ አለቃ ገብረሐና ማንነትም ሳይጻፍ ቀርቶ

መላ ታሪካቸውን ማወቅ አልተቻለም።

ብላቱ ጌታ ጎሩይ ወ/ሥላሴ የህይወት ታሪክ በሚለው መጽሐፋቸው የጥንት ምሁራንን ታሪክ መጻፍ ያልተለመደ መሆኑን አስመልክተው እንዲህ ይላሉ።

"በዚህ ዘመን ውስጥ በኢትዮጵያ ቤተ መንግሥትና ከቤተ ክህነት ወገን እንደጊዜው ብዙ ዕውቀት የነበራቸውና ለመንግሥታቸው ብዙ ሥራ የሰሩ እጅግ ሰዎች ሳይኖሩ አይቀሩም ነ በር። ነገር ግን እንደዚህ ዘመን ነ ጎሩን ሁሉ እየጸፉ ማስቀመጥ አልተለመደም ነበርና ስማቸው በታሪክ ተጽፎ ያገኘቸው ጥቂቶች ናቸው። አንድ አንድም ወራክቸው ቃል ለቃል ሲነጋገሩት እስከ እኛ ዘመን የደረሰላቸው አሉ።"

ሆኖም ከሌላ ታሪኮች መካከል የአለቃን ምሁርነት አስመልክተው ቅንጭብጫቢ ታሪኮቻቸው በአንዳንድ መጽሐፍት አልፎ አልፎ ተወስተው እናገኛለን። "በመጽሐፈ ትዝታ ዘአለቃ ለማ" አለቃ ለማ ሲናገሩ።

"አለቃ ገብረሐና የምያ መጨረሻ አይደሉም ወይ? የሐዲስ መምህር ናቸው። ፍትሐ ነገስት በሳቸው ልክ የሚያውቅ የለም። ይኸ ቁጥሩን፣ መረሐሰውን፣ አቡሻከሩን ሁሉ የሚያውቅ ባለሙያ ነው።

አለቃ ገብረሐና መቸም ኃይለ ቃላቸውና ስደባቸው የታወቀ ነው። የነገር ሁሉ ምንጭ መቸም ለዚህ ለዝማሜ እሚባለው ለመቋሚያ እገሌ ይመስለዋል አይባሉም። ገብረሐና ፊት የሚዘም የለም።"

ይላሉ ። አለቃ ገብረሐና ሰፊ ያለ አመለካከት ነበራቸውና ሰዎች እንደ ነገር አበላሽተው ሲሰሩ ካዩም ከመተቸት ወደ ኋላ አይሉም። አለቃ ያዩትን፣ የሰሙትንና የተሰማቸውን ከመናገር ስለማይቆጠቡ ተሳዳቢ ነበሩ የሚሏቸው አልጠፉም። ብላታ ጎሩይ ወልደ ሥላሴ "የሐይወት ታሪክ" በሚለው መፅሐፋቸው የአለቃ ገብረሐናን ሊቅ ነ ት በ ማ ስ መ ል ከ ት እንደሚከተለው ጠቅሰውታል።

"አለቃ ገብረሐና እጅግ የተማሩ የጉንደር ሊቅ ነበሩ። በዚህ ላይ ደግሞ ኃይለ ቃልና ጨዋታ ያውቁ ነበር። በእርግጥም አለቃ

በምሳሌያዊ፣ በሰምና ወርቅ አነጋገር ችሎታቸው እንዲሁም በብልሃትና በቀልድ አዋቂነታቸው የታወቁ ነበሩ። ለዚህም "Leven Donald" wax and Gold" በሚለው መጽሐፋቸው የሚከተለውን እንመልከት. Alaga Gabra Hanna Become most famous, however, for quick and biting wit. So prolific and beloved were his witticisms"

አለቃ ገብረሐና የአቋቋምን የቅኔና የመጽሐፍት ትርጓሜ መምህርም ነበሩ። ጉባኤ ዘርግተውም አስተምረዋል።

የተክሌ አቋቋም

ዛሬ በየገዳማቱና በየአድባራቱ ቤተክርስቲያናት በሙሉ የተክሌ አቋቋም በመባል የሚታወቀው የዝማሜ ትምህርት ማን ፈጠረው? እንዴትስ ተፈጠረ? የሚሉትን ጥያቄዎች በናንሣ የተክሌ አቋቋም ተብሎ የሚጠራው የመጀመሪያ ፈጣሪ አለቃ ገብረሐና ሆነው እናገኛቸዋለን። አፈጣጠራቸውም አካባቢያቸው በሸምቦቆ የተከበበ ስለ ነበር ሸምቦቆው በጎሩስ አማካኝነት እየተረዳ ሲወዘወዝ ተማርከው በዝማሜ ጊዜ የሰው ልጅም በዚህ አምሳል መወዘዝ አለበት በማለት ነበር።

አለቃ ገብረሐና ስልቱን በመጠበቅ በሚገባ ራሳቸውን ካስተማሩ በኋላ በጉንደር ለሚገኙት ካህናትና ተማሪዎቻቸው ማስተማር ጀመሩ። ሆኖም ጉንደሮች ሲያገለግሉ ሸማቸውን ታጥቀው ስለነበር በሚያዘመቡት ጊዜ በተመስጦ ወዲያና ወዲህ ሲሉ ሸማቸውን እያስጣለ ቢያስቸግራቸው የጉንደር ሊቃውንት ስብሰባ አድርገው "ይህ ሸማ እያስጣለ የሚያስቸግር ስለሆነ እያስፈልገንም፣ ተማሪዎችም መማር የለባቸውም" ተባብለው ተማከሩ። መምህር ገብረሐናም ጽምዕ-አጥ ሆነው ብቻቸውን ቀሩ። መምህር ገብረሐና በፈጠሩት ምትክ አጭር ዝማሜ እንዲዘሙ ተስማምተው በቤተክርስቲያን ውስጥ በአጭሩ ዝማሜ ሲጠቀሙ መምህር ገብረሐና ግን ራሳቸው በፈጠሩት የዝማሜ ስልት ቀጠለበት። በዚህም የጉንደር ካህናት በጣም ተናደው ከብዙ ጊዜ ክስ በኋላ እንኳን በቤተክርስቲያን በውጪው ቢሆን ሲጠቀሙበት ከታዩ እንደሚቀጠቡት የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ ተሰጣቸው።

መምህር ገብረሐና የፈጠሩት አዲስ የውዝዋዜ ስልት በካህናቱ ተቀባይነት እንዳጣ ሲያውቁ ጥሩነሽ ገብረሐና የምትባል ትንሽ ልጃቸውን ከሩቅ ሰው ሲመጣ ጠብቃ እንድትን

ገራቸው አድርገው ልጃቸውን ተክሌን ማንም ሳያይ ቤት ዘግተው አስተማርዋቸው። በድርቡሽ ዘረፋ ጊዜ ተክሌ ሸሽተው ለንጉስ ሚካኤል ሰፈረሰች ሳር አጫጅነት ተቀጥረው መከራውን ሲያሳልፉት ከቆዩ በኋላ አንድ ቀን ንጉስ ሚካኤል ተንታ ሚካኤል ሲያስቀድሱ፣ ተክሌ ወኔአቸው ተቀስቅሶ እጣን ሞገር ላይ አባታቸው ያስተማሩዋቸውን ረጅም ዝማሜ ሲዘመ ንጉስ ሚካኤል ተገርመው "የፈረሰችቸውን ግር አጫጅ እንደረረሰ ያገለግል ጀመር እይደለም እንዴ?" ብለው በመደሰት ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ቤተ እግዚአብሔር እንዲያገለግሉ አደረጉ። የደብረ ታቦሩ ራስ ጉግሳ ወሌም ከንጉስ ሚካኤል ጋር ቤተዘመዳሞች ነበሩና ይህን ሰምተው ተክሌን እንዲሰጥቸው ለመንገድ ገባው። ወስደውም ደብረታቦር እየሱስ ቤተክርስቲያን ሾመው አስቀመጥቸው።

አለቃ ተክሌ በቤተክርስቲያን ሲዘመ እምባቸው እየወረደ ነበርና "ይኸስ መልአከ እግዚአብሔር እንጂ ሰው አይደለም" እስከመባል ድርሰው ነበር። ራስ ጉግሳም መንፈሳዊ በመሆናቸው አለቃ ተክሌ ሲዘመ ከመዘምራት መካከል ገብተው ዝማሜውን ጸናጽል አያያዙን በጥም እየተመለከቱ ፈጣሪያቸውን ያመሰግኑ ነበር። ለአለቃ ተክሌም የወርቅ መቋሚያና ጸናጽል ገዝተው ሸለሟቸው።

አለቃ ተክሌ ደብረ ታቦር እየሱስ ላይ ጉባኤ ዘርግተው አቋቋም መርገድና ድፋት ሲያስተምሩ የሌሎች ደቀመዛ ምሮቶች ግይቀሩ እየተሳቡ መጥተው የሚያስተምሩበትን ቦታ አጥለቀሉት።

በዚህ ሁኔታ በአለቃ ገብረሐና ተፈጥሮ የነበረው አዲስ የውዝዋዜ ስልት በጉንደር ካህናት ተቀባይነት ባለማግኘቱ ብቻ ልጃቸው አለቃ ተክሌ ደብረ ታቦር በግልጽ አስተምረው ወደ ሌላ እንዲዛመት አደረጉ።

ይህን የአቋቋም ዝማሜንና ጸናጽል እውቀት ልጃቸው አገልግሎት በሆነ ስምምነት እንዲሰጡ መሠረቱን የጣሉና ውዝዋዜውን ከዝማሜው አሠራርና አያያዝ እንዲሁም ከዘማው ጋር አዋህደው የፈጠሩት ሊቅ አባትየው አለቃ ገብረሐና ናቸው።

በ1840 ዓ.ም መግቢያ ላይ አለቃ ገብረሐና ጉንደር ውስጥ ሊቀ

ካህንነት ተሾመው ለሰባት ዓ መታት ሲያስተዳድሩ ከቆዩ በኋላ ፍትሐ ነገስት አዋቂ በመሆናቸው በዳኝነት ተሾመው ተቀመጡ። በዚህም ጊዜ ፍርድ አዋቂ ነበሩና ማንኛውም ነገር ተናግረው የማሳ መን ችሎታ ነበራቸው። ነገር በማሳ መር በቀልድና በስብከት ችሎታቸው የሚወዳደራቸው ጠፋ። ከፍተኛ ስብከቶችንም አለቃ እንዲያካሄዱ ይመረጡና ይሰጡ ነበር።

አለቃ ትምህርታቸውና ዕውቀታቸው ከማንም በላይ እንጂ በታች አልነበረም። በዘመናቸው ተረትና ምሳሌ አፍላቂ፣ ቀልድና ንግግር አዋቂ በመሆን እንደበታቸው የሰላው እጅግ የተማሩ ሊቅ በመሆናቸው ጭምር ነው። አለቃ ምንም እንኳን ተወዳዳሪ የማይገኝላቸው ሊቅ ቢሆኑም በአብዛኛው የኢትዮጵያ ሕዝብ ዘንድ በስፋት የሚታወቁት በትምህርታቸውና በሊቅነታቸው ሳይሆን በቀልድኛነታቸው ሆኖ ቀርቷል። በሌላ በኩል ራሳቸውም ቢሆኑ ባላቸው እውቀት በመጠቀም እውቀታቸውንና ትምህርታቸውን ለተከታዩ ትውልድ ለማስተላለፍ ያ ሰፈሩት ነገር አልነበረም።

አለቃ ገብረሐና በራስ አሊ (ትንሹ) ዘመን መንግሥት በቤተ መንግሥት ውስጥ አጫዋች ነበሩ። አጼ ቴዎድሮስ አማቶቻቸውን ድል አድርገው አልጋውን ከወረሱ በኋላ እንደ በፊቱ ለመቀለድና ለመጫወት አልተመቻቸውም።

አጼ ቴዎድሮስ አለቃን በሙያቸው ቢወዷቸውና ቢያከብሯቸውም ቀልድና ፈዝ ስለማይወዱ "ፍታነገስቱንም ጸፍ፣ ፍርድም ሰጥ፣ ገንዘብም ያውልህ፣ ግን ቀልድህን ተወኝ" እያሉ ይመክሯቸው ነበር። በነበራቸው ክብርም መሠረት ከምኒ ሊክና ከአቴጌ ምንትዋብ ቀጥለው ግብር ላይ ተቀማጭ አለቃ ገብረሐና ነበሩ። ከዳግማዊ ምኒሊክ ጋር በመጀመሪያ የተዋወቁትና የተለማመዱት በዚህ ቤተ መንግሥት ነበሩ። እቴጌ ምንትዋብ ከሞቱ በኋላ የአጼ ቴዎድሮስም ጠባይ እየተለወጠ በመምጣቱ፣ አለቃም ቀልድን አልተው በማለታቸው አለመጣጣሙ እየከረረ ሄደ።

አጼ ቴዎድሮስ በቀልድ ምክንያት ከአለቃ ጋር መጣጣም ስላልቻሉ ከፊታቸው እንዲርቁላቸው ከፍርድ ሰጭነታቸው አስነስተው ትግራይ ጨለቆት የሥላሴ አስተዳዳሪ አድርገው ላኩባቸው። በኋላም ካህናቱ በአጼ ቴዎድሮስ ላይ እንዲነሱ ካሴሩት ዋናው አለቃ

ገብረሐና ነበሩና አጼ ቴዎድሮስ እንዲታሰሩ ስለአዘዙ አለቃ ሸሽተው በአንድ ገዳም ውስጥ ተሸሽገው አባ ተብለው ይኖሩ ነበር።

አባ ገብረሐና ከተሸሽጉበት ገዳም የወጡት አጼ ቴዎድሮስ ከሞቱ በኋላ ነበር። ከዛም እንደወጡ በመጀመሪያ የሚካኤል ደብር በኋላም የአቡነ ሐራ ገዳም አስተዳዳሪ ሆኑ። አቡነ ሐራ በጣም የተከበረ ገዳም ነበር። በዚህ አቡነ ሐራ ድንግል ከሚገኘው ገዳም ሲያስተዳድሩ የአገሩ ህዝብ በችግር ላይ ስለ ነበር ለቤተክርስቲያኑ ከገባው የስለት ገንዘብ አንድ ሺህ ብር እንስተው ለካህናቱም ለባላገሩም አከፋፈሉ። በዚህም ምክንያት የስለቱን ገንዘብ "ለራሳቸው በልተው ለሌላው አብልተዋል" ተብለው አዲስ አበባ አረንጉስ ነሲቡ መስቀሉ ዘንድ ክስ ተመሰረተባቸውና ወደ አዲስ አበባ ተጠርተው መጡ። ቀርበውም ቢጠየቁ "በከፋ ቀን ህዝቡ ስለተቸገረ ለህዝብ አከፋፍኖለሁ" ብለው የእምነት ቃላቸውን ሰጡ። አረንጉስ ነሲቡም "በላሁት ትላለህ? ክፈለ" ቢላቸው "እንደ ምጥፍ ዕቃ በነሲብ አልሸጥ ከየት አመጣለሁ" አለዋቸው። አረንጉስ ነሲቡም ጋሽ የሚባለውን ሰው የማንገላታት ልምድ ያለውን አሸከራቸውን ጠርተው "ጋሽ ዝም ትሰኛለህ?" አሉት። ሊቀ መኳንን አባተ ባደለው አጠገባቸው ነበሩና "ምንም እኔ ባላውቃቸው ጃንሆይ የኝ ህን ሰውዬ ክብር ሲናገሩ ሰምቻለሁ በኋላ ትጣላላችሁ።" ስላልዋቸው ከማስገፋቱ ተቆጥበው የጉንደሩ ቀልደኛ ይኼ ነው? ብሉይና ሐዲስ የሚተረጉሙት?" ቢሉ አለቃ እንግዲያው አልዩ አምባ ነው? አለዋቸው። (አልዩ አምባ የአረንጉስ ነሲቡ አገር ሲሆን ምንም ዓይነት ትምህርት የማይታይበት የባርያ መሸጫ ነበርና መሳደባቸው ነበር።

አረንጉስ ነሲቡ ወራሳቸውን በመቀየር ታዲያ ምን ይሻላል ምን ትላለህ ቢላቸው "ይግባኝ ለጃንሆይ እላለሁ" አልዋቸው።

ዳግማዊ ምኒሊክ ዘንድ ቀርበው አረንጉስ ነሲቡ "እኚህ ቄሶች የቤተክርስቲያኑን ገንዘብ በልቶብናል በማለት ከሰው እሱም መብላቱን አምናክል። ክፈልም ብለው በከፋ ቀን ለህዝቡ አከፍኖለሁ ብሎ መልስ ስጥቷል" በማለት አስረዱ። ዳግማዊ ምኒሊክም "ቁርንጮ አፍ አንተ የምትለው እሳቸውን ነው?" በማለት አረንጉስ ነሲቡን ተቆጥተው "ይታ አለቃ ገብረሐና እርሶስ የፍታነ ገሥቱን ፍርድ አዋቂ አልነበሩም? እርሶ ያስረዱና "ቢላቸው አባ ገብረሐናም" ፍታነገስቱማ

ጃንሆይ ከገባው ብጻት ሲሰውን ለካህናት፣ ሲሰውን ለሠራያን ይገባል ይላል። ስለዚህም እኔ ክፉ ቀን ስለሆነ ለሀገቡ አካፍየዋለሁ። አቡነ ሐራ አባታቸውን አይጠሩት፣ ልጃቸውን አይድሩበት፣ ገንዘቡ ተቀምጦ ምን ይሆናል? ብዬ ነው። ብቻ ጃንሆይ ከነሲቡ ምላጭ ያድን ም" አለባቸው። ዳግማዊ ምኒልክም በፍርዳቸው ተደስተው፣ ራጉኤል አካባቢ ቤት አስርተውላቸው አቋቋምና መርገድ እያስተማሩ እንዲቀመጡ ለምነዋቸው። አባ ገብረሐና አምስት ዓመት አዲስ አበባ እያስተማሩ ከኖሩ በኋላ ወደ ጉንደር ከተማ ተመለሱ።

ዳግማዊ ምኒልክ እንኳን አለቃ ገብረሐና በጊዜው የነበሩትን ምሁራንና ሊቃውንትን ይወዱ ነበርና አለቃ ገብረሐና ሥራቸውንና አገራቸውን ለቀው ሸዋ እንደገቡ በዳግማዊ ምኒልክና በባለቤታቸው ተወዳጅነት አትርፈው የራጉኤል ቤተክርስቲያን አስተዳዳሪ ሆነው ለኑ ሮአቸው ሆነ ለጨዋታቸው ምቹ ጊዜ ተፈጥሮላቸው ከመኳንንቱ ሳያንሱ በቤተ መንግሥቱ እንደ ከፍተኛ ባለ ማዕረግ ሆነው ናሉ።

አለቃ ገብረሐና የዳግማዊ ምኒ ሊክ አማካሪ ነበሩ። ዳግማዊ ምኒልክ አለቃን ሳያማክሩ ምንም ነገር አይ ሰሩም ነበር። በተለይም አለቃ ዳግማዊ ምኒልክን ቅዳሜ ቅዳሜ ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያንና ሥርዓተ ቤተ መንግሥትን ያስተምሯቸው ነ ሰር። በቤተ መንግሥትም በሚደረገው ግብዣ መኳንንቱን ሁሉ ቀልድ በተሞላበት ሀብር ንግግራቸው ሁሉንም በማሸነፍ ስለሚረቱ በ የጊዜው ይሸለሙ ነበር። በብልሃታቸውም ሆነ በንግግራቸው የ ማ. በ ል ጣ ቸ ወ. ቀ ር ቶ የሚስተካከላቸው በመጥፋቱ ንጉሱም፣ ንግሲቲቱም፣ መኳንንቱም፣ ሌሎችም ይደነቁ፣ ይገረሙ ነበር።

አንድ ቀን ንጉሱና መኳንንቱ ተማክረው ለሚቀጥለው የግብዣ ቀን አንድ አንድ እንቁላል ይዘው እንዲመጡና አለቃ እንዳይሰሙ በሚሰጠር እንዲያዝ አደረጉ። በግብዣው ቀን ሁሉም ይዘው መጥተው "ዛሬ ደግሞ ምን ይናገሩ ይሆን? ዛሬስ ይረታሉ፣ መቀጣታቸው አይቀርም በማለት እርስ በርሳቸው ሲንሸካሸኩ አጋፋሪው እንደተባለው "በዛሬው ቀን አሁኑኑ አንድ አንድ እንቁላል ካልወለዳችሁ ይፈረድ ባችኋል።" በማለት ጮክ ብሎ ተናገረ። በዚህ ጊዜ ሁሉም አውጥተው አስረከቡ። አጋፋሪው የሁሉንም ተቀብሎ የሁሉም ዓይን

ወዳረፈበት በመሆኑ "ያምጡ እንጂ አለቃ እርሱ ብቻ እኮ የት የቀሩ" ቢሏቸው እጅሬ በርኖላቸውን መታ መታ በማድረግ "ከኩሉ፣ ይህን ሁሉ እንቁላል ያስጣልኩት አውራው እኔ ነኝ" አሉና የሁሉንም አፍ አስይዘው ረተው ሄዱ ይባላል።

አለቃ ገብረሐና ዳግማዊ ምኒልክ ሆኑ አቴጌ ጣይቱ ይወድቀቸው እንደነበር ባይካድም እቴጌ አንድ ጊዜ በጣም ተቀይመዋቸው ነበር። ይህም የሆነበት ምክንያት ምንም እንኳን የአለቃ ሥራና ንግግር በሌላ ላይ ሲሆን ቢያስደስታቸውም አለቃ ግን እቴጌንም ባለመማራቸውና እቴጌም ብዙም ቀልድ የማይወዱ ስለነበሩ ከአለቃ ጋር ስላልተሰማሙ ምኒልክ ሳይወዱ ወደ አገራቸው ጉንደር እንዲመለሱ አደረጉ።

አለቃ ገብረሐና ጉንደር ሄደው ትንሽ ከቆዩ በኋላ ልጃቸው ተክሌን "አዲስ አበባ ሄደህ አባቴ አለቃ ገብረሐና ሞተዋል ብለህ ነገርና ለተሰካር ማውጫ የሚሆን ገንዘብ አምጣልኝ ብለው ላኩት እሱም ወደ አዲስ አበባ መጥቶ አባቴ አለቃ ገብረሐና ሞቱ "ብሎ ለዳግማዊ ምኒልክ እያለቀሰ ነገራቸው። ዳግማዊ ምኒልክም በጣም በማዘንና በመጸጸት "ገብረሐና ሞተ! በል ለተገዛር ማውጫ ስጠው "ብለው ብዙ ገንዘብ አዘዙለት። ከሌሎች መኳንንት በተጨማሪ ተዋጥቶ ከሸኚ ጋር ለልጁ ተሰጠውና ጉንደር ገባ።

አለቃ በዚያ ገንዘብ የሚያስፈልጋቸውን ነገር እየዘዙ ከተጠቀሙበት በኋላ ገንዘቡ ሊያልቅ ሲል የጠጠረ በቅሏቸውን ገዝተው በቀጥታ ወደ አዲስ አበባ መጥተው ወዲያ ወዲህ ሳይሉ ወደ ቤተ መንግሥት ገቡ። ጊቢ እንደደረ ሱ ሊገባ ወልደ ገብርኤልን አግኝ ተው ከተሳሳሙ በኋላ አለቃ " እኛኮ ሞቱ ተብሎ ተነግሮን ነበር" አለባቸው። አለቃም እባክህ ምን እሞታለሁ ይልቅ ለጃንሆይ ግባና ንገርልኝ አሏቸው "አያምኑኝም" ቢሉባቸው አለቃም "ብቻ አንተ ገብረሐና መጥተዋል ብለህ ንገርልኝ ጃንሆይ አይተው ገብረሐና አይደለም ብለው ይመልሱኝ" አሏቸው። ሊጋባ ወልደ ገብርኤል እንደ ተባሉት ገብተው ሲናግሩ"ወለፍላፋ ከሞተ ስንት ጊዜው!" ቢሉ ምኒልክ ይሙት መጥተዋል" አሉ። ኸረ አንተ ድርቅ በል ሂድ እስቲ አረጋግጥ" ብለው

በጊዜው ግምጃ ቤት የነበሩትን በጅርገድ ይብሳን ልከው ካረጋገጡ በኋላ እንዲገቡ ተፈቅዶላቸው ከንጉስ ጋር ተገናኙ።

ዳግማዊ ምኒልክ ተደስተውና ተገርመው "ገብረሐና ሞተህ አልነ በረም እንዴ? ያንተ ነገር፣ ከየት መጣህ?" አለባቸው። አለቃም "አዎ ጃንሆይ ሞቼ ነበር። ነገር ግን እዚያ ምኒልክ የለ፣ ጣይቱ የለች፣ መኳንንቱ የለ፣ ጠጅ የለ፣ ጮማ የለ ባይ ሰማይ ብቻ ሲሆንብኝ ጊዜ ለበረኛው ግቡ ገንዘብ ሰጥቼ ጠፍቼ መጣሁ" አለባቸው። ደግማዊ ምን ሊክም አለቃ ሞተው የተነሱላቸው ያህል ቆጥረው በጣም ተደስተው ከእቴጌ አስታርቀዋቸው እንደገና አብረው መኖር ጀመሩ።

በእንደዚህ ያለ ሁኔታ አብረው እ የኖሩ ጥቂት ዓመታት ካሳለፉ በኋላ በ1897 ዓ.ም ወደ ጉንደር ተመል ሰው ናባጋ ጊዮርጊስ ቤተክርስቲያን ገብተው ተቀመጡ። እዚያም "እግዚአብሔርን ላመስግንበትና ልቀ ድስበት በተሰጠኝ አንደበቴ ዋዛ ፈዛዛ ስናገርበት ኖረአለሁ።" በማለት አንደበታቸውን ከመናገር ከልክለው፣ የሚወዱትን አረቄና ጠጅ ትተው፣ ከጥሩ ምግብ ተቆጥበው፣ ሌሊት መሬት ላይ እየተኙ እምባ በማፍ ሰበ፣ ቀን ቀን ከብት እየጠበቁ ከእን ሰሳት ጋር በመዋል አንድ ዓመት ን ሰሐ ገብተው ትህርምት ይዘው ካሳ ሰሩ በኋላ ሲጊዜው ምታቸው አርባ ቀን እንደቀራቸው ሴት ልጃቸውን ወ/ሮ በፍታ ገብረሐናን አስጠርተው ስጋዬን የሰላ፣ ደሜን የጠጣ የዘላለም ህይወት ያገኛል የሚለውን ስለ ማ ው ቅ ሥ ጋ ወ ደ ሙ ን እንዲያቀምሱኝ፣ ለቀሳውስቱ ንገሪልኝ" ብለው በጽሑፍ በመንገር ስጋወደሙን ተቀብለው የካቲት 24 ቀን 1898 ዓ.ም በተወለዱ በ84 ዓ መት ከሰላት ወር እድሜያቸው ከዚህ ዓለም በሞት ተለዩ። ስርዓተ ቀብራቸውም በዚህ በናባጋ ጊዮርጊስ ቤተክርስቲያን ተፈጸመ። አለቃ ገብረሐና ምንም እንኳን እድ ሜአቸውን በሙሉ በቀልድ ቢያሳ ልፉም በጣም በበሰለ የአማርኛ ቋንቋ ችሉታቸው የአማርኛ ቃላት በማበልጸግና በማዳበር ረገድ የማይናቅ አስተዋጽኦ ያደረጉ ናቸው። ጉንደርንም እስከ አሁን ድ ረስ የአቋቋምና የትርጉም ትምህርት ቤት በመሆን የታወቀች እንድትሆን የረዱ አንጋፋ ሊቅ ነበሩ።

